

Sebastian oder

oriss Sebastianos fuit

Provincialis.

silaber

sebast

~~sebast~~

clavis

clavis
logia

R P M V

Jesus iter h̄ e' p̄ntuallis.
qui verbum D̄i o' sanguis ch̄i
pedib⁹ calcant.

siccidere pullum cum d'fam

matematicus

{ Geographia }

{ Geometria }

XII. C. 23.

au 1655. Eques Siles.

Amarus ~~der~~ der da liebt oder
Liebendorf Part. 278

Amarus ~~der~~ der da lieben
Brauterium ^{Part. 279} der sind futur-part.

Amarus, ~~für~~ der da ist geliebt
Liedem, oder, ~~für~~ geliebt.

Amandus, der da sie oder mit
futur-particip. Liedem
Geliebt werden.

Bei mir sei Endander das warum
Der sein best.
Tempora capiti tenuis pars si salloft ad. die dün
am gezeit.

בְּרִית־אָמֵן־רְדוֹם
Doctiss: Vir.

בְּרִית־אָמֵן־רְדוֹם
in 6e
5372

אָמֵן־רְדוֹם
Kil
Kil
est nomen proprium
alius etiam.

1805.

E. 19, 443

LATINÆ LINGVÆ JANUA

RESERATA,

Rerum & Linguæ Structuram
exhibens ordine nativo.

(Ad leges Methodi Linguarum novissimæ)

Sie offene Thür der La-
teinischen Sprach.

Leinæ, Typis Daniëlis Verrei.

Anno 1649.

XVII-4284-11

AD LATINARVM LITERARVM MA- GISTROS.

Structura RERVM, & circa res INTELLECTVS humani, & inservientium utrisq; VOCABULORVM Linguae totius, possita sunt in Lingvarum Vestibulo fundamenta. Superstruendum jam his fuerit in nomine DEI, ut exsurget Rerum syntagma plenius, & Intellectus lumen splendidius, & Linguae corpus quasi integrum. Omnia illa simplicissime: ad degendum nativum Rerum vultum; & formandos genuinos de rebus Conceptus; acquirendumq; Linguae usum planum, ad necessarias rerum expressiones sufficientem. Cui usui concinnata rursum sunt:

I. Historiola Rerum, JANUÆ TEXTUS.

II. Interpres Vocum, LEXICON.

III. Præcepta sermonis formandi, GRAMMATICA.

De-

De quorū scito usu ipsos Discipulos, sequentiā
hic mox Aditu (Latino vernaculē adhuc,
quippe in Latinis nondum longè progressos) præmonemus, ut operarum seriem ipsime
capiant melius, & ad autopraxianā sponan-
tur felicius. Quæ ipsa cùm Vos, Operarum
inspectores, longè etiam exquisitius intellige-
re necesse sit, revidete quæsio, quæ Informa-
torij Vestibularis titulo I. scripta sunt.
Sed & peculiaria hypomnemata hic ad cal-
cem adjungemus, ut ne usquam desimus,
aut quisquam Vestrūm circa hæc, que Vos
felices studiorum formatores faciant, hæsita-
re necesse habeat. Vos ergo in attenden-
dis illis quæsint, ut rectè fiant, rectè vigi-
late: nec Vos ideo diligentia pæniteat, quod
Ingeniorum profectus, quoniam minutis con-
stant auctibus, non nisi ex intervallo senti-
antur. Absoluto integro Janux curriculo,
fructum laboris Vesti & dissentium, vide-
bitis, cum DEO. Valete, inq; antecessum
sequentis Encyclopædiolæ nostræ synopsin (ta-
bellis trichotomicis, ut se res ipsæ de-
derunt, expansam) percur-
rite atq; expedite.

Janux

JANVÆLL. TABVLA SYNOPTICA.

Introitum, h. e. ad transiendum Rerum Nomenclatum.
RAM. INITIATIONEM, CAP. I.

primus ordo, in Elementis. II.

Transitum, per Res et A- ctio- nes.	Naturz: ab perficiis per Generationem,	constans in Astris, III.
		imperfecti us per so- lam cōcre- tione, seu fluxam, in igneis, IV. Meteoris aereis; V. aqueis, VI. media constructionis, in varys Terræ speciebus, VII.
Exi- tum, (Vide H.)	progres- sus, in- ter res Elem- ta, ut- ram.	intra Terra Cissec ra, Mineralium, Succorū, VIII Metallorū IX Lapidum, X
		in Terra su- perficie, Ve- getabilium, in genere, & rudiment XI.
Homini (Vide C.)	abbera- tio, &c. (B)	in spe, Herbarū, XII fructuū, XIII arborū, XIV
		extra Terræ libere semo- mentum, in genere, XV.
Del (V, G.)	perfici- ssime (Vide A)	Animalium, in Volatiliū, XVI spe Natatiliū XVII cic, Gres, Mātive falsū torum, XVIII ferarū XIX.

(C) Hominis afftiones considerantur in humana industria

Res ingeniose tractandi (Philosophia) Artes nimurum

(A)	perfectissimè per divisionem in partes corporacionem, in HOMINIS cuius	Partes	Natūritas, Vista cursus, obitus, XX.
			exterior, Membra XXI. Corpus, e- iusq; fa- brica
(B)	aberrationes, seu Monstra, XXXI.		interior Osseæ, XXII. Carneæ, XXIII. Partes Huorofæ XXIV
			Naturalis, XXV. Vitalis, XXVI. Animalis, XXVII. Anima, seu Mens, XXVIII.
(C)	Hominis afftiones considerantur in humana industria	Accidentia præternatu ralia, Morbi	externi, XXIX. internali, XXX.
I.	Rudiores, Rusticanæ, natu rà in Vegetatione juvates	Horticultura, XXXII. Agricultura, XXXIII. Pecuaria, XXXIV.	
II.	Subtiliori necessarij mechanicæ, Natu ra oper arum formæ scis, sti usico Vista	frumentaceum, XXXV Viæum carneum, XXXVI. potulentum, XXXVII. Amictum, XXXVIII. Habitacula, XXXIX.	
III.	Comodos: parado liberales, (Vide D.)	Argillacea, XL. Metallica, XLI. Lignea & Linea, XLII.	
IV.	Instrumenta viatoria	Pedestria, XLIII. Vehicularia, XLIV. Navigatoria, XLV.	
V.	Machinas tractorias, XLVI. Oblectatorios, XLVII.		

Hominis dextrè regendi (Politia) Vide (E.)

DEVM devoce colendi (Religio) Vide F.

Libri

Libri & Bibliothecæ, cum artibus eō spectansib[us], XLIX.

Scholæ,
(L.)
in qua-
rum su-
presa,
Academia,
docentur
Facultates
quatuor:

Philosophia, (L) quæ docet recte

Sape	Numerorum, in Arithmeticō, LII.
re.	Mensurarum, Geometria, LIII.
per	Ponderum, Statica, LIV.
noss	Cœl[is], Astronomia, LV.
tsam	Terra, Geographia, LVI.
	Gestorum Historia, LVII.
	{ præseru[m] Logica, LVIII.
	Cogitati, præteritarum, Mnemona, LIX.
	onum
	{ futuratum, Prognostica, LX.
Agere,	directrix, Prudentia, LXII.
b.c.pcr	Seipsum, Sedulitas, LXIII.
Virtus	temperantia, LXIV.
te s[ic]	Fortitudo, LXV.
Vere,	proximorum, Humanitas, LXVI.
(LXI.)	luctu[m], Iustitia, LXVII.
Virtus	modestus, Benignitas, LXVIII.
a. cft.	DEVM, Pietas, LXIX.
	fastigata, Constantia, LXX.

Loqui	properè, Grammatica & Lexica, LXXI.
	ornatè, Rhetorica & Oratoria, LXXII.
	modulatè, Poësia & Musica, LXXIII.

Medicina, LXXIV.
Iurisprudentia, LXXV.
Theologia, LXXVI.

Conversatio studiorum, LXXVII.

Homines

			sedes, Domus, LXXVIII.
		minore, Domesti- ca, & cuius ca-	Conjuges, LXXIX. mem- bra, Heri & servi, LXXXI.
			accidens notabile, Mutatio, familiæ LXXXII.
			sedes, Vrbs, LXXXIII.
			membra, Cives, LXXXIV.
		maiore, Vrbica: enfun- co sideran- tur,	Rerum sufficiëtiam, Mer- catura, LXXXV.
			Valerudincm, Medicina, Pharmacopæa, Chirurgia, LXXXVI.
		negotia q[uod]adā singula- ria, q[uod] rum ad procu- randā	Judicia, LXXXVII. convivales, Recreat- tiones iudiciorū, LXXXIX.
			Tranquillitatem pub- licam, Pbl/ fum
(E)			Ritus sepulchrales, XC.
		marima, Prin- cipali, eius	Sedes, Regio, XCII. membra. Princeps cum Ordinibus XCII, fætio insignis, Bellum, XCIII.
			formata disordinis, in hominis cu- jus corde, XCIV.
(E)	Denuo de go- zo colendo Religio		desiformata in Gentilismo, per Gen- tios, XCV.
			reformata in Iudaïsmo, per Mosen XCVI.
			conformata primæca, archetypa per Christum, XCVII.
			transformata denuò ad confusione per Machomedem, XCVIII.
G.	Dei: nbi de Providētia, ejusq[ue] administris Angelis, XCIX		
H.	Exutus offendentem horum omnium usum, Cr.		

ADI-

ADITVS
AD JANUAM
LINGVARUM.

Zugang
zu der Sprachen-
Thür.

I.

Linguarum stu-
dii quoniam tendat

DEUS creavit (¹) Mundum,
plenum operibus
sapientiae:
Hominemque pos-
suit
in medio Creatu-
tarum,
ut eas contemplan-
do,
& illis utendo,
deq; illis sermoci-
nando,
delectationem ha-
beat.
Est itaque triplex (²) Ist demnach dreyfacher
scopus
vitæ nostræ in Mun-
do: nempe

I.

Das Sprachens-
lernen wohin es ziele.

GODEHAT erschaffen
die Welt/
voller Werke der
Weisheit:
und den Menschen
gesetz
mieren unter die Ge-
schöpfe/
damit er sie beschau-
ende/
und derselben sich ge-
brauchende/
auch davon sich unter-
redende/
eine erlustigung ha-
be.

Ist demnach dreyfacher
Zweck
unsers Lebens in der
Welt: nemlich

ut

Opera DEI spe-
temus;
ut illis benè uti di-
scamus;
talem No-
titiam & u-
sum
ope Linguarum,

ad alios propa-
gemus,

Discimus proinde (3)
Loqui,

(unā lingua vel plu-
ribus)

ut Rerum Notitiam
assequamur:
Notitiam autem re-
rum quæcumus,
ut in Uso ne
aberremus.

Ergo nota benè! (4)

Linguas scire, pul-
chrum est:
pulchrius. Res ipsas
intelligere,
de quibus loquen-
dum est:
pulcherimum au-
tem scire,

Gottes Wer-
cke beschauen.
die selbe wol
daß wir brauchen lernē;
Solch Erfede
nüß und Ge-
brauch/
durch hülff der Spra-
chen
auf andere forepflan-
zen!

So lernen wir nu re-
den
(eine Sprach oder
mehr)

damit wir der Sachen
erkäntnüß erlangen:
Erkäntnüß aber der
Dinge suchen wir/
auf daß wir im Brauch
nicht verirren.

Darumb mercke wol:
die Sprachen kennen/
ist schön:
noch schöner / die Sa-
chen selbst verstehen/
davon man reden
sol.
ans schönsten aber wis-
sen,
utrâque

utraq[ue] illâ notitiâ
uti
Debent proinde (5)
Linguæ disci,
non sine cognitio-
ne Rerum,
sed unâ.

beyde solche Wissen-
schaft zugebrauchen.
Müssen demnach die
Sprachen gelernt
werden/
nicht ohn Erkändniß
der dingen/
sondern zugleich

II,
Linguas discen-
di via duplex,
U S U S &
A R S.

Discendunt autē (6)
omnia ista
(nominatim Lin-
guæ)
aut U S U solō
(cum intelligenti-
bus, exercitatis,
eloquentibusque,
conversando:)
aut ARTE certā,
ex libris,
Prior via est bona, (7)
sed ambagi-
ola,

II,
Sprachen zulet-
ten (ist) zweyerley
weg / Gewonheit
und Kunst.

Man lerner aber al-
les dis
(namenlich die Spra-
chen)
entweder durch Ge-
wonheit allein/
(mit verstandigen/
geübten/
volberedten (Leuten))
umbgehende:
oder durch gewisse Kunst
aus den Büchern.
Der erste weg ist gute/
aber langsam/umb-
schweifig.

nec semper certa:
nec potest quilibet
occasions eo ha-
bere.

Posterior est com- (8).
pendiosior,
accertior,
& servit cuilibet:
deduciturq; nos tan-
dem eō,
ut versari quea-
mus.
cum Sapientibus,
vivis & mortuis.
Bene igitur factum (9),
quod i viam hanc in-
gressi sumus,
jam in Latinitatis
Vestibulo:
Pergamus,
experiens viam
hanc fore
directam, brevem,
amoenam.

und welche allzeit gewisse
kan auch nicht jederman-
gelegenheit dazu ha-
ben

Der ander ist vortheile-
haſſiger/
und gewisser/
und dienet iederman:
und bringet uns endlich
dahin/
daß wir umbgehen
kennen/
mit klugen (Menschen)
lebendigen und todten.
Wol der halben gethan/
daß wir diesen weg an-
getreten sind/
schon in der Lateinischen
Vorthur:
Lass uns forschreiten/
du folst erfahren / das
dieser Weg sehnwerde/
richtig/ kurz/
lustig

III.

*Ad Linguas arte
descendum.*
trinus Liber neces-
sarius.

Sprachē nach der
Kunst zu lernen, (ist)
ein dreysaches Buch
nösig.

Adgre-

- A** Greditimur (10) **H** Er ereten zur Lateinischen Sprachen-thür.
 Latinistatio fa-nnam!
 quæ constructa
 est
 (sequuntur Vestibu-lum)
 ex Historia Re-rum.
 & Lexico,
 & Grammatica.

H Historia recen-sit
 omnes primarias
 res
 in toto Mundo.
Lexicon explana-bit
 omnes usitatas
 Voces
 totius Lingue,
 Alphabetico ordine
Grammatica pleni-us patefaciet,
 quomodo Verba
 oportet
 formari, construi,
 effiri,
- welche zusammen gesetzt ist
 leben wie die Vor-thür
 aus einem Historien-
 buch/
 und einem Wörterbuch/
 und einem Sprach-
 Kunstabuch.

 (11) **D**as Historien-Buch
 soll erzählen/
 alle vornehme sa-chen
 in der ganzen Welt.
 (12) **D**as Wörter-Buch sol-erklären
 alle gebräuchliche
 Wörter
 der ganzen Sprach/nach Abecce Ordnung.
 (13) **D**as Sprach-Buch sol-völliger eröffnen/
 wie die Worte müs-sen
 formiret, zusammen gesetzt/
 für gebracht werden/

cum

cum de Rebus lo-
quendum est.

IV.

De Uſu ho- rum Librorum.

Q Visquis hisce libellis uti vo-
let, discat recte
uti:
de quo accipe hæc
monita.

Si tibi inchoare liber
à sequenti mox
Textu,

licet:
poteris intelligere
omnia,

Si in omnibus con-
fusis Lexicon.

Res tamen facilius procedet,

Si prius familiarita-
tem inieris.

cum hoc interprete:
diligenti perfecti-

one Lexici,

¶ principio ad fi-
nem,

wenn man von dingen
reden wil.

IV.

Vom Gebrauch dieser Bücher.

Wer diese Büchlein
brauchen wil/
der lerne sie rechte
brauchen:
davon nim diec erinne-
rungen (an)

So dir anzufahen ge-
liefet
von dem bald folgen-
den Text/

stehet es frey:
du kanst verstehen al-
les

wo du in allem zu rath
nimst das Lexicon.

Kan dennoch die sach
leichter angehen/
wo du zuvor gute fund-
schaffe machst
mit diesem Dolmetscher:
durch fleissige überle-
fung des Lexici/
von anfang bis zum
endes

Latio

- Latino vernaculē: | Latein und Deutsch.
Præfertim si addi- (17) Sonderlich wo du hin-
deris zu thust
interpretationis ex- die Dolmetschungs
ercitium : übung:
transponendo colu- mit übersetzen der drit-
mnam tertiam, ten columnen/
(è Latino in Ver- aus dem Latein ins
naculum) Deutsche)
ope columnæ pri- durch hülff der ersten
mæ & secundæ. und andern column.
Vis etiam prius (18) Wilstu auch zuvor durch-
percurtere Gram- lauffen Grammati-
maticam? cam?
Non malè feceris, du thust nicht übel(drā)
vel solam primam Gött geb nur die erste
columnam. column.
Tum enim ve- (19) Denn alsdann kom-
nies mestu
ad Historiam Re- ins Historienbuch
rum sic, also/
ut intelligas omnia
clarē
& rectē interpre- daß du alles klar ver-
ris, & habeas de- stehest/
licias und recht dolmetschest/
und hast lust
davon.
Dehinc venies ad (20) Darnach kommestu ins
Lexicon, Lexicon/
pleniū perdisceā, dasselbe vollends aus-
dum, zulernen/
sicut & Gramma- wie auch Grammati-
ticam:

- de quo postea mo-
neberis,
Sume tantum te- (21) cum,
in toto hoc Opere,
Oculos & nubes,
Cor & Sensus;
Calamum & lin-
gvam.
- Lege omnia IPSE, (22)
Audi omnia expli-
cari IPSE,
(Si tibi occasionses
non desunt)
Considera omnia
IPSE:
Disce omnia pro-
nunciate IPSE:
Scribe omnia IPSE:
Ita se omnia dabunt
IPSA,
- experieris.
Reliqua Praeceptor (23)
nionebit
- DEUSque juva-
bit,
si hunc invocaveris
Dimidium facti, qui (24)
bene coepit, habet,
- davon du' hernach solst
erinnere werden
Nim nur mit
dir /
- In diesem ganzen Werke/
Augen und Ohren
Herz und Sinnen/
Feder und Zun-
ge.
- Eis alles Selbst
Hör alles ausle-
gen Selbst/
(wo es dir an gelegen-
heiten nicht mangelt)
Betrachte alles
Selbst:
Lerne alles aus-
sprechen Selbst:
Schreib alles Selbst:
So wird sichs alles
geben Selbst/
du sole erfahren.
- Das übrige wird Prä-
ceptor erinnern
und GOTT wird
helfen/
so du Ihn anrufest.
- Halb gethan wer wol
angesangen hat.

JA-

IN JANVAM LINGVARVM

I. Introitus.

SALVE amice, Lector.

2. Si rogas, quid sit Eruditum esse? respondeo, Noscere differentias Rerum, & posse unamquamque signare appellatione sua.

3. Nihilne præterea? Nihil certe: totius Eruditionis fundamentum posuit, quisquis Nomenclaturam rerum intelligenter perdidicit.

4. Nam *Vocabula sunt nota Rerum:* *Verbis recte perceptis,* percipiuntur Res: & discitur utrumq; melius *junctum,* quam *separatum.*

5. At id forsitan difficile est: Facillimum, si ordine, quod Res in seipsis concinniter digestæ sunt, eatur; & adsit lubentia, sedulaq; attentio.

6. Aude me seqvi! Traducā te per omnia, ostendamque tibi Res singulas, ibi ubi sunt, & appellabo sic, quomodo appelladæ sunt.

7. Quicquid conspexerimus, inquam,

A

nomi-

nominabo tibi, & describam, primò rem totam, ut quid sit scias: tum partes eius, ut quid habeat intelligas: demū differencias, ut tibi ~~foburum~~^{obseruare} nesciat, qvot modis aliqvid sit, faciat, deficiat.

8. Eja prodeamus sub dium! Ibī contemplaberis, qvicqvid D E U S ab initio produxit, & adhuc per naturam operatur.

9. Post adibimus Villas, Opificinas, Scholas: ubi conspicies, qvomodo Homines, tūm usibus suis ~~conveniunt~~^{accōmodent} divina illa Opera; tūm seipso in Artibus, Moribus, Lingvis, erudiant.

10. Dehinc intrabimus Domos, Curias, Principumq^z aulas: spectatum, qualiter hominum Communitates regantur.

11. Tandem visitabimus Temples: ubi obserabis, quām diversē mortales Creatore suum venerari, illiq^z spiritualiter uniri qværant: & qvomodo rursum Ille per Omnipotentiam suam moderetur omnia.

12. Ita nobis in conspectum venient cuncta, qvæ usquam sunt & fiunt: tibiq^z rationabili Rerum inspectione, ac nomenclatione, unâ cum Latina lingva innotescant R^es ipsæ, Naturæ, Artificiales, Morales, Divine.

13. Pa-

13. Pavescīsne, qvōd tam multa transire
habemus : Confide ! dum rectā ibimus,
& continuo, citō pertransire poterimus :
nēq; profectō tēdebit decambulationis tā
jucundat, ubi omni momento nova spe-
ctacula obvenient.

Bayardij
14. Ora DEUM ut fortunet institutum !
atq; si me alacriter sublequi voles, prof-
ctum bonum, ultrā quā promitto, spera.

II.

Mundi forma pri- ma, Elementa.

15. Ensumus sub diō, circumspice jam !
Qvicquid sursum & deorum, prorsum &
retrosum, dextrorum & sinistrorum, vi-
des, MUNDUS est.

16. Spatiosus ille fornix, in rotunditatē
supranos expansus, COELUM vocatur,

17. Pavimentum hoc, suppositum pe-
dibus nostris, & hinc inde A Q V I S cir-
cumsum, TERRA est.

18. Istud deniq; pellucidam spatiū,
quod nos undiq; ambit, & qualiterq; inter-
jacet fornici ac pavimento, AER dicitur.

19. ELEMENTA hæc mox in Creatio-
ne, ex informi & tenebroso Chao (jussum
Omnipotentis ^{Vox est deus et vox eius} primitus exorto) produ-
cta, & sic in regiones discreta sunt ideò,
ut reliquæ Creaturæ in illis habitare, illis
nourriti; & (cum intereunt) in illa rursum
resolvi, possent.

20. His omnia loca plena sunt; idque
irrupta coherentia, & perpetuo ad invi-
cem tritu, ac mistione, & inde rerum cor-
ruptionem, rursusq; generationem.

III. Iba M Æther cum Astris.

21. Suspice iterum æthera! Ecce ibi
Sideral lucidis suis radiis tenebras illuminantia; ardore suo Elementa excalefacientia, & colligantia; curru autem pe-
renni (quem à flammante sua vi habent) tempora nobis dimetientia.

22. SOL inter illa fulgentissimus, lucis
nostræ origo est: quippe qui nobis præ-
sentia suâ *diem*, absentia *noctem*, facit:
quia mox post ejus occasum vespere scit,
& post vesperam noctescit; rursusq; ante
ejus

eius exortū, aurorā veniente, luce scit ac dīscit: ibi dicitur *Crepusculū*, hic *Diluculū*.

23. Idem annali suā ad nos propinquatione, *Ver* facit; ~~decessione~~ recessione à nobis, *Autumnū*; & utrobiq; æquinoctium, verū & autumnale: cùm fertur summus, dat solsticium, & *Æstatē*, arq; æstum; cùm imus, *Brumam*, orditurq; *Hiemē*, & gelua.

24. A Sole igitur primariò exoritur temporum dimensio: qvia circuitus ejus facit *Diem*. divisum in Viginti quatuor horas (Horam verò in sexaginta minuta): rufsum autem dies septem dant *Hebdomadam*, hebdomades quatuor c*Mensem*, menses duodecim *Annum*, centum anni *Seculum*.

25. *LUNA*, absentis noctis Solis vicaria, splendet non suo, sed illius mutuatitio, lumine: à qvo semper mediā sui parte irradiata, non semper illuminatam illam faciem nobis (Terræ habitatoribus) obvertit: dum enim ab illo divagatur, paret nobis jam *crescens*, jam *decrecens*; jam *plena*, jam *gibbosa*; jam *dividua*, jam *falcata*, jam nulla: noctem verò facit, jam *illustrem*, jam *sublustrem*, jam *illunem*.

26. Præter hæc duo *Luminaria*, tripli-

cet vise (nocte serenâ) STELLAS : pri-
mum erraticas quinque (Planetas vocant)
motum & distantiam (tam à se invicem ,
quam à nobis) variantes : Saturnum pal-
lidum ; Jovem splendidum ; Martem ru-
lantem ; Mercurium valde radiantem , ve-
nustumq ; Venerem : quæ mensibus no-
vem Solem antecedens , & mane se con-
spiciendam præbens . Phosphorus (leu Lucifer) cognominatur ; totidemq ; menses
Solem insequens , & vesperi collucens ,
Hesperus , (leu Vesperugo .)

27. Dehinc Stellæ fixæ , immotis inter
se distantias per totam ætheream sphærat
sparsas ; quas à Planetis interno scete po-
teris scintillatione : hæ namq ; scintillant ,
illi (Planetæ) non item ; præterquam
quodè Venere & Mercurio tremulū quoq ;
glauit jubar emicat .

28. Sunt verò etiam exiles , sine con-
spicillis inconspicuae Stellæ , quæ splendo-
rem tantum circa se spargunt : ut videre
est in albido illo , per medium stellati Cœli
porrecto , circu , quem Galaxiam [& Vi-
am lacteam] vocant .

29. Tertiij generis Stellæ sunt extraordi-
nari-

nariæ rarissimè apparetæ, crinitæ aut barbaæ, vel caudæ, COMETAS nuncupamus: qui num proprio fulgore fulgent, an alieno, incertum est.

IV.

Ignis, cum Meteoris

ignitis.

30. Contutus es sidereos inextingvibiles ignes: noster sublunaris pinguitudinierum alitur, cāq; absuntā exstingvitur: dum ardet, sovet calore suo propinquus, proximaverō ardore urit.

31. Quiquid arer, perfacile ardescit, & mox gliscit, tum flammat; ac si perflatur, non flagrare non potest; donec crematum redigatur in favillas, & cincres: sed quod humet, aures ader, id in uestione fumat, fumigat, crepitat, scintillas disjectat.

32. Atq; tum perexigua etiam scintilla, in aliiquid stramenticum, vel stupeum, vel aliâs flammescere idoneum, incidens, facilè id incendit: sed tu ut incendium restinas, confessimflammam reprime, vel affunde aquam, vel disjice somitem.

33. Fumus ardens, flamma est; adhærens fumario, spissatusq; Fuligo dicitur; abradenda lèpius, nē ignelcat.

34. Ignitum lignum vocabis Torrem; extinctū, Titionē; Titionis particulā Carbōnē; sed hic qvamdiu candet, Pruna erit.

35. Scias autem, res x̄stu torrefactas
emittere Exhalationes siccas, qvæ in aërem
 sublimatæ, ibi q accensæ, excitant Meteo-
 ra ignea: nempe Stellas cadentes, Dracones
 volantes, Ignes fatuos; Fulgetra item, Coru-
 scationes, Chasmata, subito disparentia.

36. Qvum halitus isti, post Incensib-
 hem, inter se collidunt, cident Fulgura
 & Tonitrua, cum fragore terribili: atque
 tūm fulgurat, tonat, fulminat, ut attoniti
 expavescamus.

37. Evibrata inde flamma, Fulmen di-
 citur: quod se momento dissipat & quic-
 quideò icitur, de subito penetratur, discut-
 titur, concidit, quandoque & amburitur, vel
 penitus comburitur.

V.

Aer cum Ventis.

38. Aēr, quia expositus est radiationi

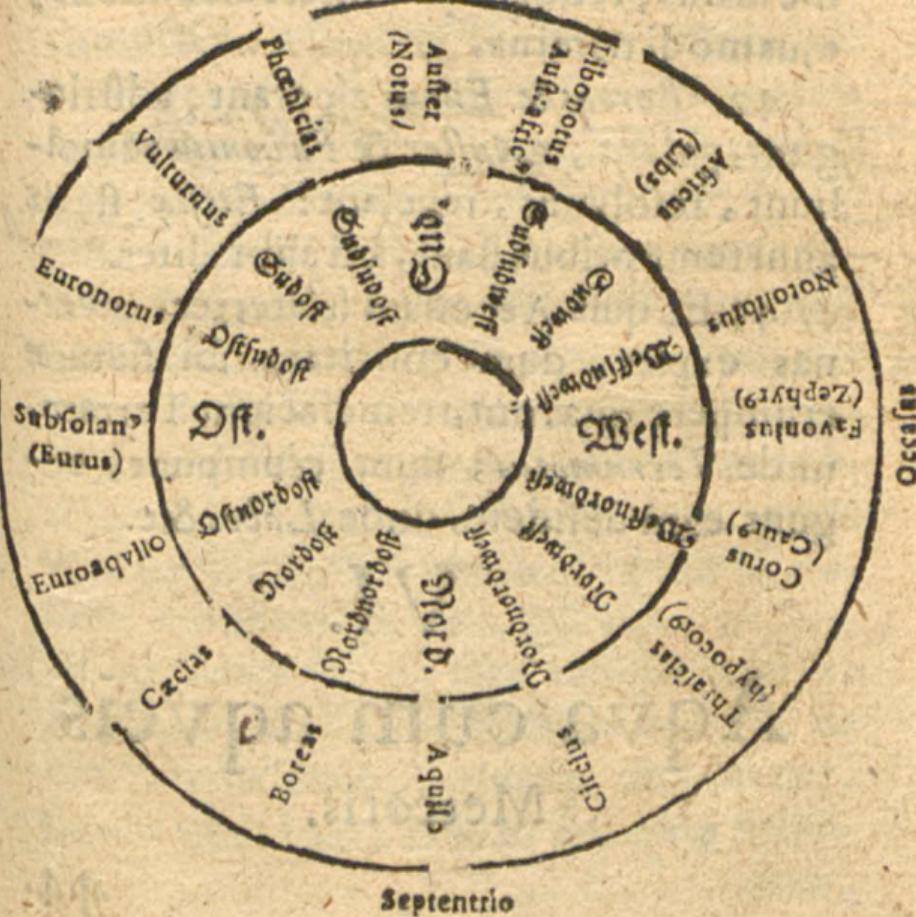
(9) treiben

Siderum, perpetim agitatur, idq; ob re-
tum vegetationem valde utiliter: hinc
diversi ejus status & flatus.

39. Quum etenim calefcit, tūm rarefcit,
& se extra le ~~collatit~~, quum frigescit, tūm
spissescit, & se intra le ~~contorquet~~. utrobi-
que autem si quietus est, stat; si commo-
sus, flat; nunc lenius, nunc vehementius.

40. Quum lenis ventulus spirans facil-

Meridies

Iat nōs, *Aura* vocatur: qvum impetu-
sum flamen res quatit, procellit, prosternit.
Procella dicitur: qvum se in gyrum cir-
cumagit, & omnia turbat, *Turbo* est; dum
incalicit repētē, dat *procellosam tempesta-*
tem; dum mitescit, & conquiet scit, reddit
serenitatem & sudum. *Aure* scit.

41. *Cardinales venti* [à quatuor Mun-
di cardinibus venientes] habent cum suis
medianis, reliquisque intercurrentibus,
eiusmodi nomina.

42. *Boreas* & *Eurus* asperant, adstrin-
gent, gelant; *Auster* & *Favonius* remol-
lunt, resolvunt, regelant: *Etesiae* statis
annī temporibus flant, sed alibi aliter.

43. Et quia Aēr etiam subterreas caver-
nas explet, dum concitatæ ibi flaturæ
erumpere querunt, tremefaciunt Terram,
unde *Terramotus*; dum erumpunt, co-
gunt eam desidere, unde *Labes* &c.

VI.

Aqva cum aquaeis Meteoris.

44. Aqva scaturit è latice, salit è fonte,
manat per rimas, fluit in piano: cuius mi-
nima pars *Gutta*, maxima *Mare*, dicitur.

45. Salios fontes vocabis *Salinus*; aci-
dos, *Acidulus*; calidos, *Thermas*; ille as-
serviunt sali decoquendò, istè potionis me-
dicabili, hę morbidorum lavationi.

46. Rivi emanant scatebris; & conflu-
unt in *Fluvios*, hi in *Flumina*, intra suas ri-
pas decurrentia: sed fluvium hoc illuc *cir-*
cumfluum ~~e Amnem~~ dicitur; collectum ex
aqvis fluvialibus, rapide defluentibus, *Tor-*
rente; exundantē è suis alveis, & devastan-
tem agros, *Eluvionem*.

47. Ubi aqua fluit, *Fluentum* nuncupā-
bis; ubi gyratur, *Vorticem* & *Gurgitem*;
ubi seipsum absorbet, *Voraginem*; ubi ex-
pers fundi est, *Abyssum*: sicubi profluvio
ac decursu destituitur, ibi tumet, ac se in
Stagna & *Lacus* difundit: scaturigines
verolangvidæ, & sine fluxu, vocantur *Po-*
ludes; confluuium limi, *Lacuna*.

48. Mare fallum est, ad instar muria:
Vnde ejus ab intranea extuazione bis de
die intumescunt, rursumq; detument.
fluunt ad littora, & se in extuaria defan-

fundaf dunt;

dunt; refluentq; reciprocè cum sonitu
horribili, maximè inter freat.

49. Ubi inæqualiter cellarem terminat,
efficit *Sinus* & *Promontoria*; ubi circum-
luit undiq;, *Insulam*; ubi majori parte,
Peninsulā, quam *Isthmus* jungit *Continenti*.

50. Sicut autem è terra lursum ferun-
tur Exhalationes siccæ, ita ex aqua *Vapores*
aqvosi: quibus cùm ãer crastescit *nubi-*
lare dicitur; ipsum verò nubilum, seu ca-
ligo spissata prope terram *Nebula* est, un-
de rorat; sublevata altius, *Nubes*, unde
pluit, ningit, grandinat.

51. Evaporatio interdiu excitata, & no-
cturna frigide *conspissata*, herbisq; ac-
corporata, dat *Rorem* [quem mellitulum
vocant *Mannam*; gelatcentem, *Prui-*
niam]; sed elevatior vaporatio, & majori
frigore in spumelentes guttulas, ceu floe-
cos, concreta, dat *Nivem*.

52. Si destillatio [Nubis in aquam re-
solutæ] sit minutatim, *Rorationem* voca-
mus; silentè, *Pluviam*; si densè, *Imbrem*;
si impetuosè, *Nimbū*; si guttæ inter dela-
bendū conglaciantur, *Grandinē*; si incal-
scunt, *Uredinē*, plantas rubigine adurentē.

53. E pluvia stillans gutta, *Stillæ* est: quæ decidens in aquam, facit *Bullam*; bullarum verò minutissimarum *conglobatio*, *Spumam*: at cùm stillatio rigescit, fiunt *Stiræ*; cùm aqua stando vel fluendo congelascit, *Glacies*.

54. Albicans in roscida nube circulus [ob]luminaria *Halo* vocatur; Solare simulacrum [ad] Solis latus *Parelius*; lunare, *Paraselene*; versicolor denique arcus, Soli quandoq[ue] contrapositus, *Iris* est, venientis vel abeuntis pluviae index.

VII.

Terra cum Mine-

ralibus.

Sicut in hibentibus

55. Despice nunc *Terram*, solidescen-
tium corporum sustentaculum! quām ha-
beat, hic quidem *planities* vastas, ibi tumu-
los & *colles* eminentes, alibi *locæ fragosa*;
imò & *montes* altos, *vallæ* q[ue] profundas!
Rupes arduas & abruptas, *hiatus* q[ue] *præcipi-*
tes! Hic vides *cespites* herbidos, ibi *gla-*
bres arida, alibi *uliginos* uidas, humorem
vires. Granitæ flumina diuersæ tem-
perantur et

semper aliquantes; hic *argillosa* est, ali-
bi *arenosa*, alibi *saxosa*.

56. Interiora ejus si queas intueri, vi-
deres plenam *meatum* & *specuum*: qvos
vaporationes perflant, & fluores perfluunt,
è quibus diversimodè coalescentibus fossi-
lia generantur, & minera.

57. *Glebam* si teris, aut *frias*, *pulvis*
erit; si diluis, *latum*: sed aqua turbida
deponit *limum*, pebbibus calcamus & *cænum*.

58. Terra tenax, figlinis apta, *Argilla*
est; pinguis, agris stercorandis idonea,
Marga; colorata, pigmentis conveni-
ens, *Creta* & *Ochra*; ex hac autem exusta
fit *Rubrica*, &c. quæ omnes Mineralium
inceptio sunt.

VIII.

Succi Minerales.

59. Si mineralis fluor levicula tantum
alteratione coalefcit, generantur *Succi mi-*
nerales, variae formæ, &c usus.

60. Alij etenim sunt aquâ liquabiles:
nompe omnis *salugo*, in igne dissiliens &
crepitans: uti sunt, *Sal commune*, ubique
notum

notum [qvod vel fossilium est, vel deco-
ctum]; *Alumen*, dulcore styptico; *Viiri-*
olum, acore styptico; *Nitrum subacidum*,
(quod etiam *Sal nitri*, & quando in stir-
am concrevit, *Sal petræ* nominatur.)

61. Alii sunt igne inflammabiles: quæ-
libet scilicet terræ pinguedo, tam concreta
quam liquida: ut *Sulfur*, ignem celeri-
mè concipiens; *Naphtha*, flamمام eti-
am de procul arripiens; *Succinum* item
translucidum, *Ambra* fragrantissima, &
alia Bitumina, non unius generis.

62. Reliqui succi, in pulvere m̄ friabi-
les, & in pigmenta convertibiles, sunt:
videlicet *Arsenicum albens*, *Auripigmen-*
tum luteum, *Sandaracha* & *Cinnabaris ru-*
bicundæ; *Stibium* q̄ (ieu *Antimonium*) co-
lore plumbico nitidum.

IX.

Metalla.

63. Quando multifariam percolatus
mineralis liquor in tantam soliditatem cō-
duratur, ut nonnisi acerrimo igne lique-
fcat, mox tamen rursum consistat, confit
inde *Metallum*, flexible ac ductile.

64. *Plumbum* est crudissimum: è quo
deinceps paratur *Minium*, pro picturis;
& *Ceruſa*, pro emplastris; & *Lithargyrum*,
pro incrustatione ſtilium.

65. *Excoctius*, & paulò durius, est *Stanum*: durissimum autem *Ferrum*, quod
tamen arroditur *ferragine*; sed quando
depuratur, magisq; etiam eduratur, fit
Chalybs.

66. *Cuprum* obducitur *erugine*: ex
quo cadmiae *commixto*, fit *Orichalcum*,
ob suam friabilitatem melius fundi, quam
tundi, aptum.

67. *Argentum* est purius istis: habet
nihilominus suas scorias.

68. *Aurum*, est purissimum, & idcirco
ponderosissimum, præsertim *obryzum*: quod
vel centies catillo immisum, nihil substantiæ
deperdit, nec sentit ullam rubiginem.

69. Metallaris naturæ etiam est *Tal-
cum*; quod tamen ob *indomabilem* durita-
tem non patitur malleari, neque friari,
neq; liquari: scum ex adverso *Argentum* vi-
vum nunquam durescat: liqueat enim sem-
per, licet nihil humedet aut madefaciat.

70. *Electrum* est metallorum mixtura.

conferetur

X. La-

X.

Lapides, vulgares &

pretiosi.

71. Usque ad indissolubilitatem inductam
terra, *Lapis* est: quem cōminutum; *Arenam*
dices, hanc autem crassiorem, *Glaream*.

72. *Arenaceum* & *Scabrum* Lapidem,
vocant *Tophum*, *spongolum*, & veluti
spumeum, *Pumicem*; *lævem*, & atricolore
(*scriptorijs* tabellis, teatrorumque
straturis, interuentem) *Lapidem scissilem*,
fissilem in pellucidas lameillas, *Phengiten*;
ustulandum in calcem & gypsum, *Calcarium*;
inflammabilem, *Bituminosum*.

73. *Silice* elidimus ignem; Cote acutimus
retusa ferramenta; *Coticulâ* probamus me-
talla; Magnete attrahimus ferrum; *Hematite*
sistimus sanguine; *Smirite* scindimus vitrum.

74. Majorem lapidem humi jacentem
(sive exster, sive lateat) *Saxum* dices; pro-
minentē, *Scopulū* & *Cayrem*; prædurū & ta-
men lævigabilem, *Marmor*: quo d' albulum,
Pariū vocant; candidū, *Alabastriten*; rufi-
lum, *Porphyriten*; ferrei coloris, *Basalten*; car-
ræctilithus *Marus*.

75. La-

75. Lapillo exiguo, lucenti & micanti, nomen est *Gemmae*; quarum si quæ nubeculam habet, aut *scabritatem*, vitiosa est.

sapo 76. Gemmarum eximiae sunt; *Carbunculus* ^{annuus} *flammeus*; *Adamas prænitidus*; *Hycinthus* ^{annuus} *aqueus*; *Smaragdus*, & *Chrysolithus*, virides: *Jaspis* *subviridis*, maculisque langlevineis interpunctus; *Saphirus* & *Turcois*, cœruleæ; *Topazius* & *Chrysoprasus*, aurei; *Rubinus* *sanguineus*.

77. Paulò viliores sunt, *Sarda* (nunc *Carneolus*) & *Granatae*, uterque rubens; *Achates*, ^{rubiginosus} *quodammodo croceus*: annumerandaque gemmis *Crystallus*, in forma hexagonæ stiria lapidosis ^{annuis} *antris* *immaculcens*.

78. Sed *Margarita* [*Uniones*] in ventribus Concharum reperiuntur: *Corallium* verò *arbuscula marina* est, petræ subaqueæ adnascens, inque auras protracta lapidescens ac rubescens.

XI.

Stirpes *ingenere*: *in specie*
Fungi.

79. Quicquid è terra protuberat, illiguo

que radice inhærens, reliquo corpore in
aërem germinat, STIRPS est: quæ fi-
bris humorē imbibens, eumq; in succum
sibi utilem convertens, & digerens, ale-
scit, vigescit, virescit; succo vero destitu-
ta, langvescit, flaccescit, marcescit, arescit.

80. Rudimentum Plantæ, Fungus est:
potere qui deorsum debiliter radicescit;
tutsum vero caulescit quidem, non tamen
frondelcit; sed in massam orbicularē, mol-
līculam, infernē striatam, concorporatur.

81. [Quinimō Tuber, fungini generis in-
simū, sub terra se continet, nec foras extu-
berat, nec infrā se radicat, corticellā cātūm
se obtegens: unde Collus terre dicitur.

82. Fungorum alij edules sunt, interq;
hos præstantissimi Boleti, ^{Boleti} Capreoli, Rufuli,
^{Boleti} Spongiola, & Piperites; quorundam lauti-
tate: alij virulenti & noxijs, ut Muscarij,
Pulverulenti, & plerique alij: e Agaricum,
fungus est arboreus.] ^{Velutinae}

83. Vera Stirps, habet radicem fibra-
tam, Stipitem corticosum, ramulos fo-
lios, & plerunque brachiatos: è quibus
minores, quotannis emorientes & rena-
scentes, Herba nominantur; grandiores,

languentibus (20) waſſūnig⁹ fr̄g⁹
& perennantes, Arborēs; mediæ proceri-
tatis & durationis, Frutices.

XII.

Herbæ herbacei⁹

Fructus.

84. HERBĀ cauli suo nixa (simplici
vel multiplici; unde unicaulis vel multi-
caulis dicitur) est vel ^{Alimentaria}, vel
^{Coronaria}, vel Medicamentaria.

85. Ex Alimentarijs sunt, [nec enim
esitamus omnes] primò sponte nascens Gra-
men, viridans solum, ^{autem fragilis} non aluentans; de-
hinc sativa, florem & semen ferentia,
Olera & Fruges.

86. Graminex herbæ sunt; ^{ripiam} Muscīs,
^{oppīlāndis} rīmis utilis; Carex, acie luā
ſenifecis molesta; Centrōdium (Polygo-
num) humi ſerpens; Trifolium, &c. &c.

87. Olera nobis pr̄bent ad comesturam,
vel Folia vel Radices, vel Fructus oleraceos.

88. Folia dant. Lactuca, Atriplex, &c.
In primis vero Brassica, quæ ſata prius; post
transplantata, ſit capitata; in caulem vero
altri-

~~altiorem, & folia extenta, succrescens,~~
Fragaria dicitur. [Asparagus dat thyros,
scolymus capitella, Fragaria traga.] ~~sofin~~

fol. 89. Radices longiusculas suppeditant
Rapum, Napus, Raphanus, quæ albent; Pas-
tinaca, quæ pallent; Siser, quod ~~flavet~~; Be-
ta, quæ rubet: bulbolas autem [radices] vel
dant Cepa, Allium ac Porri [atque hæ bul-
baceæ foliorum loco thallos habent] sed Cepa
bulbus Cepa resolvitur in tunicas, bulbu-
lus Allij & Porri in nucleos.

90. Fructus oleracei sunt, ferè cylindra-
ceâ formâ, Cucumeres, Melones, Pepones,
quorum genus maximum Cucurbita est.

91. Fruges adferunt Grana; spicatae
quidem in Spicis, paniculatae in Paniculis,
siliquatæ in Siliquis; quarum istæ & illæ,
Frumenta; hæ, Legumina dicuntur.

92. Frumenta se erigunt in culmum, ge-
nieulis interstinctum: cæcuminant vero aut
in Spicam, glumis grana foventem, ari-
stisque præmunitentem (quoniam sive
& muricæ; ut Triticum, Hordeum, Ade-
(spelta, Zea) Triticum Indicum: aut in pani-
culam, false arim granula complectentes;
ut Avena, Orzsa, Milium, Paniculum, Fa-

gopyrum, Cleu frumentum Saracenicum.)

93. Legumina ^{frumenta} habent scapum debiliorē, tamē si etiam geniculatum; pro spicis autem siliquas, includentes grana Valvulis: ut in *Faba, Piso, Ervo, Phaseolus, Lupino, Vicia, Lente, Cicere*, videre est.

94. Additamēta Frugum sunt, *Linū, Cannabis, & Urtica, stamine commendabiles.*

95. Ad Escarias pertinent Condimentariae; quæ conditioni dant, aut folia (ut *Acetosa, Endivia, Nasturtium &c. acetariis servientia*); aut granula (*Sinapis, Cumminum, Cārum, Aneithum, anisum, Fāniculum, Coriandrū*); aut flores (*Croc⁹*); aut radiees (ut *Raphan⁹ major, Galam⁹ aromati-*

cus, Galanga, Zedoaria, Zinziber, &c.

96. Coronarie herbulæ (è quibus Serfa, Corollas, Servias, pro olfactoriis, vident) floridæ & odoratæ sunt: nimirum *Viola, Peonia, Caryophyllus, Amarantus, Amaranthus (Majorana) Lilium, Tulipa &c. [Istis, ex quâ Indicum conficitur, & Rubia, tinctorix sunt.]*

97. Medicamentosarum aliquæ sunt hortenses, *Hyssopus, Levisticum, Mentha &c.* aliquæ silvestres, *Angelica, Lilium convallium,*

lum Scolopendrium &c; ceteræ ferè campestres; Betonica, Centaurium, Cichorium, Enula, Melissa, Plantago, &c.

98. Aloë, Helleborus Rhabarbarum, Sena, purgantes sunt; Aconitum, Cicuta, Napellus, venenatæ, radicibus eruncandæ; Papaveris nigri capitulum vulneratum, destillat Opium, quod vim soporandi & stupefaciendi, immo & enecandi, habet.

99. Postremo, heibæ quædam aquis innascuntur & supernant; Alga marina, Lens palustris, Tribulus aquaticus &c. Sed fistulosa Spongia tubaqueis saxis supernata, etiam inde exempta, bibula est.

XIII.

Frutices, fruticei que

Fructus.

100. Stirps lignescens, multiplici caudice fruticans, FRUTEX appellatur: quorum notiores tibi referam.

101. Corylus fert nuces avellanas; Prunellæ, pruna silvestria; Sambucus, baccas sambuceas; Paliurus, baccas poliuri; Rosa, rosas; Cantharis, agrestes rosas, &c postea baccas Cynosbati.

102.

102. *Vitis vinifera*, profert uvas vinaceas;
Vitis spinifera, uvas spinas (crepinas);
Oxyacantha, berberes; *Ribes*, S. Johannis
 bacca; *Rubus* (Humirubus, Sentis) mora
 rubi (seu mora tenis); *Rubus idaeus*, mo-
 ra rubi idæi; *Capparis cappares*.

103. *Ceratonia* dat dulces siliquas; *Cin-*
namomum *Cinnamum* (dulces corticulas);
Glycyrrhiza mellitam radiculam; sed *He-*
dera arbores scandens, exedit eas.

104. *Balsamum*, arbuscula odoratissi-
 ma, si vitreis osleisve cultellis inciditur,
 [nam ferro incisa emoritur] eliquat *Opo-*
balsamum, succum auro pretiosiorem.

105. *Gossypium*, fert quiddam non ab-
 simile nuci, quæ dehiscens detegit circa
 nucleos glomum lanæ inculcatum; quem
 redordiri, & inde lina gossypina conficere,
 muliebris labor est.

106. Etiam fruticosi sunt, palustres isti;
Juncus, *palmipedalis*; *Scirpus* (*Canna*,)
 tricubitalis, in summitate typhas gerens;
 (qui cum sit enodis, & mollicellus, re-
 xuntur ex illo *Scirpe*, *Canisira*, *Matta*;) tandemque lignola & nodosa *Arundo*,
 quæ in India reperitur tanta, ut ex singulis

inter-

internodijs naviola fiant, tenuorum hominum capacia.

107. *Ruscus*, & reliqui *Cardui*, itemque *Ebulus*, *Erica*, *Nardus*, *Lavendula*, *Ruta*, *Salvia*, *Rosmarinus*, *Absinthium*, *Artemisia*, *Myrtillus*, (myrtilla ferens, seu vaccinia, nigra & rubra) & quæcunque Fruticibus paulo minora sunt, *Suffrutices* cluent.

XIV.

Arbores, arboreique Fructus.

108. Stirps altum excrescens, è que Stipite robusto ramos expandens, demumque se frondibus convestiens, ARBOR est: circumtecta Cortice, sub quo Librum & alburnū, mox ligni pulnam, & in penitissima pulpa medullam, reperies.

109. Quædam habent lignū intervenijs distinctū, ideoque fissile; aliæ lentum & flexible; aliæ rigidum & fragile, pro vario uero.

110. Folia sunt omnibus venosa, multis lanuginosa, plerisque per ambitum crenata (terrata): decidunt sub hiemem, vere regerminant; præterquam gum-

molis, Buxo, Taxo & alijs, quæ usque & usque vernant:

111. Quædam, exuberante viridantium foliorum copia umbriferæ sunt, opacantes virera: ut *Tilia, Platanus, Acer, Fraxinus, Ulmus, & cæteræ Latifoliæ [foliolæ]*.

112. Steriles ministrant, vel pabulum foco, ut, *Alnus, Betula, Fagus, Ornius, Populus alba, Populus nigra &c; vel maietiam ædificijs, ut Quercus, Pinus, Larix, Cedrus, &c; vel vimina, quorum contextione corbes & crates sunt, ut Salix, Ligustrum, &c.*

113. Fructiferarum notissimæ sunt pomiferæ, habentes fructum extrinsecus molli corticellâ intectum, intus vel granatum vel officulatum.

114. Granata poma sunt; *Pyrum, Ficus, Malum [quorum varia genera, ut vulgare, aureum, citrum, Punicum, Cydonium] Mespilum, Sorbum: officulata, Ceratrum, Prunum, Persicum, Armeniacum, Oliva, Cornum.*

115. Pomiferis proximæ sunt nuciferæ, quæ sub cortice duro nucleum, putamini inclusum occultant, ut *Juglans, amigdalu, Castanea: sed è Palma accipies dæty-*

stylos; ex Abiete, strobilos; è Quercis;
gallas; è Subere & Illice, glandes; e Fago,
glandes faginas,

116. Baccifera sunt, *Morus*, *Laurus*,
Sorbus silvestris, & quæcunq; baccas mol-
liores racematin ferunt.

117. Aromatiferæ sunt, nobis innomina-
tæ. quæ *Piper*, *Caryophylla*, *Nucæ myristi-
cas* (seu molchartas), *macidi inclulas*, ali-
osque fructus odoriferos, è quibus con-
dituras paramus, progignunt.

118. Resinosæ sunt, *Pinus* & *Picea*, è qui-
bus exstilla Resina, [ex hac autem eliqua-
tur *Pix*, & *Axungia*]; *Lentiscus*, è qua
Masticæ colligitur, & *Terebinthus*, è qua
Terebinthina fluit; & quæ *Myrrham*, *Thus*,
Camphoram, cæteraque gummi, exsudant,

119. Vis scire, quomodo fructificant? An-
te omnia *Surculus* gemmat, tūm *Gemma*
hians protrudit *Florem*: (in *Ficus* tamen
prorūpit sine flore *Grosulus*, & in *Corylo*
ante germinationem *Iulus*): tandem *Fructus*
(petiolo pēsilis) crescit, donec maturescat.

120. Frequens arboretum, silva est;
quām amœnè viridicatam, *Nemus* dices;
densam & inviam, *Saltum*; disraratam &
inter-

intercīlam, recrelcentemque, Silvam ca-
duam; opacam & inæduam, Lucum; spe-
ciatim autem, Quercetum, Pinetum, Be-
zulectum, Salictum, &c.

XV.

Animalia in genere: & in specie rudiora, palpitantia, repentia, serpentia.

121. Quod Vitâ, Sensu, & libero Motu,
præditum est, ANIMAL est.

122. Vitam accipiunt nascendo, conti-
nuant nutricando, propagant sui simile
generando: ideoque sexu discreta sunt.

123. Sensum exercent (potissimum ali-
menti causa) tangendo, olfaciendo, gu-
stanto, audiendo, videndo.

124. Motum, adhibent (ad prosenqven-
dum bonū, & fugiendum malum) alata
volādo, pinnata nārādo, pedata grādiēdo.

125. (Qvando se animal non mouet,
tum aut cubat, membris prostratis, aut se-
det, inferioribus substratis, superioribus-
que arrectis; aut sit, totum erectum su-
perq;

perq; pedes suos se æquilibrans, aut fulcimento alicui connitens.)

126. Quædam tamē animalcula palpitan-
do duntaxat, aut repēdo, aut serpendo se pro-
movet; cùm sint veluti rudimenta animalis
generis, ut *Conchæ*, *Vermiculi*, *Serpentes*.

127. CONCHA inclusa testaceis cor-
chis, [quibus caro exsanguis, & vilcosa,
arctissimè adhæret] levī palpitatione pau-
larim se sub aquis dimovet: quarū appri-
mæ sunt, *Ostrea* lucculenta, *Concha* margari-
tifera [*Conchylium*], & *Purpura* (seu
Murex) purpureum succum eyomens.

128. Tardigrada *Cochlea*, extra aquas se
dilatando & contrahendo, testaceam suam
domunculam secum circumfert: putatur
carere oculis, sicut & *Limax*; sed habent
cornicula, quibus prætentant iter.

129. VERMES convolutione & evo-
lutione corpusculi repunt, & è quibus re-
bus gignuntur, ex iisdem nutrimentum
quærentes, eas erodunt: *Acanthoceram*,
Termites carnem, *Tinea* vester, *Blattæ* li-
bros, *Teredines* (seu *Cossi*) ligna, *Lumbri-*
ci terram avidam, *Volvoces* (*convolvuli*)

vitem, Curculiones frumenta, Erucæ plantas, Bombyces mori folia &c.

130. Sed expeditiora sunt Insecta, quibus pediculi dati; ut *Pediculus* (*Pedunculus*), *Lendum* progenitor; *Pulex*, saltator; *Ricinus*, canibus infestus; *Cimex*, parietum & cubilium [præteritum abiegnorum] graveolens perreptator; *Oniscus*, humescentibus muris adhaerens; & *Scolopendra* (à pedum multitudine *Centipes*, & *Millepeda*, dicta): *Formicæ* denique, circa viatum comportandum semper actiose; & *eArance*, tenuissima nectentes aranea, quibus muscis insidentur.

131. SERPENTES, corpus oblongum adepti, arcuatâ ejusdem sinuazione serpentunt; ut sunt, *Anguis communis*, *Coluber silvaticus*, *Natrix aquatica* (*Hydra*), *Apis venenosissima*, *Faculus* ex arboribus in obvios se se vibrans; & quæ sola vivos catulos parit, *Vipera* [*Excetra*]: & porro ac retro gradiens *Amphisbæna* (*Cæcilia*); & *Bassiscus* tam nocivus, ut solo viu necesset, & *Draco*, serpens alatus.

132. Serpentibus adnumerari solent, tametsi gressiles, *Lacerta*, lacertolos habens pedes; consimilisq; huic, sed minor,

Seps; & maculis aureolis picturatus Stellio;
 & tam frigida, ut ignem extinguat, Salamandra; & ictum letiferum flexuosa cauda infligens, Scorpio.

XVI.

Aves, aliaque Vertebrata.

133. Aëriæ animantes sunt AVES, quæ alarum & caudæ vibratu, quō volunt, volant: pennatæ, plumatæ, rostratæq; omnes; excepto *Vespertilio*, qui pilosus & dentat⁹ est, alasque habet membranaceas.

134. Bipedes item sunt omnes ad unam; [etiam nunquam humi considens *Manucodiata*, quam esse apodem falsò perhibebant] sed grandiores ambulant solummodo, minores saltitant tantummodo; mediocres utuntur & incessu, & saltatu.

135. Rostro petunt cibaria, reficiuntq; Ingluviem; & quamvis pitissent, nulla tamen mingit; quia humiditas in plumas, vapore plenas, diffuit.

136. Nidificant communiter in locis inaccessis; (*Haleyon* in ipso pelago nidulati)

Iari dicitur, tranquillo tunc æquore); tūm
ponunt Ova, subter testa albumen & vitel-
lum [luteum] occultantia: atque his po-
stea incubando, excludunt implumes Pul-
los, quos, dum pipiūt, vocamus Pipiones.

137. Alitum maxima Struthio est, ob
vastitatem corporis haud subvolans; mi-
nima Regulus, sepe circumvolans: ge-
nerosissima Aquila, absq; nictatione So-
lem intuens; despiciatissima Upupa, cri-
stata quidem, fæda ramen, quippe sterco-
ribus vicitans: formosissima Pavo, spe-
ciosam suam caudam subinde rotans, &
superbiens; deformissima Noctua, cum
reliquis nocturnis, Bubone ominoso, As-
one aurito, Ulula flebili, Atucone ferali.

138. Cæteræ volucres, venacula lunt
vel advenæ; campestres vel silvestres, vel
aquaticæ.

139. Venacula nostra simeta & quisqui-
lias ruspantur: ut Gallus, statim horis cantan-
& cucurriens; cum gracillantibus Gallinis,
& omni gallinacea pullicie: tūm Gallopavo
[gerens in capite vittam carnosā, & super
rostro palcam, irato valde rubentem] cura
Mole-

Meleagridae sua: & Columba cum Columba; pulchelli, si plumipe des.

140. Domesticis annumera, quæ circa
se habitare gaudent: *Hirundines*, *Veris*
nunciatrices; *Passeres* salaces; *Monedulas*
[*Graculos*] item, *Cornices*, *Picas*: & ex
aquaticis *Anseres* atq; *Anates*.

141. *Campestres* sunt: *Alauda*, in aëre
se vibrans & cantillans, similisque huic
Cassita *cirrata*; & *Coturnix* caudâ carens,
ideoque parùm, & cum vociferatione, vol-
litans: & *Perdix*, palato gratissima, & tar-
divola *Tarda*, & *Grues* admodum congruè
abvolâtes; nempe cuncti, unâ prævolâte.

142. *Silvestrium* aliæ sunt *majores*, ut
Tetraones [*Urogalli*] *Iurdi*, *Phasiani* *disco-*
lores, *Attagene* *coryletis* gaudentes; rùm
& *Columbiferi*, *Palumbes* *torquatus*, &
rubido pede *Livia*; & qui cuculando
se prodit *Cuculus*, castusque *Turtur*.

143. *Minores* sunt; *Ficedula*; *sicubus*;
& *Merops*, apibus; & *Rubecula*, mulcis;
& *Garruca*, vermiculis, vesci solitæ: *Picus*
item arbores rostrans, delitescentesq; be-
stiolas extrahens. (*Turdus* baccis jun-
perinis paicitur, & sibi cacare dicitur per-

niciem: quia è ramo, quem conspurcat,
Viscum pullulatcit.)

144. *Minimæ* sunt *Oscines*, feminibus vivitantes; *Luteola*, papaveris; *Linaria*, litni; *Carduelis*, cardui: itē *Galbula* flaveles, *Fringilla* frigore fritiniæs, *Luscinia* lavissima modulatrix; & qui parū minurit, *Parus*.

145. *Psittaci*, *Sturni*, *Merula*, &c. humanañ vocem imitari s̄vescunt: *Vanellus* cri-
status & clamosus est.

146. *Rapaces*, carnivoræ & solivagæ sunt, quæ alias prædādo, uncis, rostris & ungib⁹ dilaniāt: ut, *Accipiter* [qui resupinat⁹ rectâ cœlū versus evolat] cum cōgeneribus suis *Niso* *fringillario*, *Falcone* bellè oculatō, *Buteone* ignavo, *Milvo* pullastrorum raptore, *Vulture* solis morticinis pascēte, & *Corvo*.

147. *Aquaticæ*, natandi causā palmipes factæ, sunt, *Olor* candidissimus: eoq; major *Onocrotalus*, ingluvie (sub ipso mox rostro propendulâ) insaturabilis; & *Pelicanus*, rostrolatissimo; & *Butio*, rostro in aquam indito, bovis instar mugiens; & *Querquedula*, semper natare; & *Mergus* identidem urinari, gaudens; & *Fulica*.

148. Cæteræ piscivoræ (non tamen pal-
mipe-

Mipedes, eoque aquas duntaxat circum-volantes sunt; *Ardea*, collo tortili; *Ciconia*, in tectorum pinnaculis spineos nidos exstruens; *Gavia*, piscatrix; *Motacilla*, indefessè caudam motitans, &c.

149. Insecta volantia sunt, tum aculeata, *Apes*, *Vespa*, *Crabrones* &c; tum rostello todicates, *Musæ*; inter quas *Culices*, *Tabanii* & *Afili*: (Oestro percitum pecus subsilit.)

150. Aculeo carent *Fuci*; & stridore suo fænilecij tempus indicantes, *Cicadæ*; & segetum populatrices, *Locuste*; & Camparum disseminatores, *Papilioness*; & lucernis advolantes, *Hepioli*; & noctu stridentes, *Grylli*.

151. Vaginis alas integunt *Cicindelæ*, *Bruchi*, *Scarabæi*, *Scarabæicornuti*, *Cantharides* &c.

XVII.

Pisces, aliaque Na-

Remigium Brudenop. Remigatio Brudenop.
Remigare Romanum
Remigare Romani

catilia.

152. PISCES habent loco pedum *Pinnas*, quarum remigio natitat; & loco colli *Branchias*, quibus ore immisiam lympham emittunt, & sic veluti respirant: ad

Sabiliū ē frigidiā regiūm.
Sabiliter frigidiā.

(36)

facilius denique suitandum intus vestem, spiritu turgidam; quæ si rumpitur, perit ad nandum habilitas. *[Fische h. sic]*

153. Plerique sunt squamosi [atque in his semellæ habent ova, masculi lactes]. alii glabri, lubrici, oblongi, ut *Anguilla*, *Conger*, *Muraena*, *Muraenula*, *Lampetra*, *Muscula fluviatilis*, & reliqui angvini generis.

154. Inter fluvialicos maximi sunt, bucculentus *Silurus*; mucronatus *Acipenser*, & cartilagineus *Huso* [Exos], grande cens usque ad viginti quatuor pedum longitudinem: minimi vero, *Apua*, *Cobitis aculeata*, *Cobitis barbatula* [Fundulus], *Gobius*: dehinc *Alburnus*, *Perca fluviatilis*, *Trutta*, *Thymallus*, *Barbus* [Mullus], *Mugil* &c.

155. Lacustres ac piscinales sunt; *Lupus piscis* [Lucius], *Cyprinus* (Carpio), *Cyprinus latiss.*, *Tinca*, *Ceracinus*, *Perca*. &c.

156. Pelagici sunt, *Haleces*, quæ saltem in tunc nobis afferuntur; & *Passeres*, qui a refacti differuntur; & *Astellus*, qui nisi cōtulus, esui non est; & in flumina exspansus *Salmo* (Elox); & pinnis in orbem expansis *Raja*; & volatice quidam pisces &c.

157. Omnes isti sunt Ovipari: Ceti autē
haec sunt quæ adhuc non videntur. *[Bel-*

[*Belluæ marinae*] vivipari; ut *Phoca*, *Dolphinus*, *Orca*, *Fiatore*, & *Balaena*, quā trecentarum ulnarum reperiri scribunt: habet tamen hostem *Xiphiam*, qui affluitans, cupidatissimo rostro eam compungit, tandemque conficit.

158. Sunt & *Araneæ marinae*, nec sanguinem, nec adipem, nec spinas habentes (*mollia aquatilia* vocant): ut *Polypus*, octo brachijs prælongis metuendus; & *Loligo* (*Sepia*) atramentalem succum, nè videatur & capiatur, emittens.

159. CANCRI sunt natatilia crustata, cancri
pedibus denis, chelisq; binis: inter quos
Cammarus prægrandes sunt [tricubitales ;]
Carabi rotundi; *Squilla*, minutuli cancelli.

160. Insecta hujus Elementi sunt: *Hirudo*, cuti nudipedis tenacissimè se affigens, linguaq; bisulcâ sanguinem exsugens; & *Tipula*, tantâ levitate super aquam cursans, vel stans, ut non desidat; & *Seta aquatica*, equinum crinem referens, &c.

XVIII.

Quadrupeda: primū

mansveta, PECORA ET JUMEN TA.

161. Adducam tibi jam Quadrupeda, quæ vivum foetum prægenerant, lacte q; uberum alunt: grandiora unicum & rariūs; minutiora plures, & frequentiūs.

162. Pro integumento habent vel pilos, vel villos, vel lanam, vel setas, vel squamas: pedes autem vel digitatos, ungibus armatos, (ut Canis &c); vel ungulatos: & quidem ungulâ vel solidâ (ut Equus) vel bifidâ (ut Bos.)

163. Quædam sunt cornuta, carentque superioribus dentibus, quia horum matris in Cornua transit: quocirca cibum ruminant, habentque Ventriculos quatuor contiguos, Rumen, Reticulum, Echinum, Omasum; deindeumque Intestina; & adipis loco Sebum.

164. Quædam item sunt mansveta, sub hominum cura viventis, Pecora & Jumenta: alia ferocia, hominem refugientia, pastumque sibi ipsis querititia, & se per latibros a loca & lustra ab dentia, Feyæ.

165. PECORUM maximus Taurus, paleari pendulo notabilis est: Vacca prægnâs, Forda (Horda) dicitur; nondū fæta Juvenca;

Vitulus grande scens, *Buculus*, vel *Bacula*.

166. Minorum pecudum sunt, *Oves* lanosæ, cum subrumis & abrumis. *Agnis*, *Arietibus* quod petulcis; qui vexati arietat, et si cornibus mutili, quales sunt excastrati *Vervecos*.

167. Hirsutus *Hircus* castratione fit *Caper*, hic & illie arunco spectabilis: *Capram* circumcursitant petulantes *Hædi*.

168. Setosi sunt *Porci*: qui nec dum castrati, *Verræ*; exlesti, *Majales*; *Scrofae* sumen & colostrâ fugentes porcelli, *Nefrendes*; depulsi à mamma, *Delici* vocantur.

169. JUMENTUM est pecus operarium (veterinum): inter quæ maximus, gibbosus *Camelus*, quó vehiculivice utūtur: huic proximus jubâ insignis *Equus*, licet ferox, calcitrâs, effrenis, & indomitus, domatur tamen ut sessori obtéperet: præferim *Cantherius* factus, ubi & hincire desinit: sed pandus *Asellus* onera bajulando servit, atque si ab *Agasone* vapular, rudit.

170. *Canes* & *Feles* custodes nobis sunt: illi pecoris, contra fures; hi penoris, contra mures.

171. Canis non latratu advenâ prodit, impavidè appropinquantem mordet pre-
cedentibus: in *Quæcunque* (solidi) ier-

serim catenarius), vel ad minimum bau-
batur ; si irrites, diducto riſtu ringitur ; si
percutias, quiritatur : sed rabidus morſu
reddit hydrophobos , moréque catello-
rum latrantes.

172. *Ælurus* angulos domūs perrep-
tans *Mures* (si quos muceipula non capit)
ex mulcerda odoratur, tūm insidioſe cap-
tat, discerpit, devorat.

XIX.

Quadrupeda fera : & Amphibia.

173. FERÆ majores dicuntur *Belluae* ;
crueliores *Bestiae*.

174. Belluarum maximæ, *Elephas*, terræ-
ri dicitur aspectu musculi, quadrupedū mi-
nimi, porcinōque grunniū : dentes habet
duos, quadricubitos, qui dant candidissi-
mum *Ebur*; pabulū v. attrahit *Proboscide*.

175. Pari ferè corpulentia est *Rbinoce-
ros*, osseis squamis indutus , & cornu acu-
tum in naso gerens, quo transfodere solet
Barriventrem, dum cum illo præliatur.

176. Dehinc sunt *Boves* feri, *Bubalus*
& *Urus* (*Bison*), & *Bonasus* : sed hic habet

cornua ad oculos flexa, ad pugnā inutilia.

177. *Unicornis*, unico bicubitali cornu spectandus, incolit abditissima deserta, ob feritatem & perniciatem capi difficilis.

178. Ex *bicornibus*, ramosaq; cornua gestantibus, maxima est *Alces*, habens tergum infecabile, prae duritie, tūm *Rangifer*, jubatus, velocitatemq; tantā, ut vehiculo aptato cursu diurno per nivem, aut glaciem, supra octingenta stadia decurrat.

179. *Cervus* præagilis, cornua quotannis decidua gestans [regignuntur enim, sed *Cervæ* nulla sunt], solus è brutis lacrymatur, moriturus.

180. Dame cornua latecunt: Ibic in dorsum reflectuntur; *Rupicapra* lunt obuncas, ut horum auxilio rupes insiliat, indemnisque desiliat: corniferorum minimus *Capreolus* est, cum suis *Caprea* & *Hinnulus*.

181. BESTIARUM nulla est cornuta, immanibus ungibus ac dentibus armatae omnes; quia non herbaticæ sunt, sed carnivoreæ: harum robustissima, *Leo*, armis hirtis, formidolosè rugit.

182. *Pardus* prædam, quam terno saltu non assequitur, dimittit: pellem habet ni-

gris maculis distinctam: *Pardalis* verò pū-
ctulis interalbicantibus paululum diversa.

183. Sævissima omnium *Tigris*, & ipsa
maculosa, tympanorum sonitu adeo effe-
rari dicitur, ut in rabiem acta seipsum di-
laceret: *Lynx*, corpore aliquanto minor,
ferocitate haud dispar, visu præcuto est,
tergorèque colorato.

184. *Villoſus Ursus* per hiemē sine victu in
 spelæis se cōtinet: *Ursa* catulos, quia semi-
formes nascuntur, circula mēdo resingit.

185. *Lupus*, bestiarum voracissima, fame-
lic⁹ ululat: *Vulpes* gulosa & dolosa, nunquā
cicuratur; vernō glabreſcit, ac fit depilis.

186. *Onager* vento paſci perhibetur, si
herbæ defint: *Aper*, radicib⁹ paſtus, rostro
ſpumat, dentibusq; frendens, *Vertagōs*
& venatores ferit, quandoq; & interimit.

187. *Simia*, ſola quadrupedum caudæ
expers, imitatrix humanorum operum eſt
ridicula, ut & *Cercopithecus*, qui tamen
caudatus eſt.

188. Nihil timidius *Lepore*: dormie patē-
tibus oculis, ac ſi quid strepit, mox territus
arrigit aures, vel ſe proripit, & ad dumeta
confugit; ſi aufugere non potest, dum ca-
pi-

Pitur, vagit: Cuniculo nihil fœcundius,
ut qui non tantum crebro fœtat, sed &
superfœtat.

189. *Erinaceus*, viro periculo, convolvit se in globum, aculeosque, nè prehendi queat, erigit: *Histrix a.* suos veluti spicula ejaculatur, Canesq; in lequentes vulnerat.

190. *Gazela* exsudat fragrantissimum Mo-
schum; nec dissimilem haic *Catus Zibeticus*.

191. *Catus silvestris*, *Martes*, *Martes scy-
thica*, *Viverra*, *Mustela*, *Mustela alpina*,
Mus alpinus, *Mus ponticus*, *Mus nori-
cius* &c. ad pellicea valent. *Scandifile*.

192. *Sciurus* sibi facit umbellam, um-
brofâ suâ caudâ, quâ & in transvolando
de arbore in arborem alæ vice utitur:
sed *Mele* & *G. lire* nihil somnolentius..

193. *Sorex*, *Cricetus*, univerlusq; mu-
rinus grex, segetibus inimici, foramina si-
bicavant, in quibus hibernant: *Talpa* cam-
pos suffodiens, grumos facit.

194. Ad extremum sunt quadrupeda
amphibia, terram & aquam incolentia:
exempli gratiâ, *Fiber* [Castor] ac *Lutra*,
pilosí, & caninæ staturæ: [sed ille caudam
squameam, pedesque posteriores anteri-
nos

gris maculis distinctam: *Pardalis* verò pūctulis interalbicantibus paululum diversa.

183. Sævissima omnium *Tigris*, & ipsa maculosa, tympanorum sonitu adeo effrari dicitur, ut in rabiem acta seipsum dilaceret: *Lynx*, corpore aliquanto minor, ferocitate haud dispar, visu præcuto est, tergorèque colorato.

184. *Villo! Ursus* per hiemē sine vieti in spelæis se cōtinet: *Ursa* catulos, quia semi-formes nascuntur, circula mēdo resingit.

185. *Lupus*, bestiarum voracissima, famelic ululat: *Vulpes* gulosa & dolosa, nunquā cœcuratur; vernō glabreſcit, ac fit depilis.

186. *Onager* vento pafci perhibetur, si herbe defint: *Aper*, radieib⁹ pastus, rostro spumat, dentibusq; frendens, *Vertagōs* & venatores ferit, quandoq; & interimit.

187. *Simia*, sola quadrupedum caudæ expers, imitatrix humanorum operum est ridicula, ut & *Cercopithecus*, qui tamen caudatus est.

188. Nihil timidius *Lepore*: dormie patētibus oculis, ac si quid strepit, mox territus arrigit aures, vel se proripit, & ad dumeta confugit; si aufugere non potest, dum capi-

pitur, vagit: *Cuniculo* nihil fœcundius, ut qui non tantum crebro fœtat, sed & superfœtat.

189. *Erinaceus*, viro periculo, convolvit se in globum, aculeosque, nè prehendi queat, erigit: *Histrix* a. suos veluti spicula ejaculatur, Canesq; in lequentes vulnerat.

190. *Gazela* exsudat fragrantissimum Mo-
schum; nec dissimilem hanc *Catus Zibeticus*.

191. *Catus silvestris*, *Martes*, *Martes scy-
thica*, *Viverra*, *Mustela*, *Mustela alpina*,
Mus alpinus, *Mus ponticus*, *Mus nori-
cicus* &c. ad pellicea valent. *Sciaub fuit*.

192. *Sciurus* sibi facit umbellam, um-
brofâ suâ caudâ, quâ & in transvolando
de arbore in arborem alæ vice utitur:
sed *Mele* & *G. lire* nihil somnolentius.

193. *Sorex*, *Cricetus*, univerlusq; mu-
rinus gress, segetibus inimici, foramina si-
bi cavant, in quibus hibernant: *Talpa* cam-
pos suffodiens, grumos facit.

194. Ad extreum sunt quadrupeda
amphibia, terram & aquam incolentia:
exempli gratiâ, *Fiber* [Castor] ac *Lutra*,
pilosí, & caninæ staturæ: [sed ille caudam
squameam, pedesque posteriores anseri-

*nos habens :] & Crocodilus, mandibulam
superiorem (inter mandendum) movens,
& clypearia. Testudo, Ranaq, coaxans, cum
venenato Bufone, & innoxia Calamita &c.*

XX.

Homo, generaliter
spectatus, (*in sua nativitate, vita
cursu, obitu: fine deniq.*)

195. Collustravimus hactenus Creatu-
rarum clasles: quibus quia Creator ad
imaginem sui conformatum dominato-
rem dedit, hunc agendum speculemur! sed
intentè, nè, dum alia in tuam cognitio-
nem veniunt, tu te ipsum ignores; corpo-
re quidem brutis similem, mente tamen
ad Angelicam excelsitatem factum.

196. HOMO, in matris utero concep-
tus, *Embryo* dicitur; editus in lucem, *In-
fans*, impuber, *Puer*; pubescens, *Adole-
scens*; puber, staturæq; aequalvutus termi-
num, *Juvenis*; tum *Vir*; mox, ætate pro-
vectiore, *Senex*; denique, decrepitâ sene-
ctâ, edentulus *Senecio*.

197. Sic è Pupa fit *Puella*, tum *Adole-
scens*

*scenula, inde Juvencula, dehinc Mulier,
tandem annosa Vetus.*

198. Ita Vitæ humanae curriculum nihil
est, nisi *Nasci, Puerescere, Adolescere,
Juvenescere, Virescere, Senescere, Mori.*

199. Etatis occupationes si attendas,
*Infantia leplain ignorat, Pueritia ludicris
transigitur, Adolescentia curiosis tentatur,
Juventus vanis oblectatur, Virilitas labo-
ribus fatigatur, Senectus ad priorem inva-
lescentiam relabitur (hinc senes repuera-
scere, & bis pueri esse, dicuntur): donec
marcor senilis consumat & consummet
vitam; heu quam fugacem !*

200. Interea tamen magna nobis hic
peragenda demandantur: que omnia eō
tendunt, ut æternitati, in quam intromit-
tendi sumus, præparemur. Disce igitur
NOSSE TEIPSUM, obsecro !

XXI. Corporis humani

Membra externa.

201. Corporis nostri compages (ratio-
nalis Animæ habitaculum, & organon)
sapi.

Sapientissimi Architecti illustre est specimen: cuius fabricam, si attuaturi spectetur, nemo fatis demirari queat.

202. Quæ Membra binæ data sunt, locantur exadverso sibi ad latera; quæ singula, per medium; præstabiliora, loco supremo vel intimo; sequiora, infimo vel extimo.

203. Capitis partem potissimā contingūt Capilli, in vertice rotati: anteriorē decorat Facies, è qua dignoscimus personas; in facie autem eminet Frons, figurâ propè semicirculari, utrīque in Tempora desinens, plerisq; glabra, paucis hispida, lenescētib⁹ rugosa, lētis erugata, iracundis caperata.

204. Fronti subjacent Oculi, quoquoeversum mobiles, facti è tunicis, & transparen-
tibus humoribus; prominuli cernunt obscuriūs, profundiores clariūs: qvorum hirqui
sæpè lachrymas, quotidie gramias, iudant.

205. Pupilla, albo circumfusa, speculum est, in quo objectarum rerum imagunculæ (in forma pupularum) resplendent: eam palpebræ niestando humectant; Cilia verò (è crepidine palpebrarū enata) unā cum supercilijs, ut nè quid incidat, prohibent.

206. Auribus adaptatæ sunt auriculae,
ad so-

ad sonos repercutiendum patulae, & ad introvertendum anfractibus cavae.

207. Ad interciliū incipit *Nasus*, respirationis causā datus: demittensq; se inter duas *genas*, discriminatur in duo spiracula, *Nares*; per quas de manās mucus à vibrissis detinetur, ne ante munitionem defluat.

208. Infra Nasum sunt rubicunda *Labiæ*: apertile *Os*; tūm ephebis lanugine, viris barbā, intectæ *Malæ*, & *Mentum*; *labrum* verò superius tegitur mystace: sed quidam sunt imberbes.

209. Colli anterior pars *Fugulum* est; posterior, *Cervix*.

210. *Pectus*, maribus calidioribus hirtum, papillis turget: in *ventrū* medio *umbilicus* est: infra hunc *inguen*, cum adjacentibus verendis, quæ ut nudare, ita nominare, pudor vetat.

211. *Tergum* habet *Humeros*, *Dorsum*, *Lumbos* & *Nates*, lessoniis gratiā *clunibus* obvolutas: ad latera sunt *Axillæ*, & *Hypocondria*.

212. Ab humeris dependent *Brachia* tota; hinc flexibiles *Cubiti* (quibus inniti solemus) & *Lacerti*; *Manusq; per quam* ver-

versatiles, ut quidvis pro l'ubitu versare, ac informare, valcamus; quarum sinistra tenet, dextra operatur: quamvis hoc apud Scævolas contrariè, apud ambidextros indifferenter, se habet.

213. Manus concava, Vola est; diducta, Palma; contracta, Pugnus; habetq; Digitos quinq; (Pollice premimus, Indice monstramus, Verpol ludificamus, Annulari annulos gestamus, Auricularis pro auri-scalpio est), & digitus quisque articulos tres, totidemq; condyles: quorum postremi in ungues exeunt, quibus scabimus, scalpimus, laciniamus, laceramus.

214. Sic infra Coxas Femora sunt s sub genibus, Crura; sub poplite Suræ; à suffragine pes imus est, continens talos & calcaneum, plantam convexam, & solum, Hallumq; cum digitis, quibus subnixi eminentius protollimur.

XXII. Partes Corporis osseæ.

215. Libertè interanea introspicere & mirabi-

rabiliorē Microcosmi structurā videbis;
cujus fulcra, Ossa, circiter trecenta sunt:
divisa in ossa Capitis, Trunci, Artuum.

216. Capitis Calvaria, ex pluribus ossi-
bus pectinatim veluti consuta est: Maxilla
dux continent alveolis triginta duobus,
tотidem Dentes: quorum anteriores qua-
terni Incisores; illis proximi utrinque Ca-
nini, postremi quini maxillares [genuini &
molares] dicuntur.

217. Truncum constituunt in longum
quidem Spina dorsi; superne vero ossa Tho-
racis, inferne os sessibuli.

218. Spina dorsi, ut serviat creationi ac
flexuræ corporis, dissecta est in Vertebras
triginta quatuor: quarū septem insunt cer-
vici, duodecim tergo, quinque lumbis, qua-
tuor ossi sacro, residux sex ossi coccygis.

219. Ossa pectori muniendo sunt, in ante-
Sternum, à tergo Scapulae dux (quas cum
Sterno copulant clavicula seu jugula, in
avibus furcula dicta): collateraliter vero
Costæ utrinq; duodenæ, è vertebris spinæ
exeuntes omnes, sed septenæ tantum su-
periores cum sterno articulatæ; quinas
breviores nostras vocant.

220. Os *se*^f*ssib*^u*li*, sub *Lumbis* vocatur *Os Ilium*; in opposito [sub ventre] *os pubis*; ad latera, quâ femorib⁹ insitit, *Os coxae*.

221. ARTUIS, sunt manuū & pedū ossa: illa impa*cta* Scapulis, hæc coxendicibus.

222. Unius *Manū* et sunt ossa, quo*t* spinæ dorsi vertebræ; *Brachij* unum, *Cubiti* duo, (*Vlna* & *Radius*), *Carpi* octo, *Metacarpij* quatuor, *Pollis* tria, reliquorum digitorū quaterna [conjunctim sexdecim.]

223. Sed in *Pede* non nisi tricena sunt; *Femoris* os unum, *Cruris* duo [*Tibia* & *Fibula*], *Tarsi* septem, *Metatarsi* quinq^u; *digitorum* quatuordecim, & insuper *patella* *genualis*.

224. *Ossa majora* intrinsecus cava sunt, medullamq^u continent: *minora*, non quidem medullosa, tuccosa tamen; extrinsecus membranulis contesta omnia.

225. *Juncturæ ossium* ubi sine flexu sunt, simplici commissurâ glutinantur: ubi debent flecti, articulatim cohærent, per insertum alterius caput alterius *cotylæ*: interposita tamen cartilagine (velut pulvillo) nè ossa mutuo contangu, & attritu, dolorem sentiant: ac nè violento etiam motu ossa

ossa divellātur, aut luxentur, articulus quilibet firmissimis ligamentis circumligatur.

XXIII.

Carneæ Corporis partes.

226. Iea est corporis nostri *Sceletos*: quem circumvestit CARO, non continua massâ, sed [ob diversas membrorum motiones] disperita velut in funes aut farcimina, quæ Anatomici *Musculos* vocant, & quadringentos quinq; numerant (405) qui, cuto distractâ, sic apparent.

(Figura)

227. Inter Viscera summum est Cerebrum, intra Cranij cavernas geminâ meninge cōvelatum; in se autem divisum in cellulas quatuor, (*Ventriculos* vocant) & quintam sub occipite, Cerebellum: à quo *Medulla spinalis* exit, & ab hac rursum *Nervorum rami* se dividunt, per totum corpus.

228. Truncicava divisa sunt in duas concamerationes, disseptas ab invicem septo transverso carneo (diaphragmate): supra quod Thorax est, infraverò illud Venter.

229. Thorax cōtinet *Præcordia*; nem-

pe Cor, pericardio inclusum, unde prodit
Aorta magna, & Arteriarum per omne cor-
pus dividendarum truncus: & circumda-
tum cordi Pulmunc, carne rata, ceu spu-
mea ac bivalvi.

230. Abdominis viscera septem sunt:
Ventriculus, cum substratis sibi *Intestinis*
Omento circumtensta: ad cuius dextrum
jacet *Fecur* [Hepar] *venarum* origo, cum
Felis vesicula oblonga; ad sinistrum vero
Splen [Lien]; & in lumbis *Rene* duo s-
tandemq; *urinaria Vesica*; omnia haec Per-
ritoneo circumtensta.

XXIV.

Humores Corporis, cum Spiritibus.

231. Quemadmodum Ossa explentur
carne, ita caro uidatur *Humoribus*; hos au-
tem permeant *Spiritus*, omnium quae in
corpore fiunt, effectores.

232. HUMOR primarius est *Sanguis*,
rubens & dulcis; tum *Pituita* (*Phlegma*)
subalbicans & insipida; dehinc *Cholera*,
bilis flava & amara; tandem *Melancholia*,
bilis atra & acida.

233. Pro Humorum præpollentia indu-
citur nobis Temperamenti (seu complexi-
onis) diversitas : ut alij dicamur *Sanguini-*
nei, calido-humidi , & alacres ; alij *Chole-*
rici, calido-sicci, & teroces ; alij *Phlegma-*
tici, frigido-humidi, & segnes ; alij *Melan-*
cholici, frigido-sicci, & tristes.

234. SPIRITUS a. fiunt è depuratissi-
mo *sangvine* , & se per totum corpus [ad
illud vivificandum & vegetandum] dif-
fundunt : *Naturalis* ex *Hepate* [ubi ge-
neratur], diffluit per *Venas* ; *Vitalis* ex
corde , diffluit per *Arterias* ; *Animalis* è
Cerebro, dimanat per *Nervos*.

235. Fungitur quisque illorum peculi-
ari suo munere : *Naturalis* distribuit mem-
bris nutrimentum ; *Vitalis* iisdem com-
municat calorem vivificum : *Animalis* di-
rigit Sensum & Motum : quod quâ ratio-
ne fiat, ut non sis nescius, edisce,

XXV.

Functio naturalis.

236. Omnia Membra nutriuntur San-
gvine : *Sangvis* autem fit ex concoctis ali-
uentis , hoc proceſſu.

237,

237. Alimentum, primoribus incisum
(atq; si quid durum fuit confractum canis)
molaribus manditur, manumq; de-
mittitur è Bucca, per Gulum, in Stomachum,
ubi sit prima concoctio, hoc est, ingesti cibi
& potus in Chylum conversio: si quid hic
non sufficienter percoctum est, auget pi-
tuitam.

238. Chylum delatus per inferius orifici-
um Ventriculi in Lætes (intestina graci-
liora, in multimodas spiras convoluta, &
Mesenterio obvoluta), eliquatur; crassi-
oribus fecibus per intestina protrusis, &
foras egestis, seu ejectis: (Oleta dicuntur,
& Merda.)

239. Quod autem nutritivum chylo in-
est, exsugunt venulae Mesaraicae, immit-
tuntq; per Venam portam Hepati: ubi
concoctio secunda (sanguificatio) peragi-
tur, excrementis tenuis (teresis, turbidis
perustis,) per tres vias inde amotis,

240. Nam quod serolum est, meat ex He-
pate, per Venas emulgentes, ad Renes; ul-
teriusq; per Ureteres ad Vesicam: cui Uri-
na instillatur, & exinde mejendo emititur.

241. Quod turbidum est (in sanguifi-
cati-

catione) trahit ad se *Lien*, atræ bilis receptaculum, immittitq; rursum, per venulas certas, intestino crasto.

242. De cunctis tandem (Sangvinis) portiunculas receptat *Felis vesicula*: & transmittit certis venulis itidē ad *Intestina*; quæ inde ad egerendum stercora stimulentur.

243. Sangvis verò [sic jam purificatus] digeritur per *Venam cavam*, ramulos quoquaversùs dimittentem: ubi sit *coctio tertia*, dum quodvis Membrum exstillance illum sanguineum rorem bibit, & lentâ agglutinatione sibi assimilat, atq; sic accorporat.

244. Ultimæ hujus concoctionis excrements, sunt collectæ membratim impuritates, expellendæ per cutis poros, & alia emunctoria: hoc est, per sudorē, sputum, mucum, sternutationem, &c. aut ibunt in morbos.

245. Ergo quodlibet Membrum, alimenti indigum, solicitat venulas suas; illæ Venas; hæ jecur; jecur venas mesaraicas; hæ Ventriculum; Ventriculus vero si non haberet quod det, corrugat se: & hoc est quod vocamus *Esurie*; Sitim autem, cùm humido alimento op̄ḡ est, faucesq; arescunt.

XXVI.

Functio Vitalis.

246. Vitæ fons, C O R , ex purissima sanguinis portione excoquit & ammulam, *Spiritus Vitalis* dictam; distribuendam per Arterias in omnia membra.

247. Palpitat (corculum), præ calore, continenter: ut ex contrectatu pectoris, arteriarumq; pulsu (præsertim ad carpos, & ad tempora) experiri potes.

functa 248. Adjacens ergo illi *Pulmo*, tollium instar se se distendendo, frigidiusculum aërem attrahit, & cordi afflando, illud refrigerat: rursumq; se cōprimendo, & aërem tepefactū reflando, fuliginosos halit⁹ egurgitat: quod *Spirare* & *respirare* vocamus.

249. Quæ res cùm vitæ lospitandæ serviat, canalis [à faucibus Oris in Pulmonem descendens] factus est ex annulis cartilagineis: ut semper patere, nunquam claudi, possit, nè intercipiatur respiratio.

250. Sed hæc Arteria aspera simul est vocis instrumentum: quippe ejus summitas, *Guttur*, rimulam habet fistulæ si-

milem, in quam impellus aëris sonat; acutius vel gravius, prout annulus Tracheæ, superior aut inferior, se progerens, à Larynge distantiam facit.

251. Articularam verò vocem facit varius toni allitus [ad Linguam, palatum, dentes, &c.] variaq; oris configuratio.

252. Unde est, quod brutorum toni tam variant, ut Anguis sibiles, Aquila clangat, Ciconia gloteret, Cornix corniceretur, Apes bombylent, Bos boet, Taurus mugiat, Oves balent, Porci gruniant, aut quirrient, Vulpes ganniat, Ursus murmuraret, &c: quodq; Pisces voce careant, quia pulmone ac tracheâ carent.

253. Sed & homo ipse aliter arque alter sonare potest: quia tristis suspirat, xerotus gemit, impatienter dolens plorat, & ejulat; tacite loquens mufat aut susurrat; tonore clamat, &c.

254. Quia vero trachea nullomodo aliud præter aërem tolerare potest [alioqui mox tumultuatur, suffiendog; expectorare quæsit] additum ibi operculum, Uvula, obturat Laryngem tunc, cùm alimen-tum Oesophago ingeatur, ne aliquid influat.

255. Tonsillæ sunt glandulæ duæ fungo-
se, ad Gurgulionem sitæ, veluti salivæ
fontes, ad Lingvam semper salivandum.

XXVII.

Functio animalis:

cum Sensu, Motu, & Quietè.

256. Spirituum animalium sedes in Cere-
bro est. unde illi per nervos excurrendo
ad oculos, aures, nares, lingvam & per
omne corpus, faciunt, ut quicquid nos
contingit, quale sit cognoscatur. Nam

257. Caleatnē aliquid, an frigescat, com-
peries tangendo; Humidūmne an siccum
sit, prensando; Durum an molle, compri-
mendo; Asperum an leye, attricando;
Grave an leye, attolendo; ubi sit [in tene-
bris], palpando.

258. Atq; iste est primus SENSUS,
Tactus; quo si afficitur blandè, Voluptas
est; si molestè, Dolor; si blandulis pren-
sationibus, Titillatio; si minutulis com-
punctiunculis, Pruritus.

259. In Lingva, poroso & nervoso mem-
bro, examinat idem spiritus Sapores: de-
pre-

prehenditq; mel esse dulcē, fel amarum,
acētum acidum, piper acre, frūctum matu-
rum sapidum, immaturum austērum, labru-
scum acerbūm, multa etiam insipida: estq;
hic secundus sensus, *Gustus*.

260. Tertius est *Olfactus*, internoscens
odores, hoc est, subtilissimas rerum exhalatiō-
nes: quæ permanando ad nāres spiritū
afficiunt, vel grātē, *suaveolentia*; vel mole-
stie, *graveolentia*: ut cūm caro adusta Nido-
rem, putida *Puorem*, rancida [quale esse
solent Lardum, & Arvina] *Rancorem*, mor-
ticina *Fætorē*, exhalat: omnia enim muci-
da, & situ corrupta, putent, sordēt, fœtent.

261. In auribus est officina *Auditūs*: ubi
spiritus organis suis Cetia sunt officula, Sta-
pes, Incus, & Malleolus, cum auditoriis ner-
vis) discriminat Sonos, id est, cōcussi circa
ie aēris coagitationes: aliud etenim vibra-
mē in auribus dat *Clamor*, quam *sibilus*, &c.

262. (Sonitus repercutius, & resonans,
aut reboans, *Echo* dicitur; modulatus,
Cantio; è fractura veniens, *Fragor*; ex cli-
sis, *Crepitus*; &, si vehementior sit, *Fremi-
tus*, tenuis valde, *Tinnitus*, &c.)

263. Visu dilcriminamus Colores: quo-
rum

rum Albus & Niger, extremi sunt; Luteus & Cæruleus, Viridis & Ruber, intermedij.

264. Albitudinis & Nigritudinis gradus sic digneſce: candida eſt Creta, canus Capillus, lacteum Ebur, pallida Palea, cinerea (muriñus) Asinus, rufus Unguis: Pix eſt oſta, Æthiops fuscus (turv⁹), Paller pullus, Anser aquilus, Castanea ſpadicea, (badia).

265. Inter Cærulea, Caryophyllum dic hyacinthinum, Violam ianthinam, fugillationem lividam, Cyanum cyaneum, Felines oculos cæſios [glaucos]: inter Lutes verò, Aurum flavum, Cadaver luridum, Lupam rava, lemicoctū Laterem gilvum.

266. E viridibus: Quercetum eſt herbeum, Pinetum prasinum, Pontus vitreus & cum undat venetus: e Rubris sunt, Coccus purpureus, Minium puniceum. Flamma rutila, Vulpecula rufa, Leo fulvus.

267. Ut autem ſentias te ſentire, dati sunt interni Sensus tres; Sensus communis, cuius officina eſte putatur ſub Sincipite; Phantasia, ſub vertice; Memoria, ſub occipitio: illic Spiritus tanquam in ſpecula ſtans, ſimulacrum cuiusq; rei viſe, auditæ, olfactæ, gustatæ, tactæ, artipit; iſtic ea ſpe.

speculans dijudicat; hic icones illas in futurum recōdit, & pro occasione deponit.

268. Memineris proinde, Sensus communis officium esse, attendere; Phantasie, imaginari; Memorix, meminisse; aut si quid oblita fuit, reminisci.

269. Idem animalis Spiritus operatur Motum localem: dum discursans per Nervos, & implens Musculos, hinc intendit Tendines, illinc retrahit: quam intensionem & attractionem motus membra sequitur.

270. Fessus autem, quiescere querit: ideoq; sensorijs derelictis, in sua intranea se occultit, quod Somnum vocamus: & sic dormire nihil est, nisi Sensus ab externis operationibus requiescentes habere, quo Spiritus defessi, & dispersi, & disperditi, se intra se recolligant.

271. Naturalis n. Spiritus maximè tunc digestionivacat; Vitalis calorem nativum reparat; Animalis se ipsum in cerebro vsgetans, & cellulas suas transcursans, in quaphantasmata incidit, illa reassumit per speculanda; quod Somnium vocamus.

272. Sopor ergo tempestivus recreat nos, quia vires auctat; Vigilia nimia fatigat, quia

quia exhaudit: nec tam impensè debilitat *Inedia*, quam *Insomnia*.

273. Qui dormiturit, oscitat & pandiculatur; qui dormitat, oculis nictat, & capite nurat: qui dormit, somniat, & aliquando stertit: qui edormivit, expergicitor (evigilat), experrectusque exerceget facit (excitat) alios.

XXVIII.

Mens cum affecti-

bus, & conscientia.

274. Quia Senitus tantum praesentia objecta percipiunt, & quidem superficiariè; data nobis est MENS, hoc est, vis ad absentia quoq; penetrandi, abstrusa indagandi, futura præagiendi; cum Arbitrio agnita bona appetendi; & Facultate concupita audendi.

275. Penetrativam illam vim vocamus *Rationem*, quæ rerum Intellectum querit: boni Appetitivam vim dicimus *Voluntatem*, quæ rerum Electionem exposcit: desiderata *consecandi* vim nuncupamus *Animum*, qui rerum Potestatem ambit.

276. Hæc tria faciunt Hominem differre à brutis: imò homines ab hominibus, dum alijs plus aliis, & melius, intelligunt, volunt, satagunt.

277. Nam qui multa inquit, industrius est; qui facile rem arripit, ingeniosus; qui ex cogitat, Solers; qui nescit, gnarus; qui notitiam viu firmavit, expertus; qui rebus uti novit, prudens; qui uritur, sapiens; qui abutitur, astutus, & fraudulentus.

278. Contrà, qui nihil curat, Socors (torpidus) est; qui nihil percipit, stupidus; qui tardè perspicit, hebes; qui nihil perpendit, improvidus.

279. Rursum: quod quis *Sensu* tener, id scit; quod *Ratione*, id intelligit: quod *Fide*, id credit: sed hic relatio verisimilis facit *Persuasionem*; probata, *Affensem*; si ne probatione admissa, *Credulitatem*.

280. Quorum causam non intelligimus miramur; quæ pernoscere volupe est; rimamur: sed perceptio rei vera dat *Scientiam*; falsa, *Errorem*; debilis, *Opinionem*; ex conjecturis veniens, *Suspicionem*; nutans, *Dubitacionem*; impedita, *Hallucinationem*; nulla, *Ignorationem*.

281. *Voluntatis* est, bona amare ac vel-
le, mala odire ac nolle: ex accidenti est,
si quando sit, ut hæc placeant, illa dispi-
ceant: tunc enim eam externa species
decipit, ut eligat deteriora, & spernatur
potiora.

282. Ex aberrationibus n. intellectio-
nis veniunt Voluntatis errata, & dehinc
Animi quoq; enormes conatus, moliminaq;
irrita; quia Boni ignorantia affert
eius neglectum, latitas fastidium, amor
præfervidus zelum.

283. Unde & Animi passiones, seu AF-
FECTUS, veniunt. *Absunt* enim bona:
desiderat illa, optat, sperat; pro adipicen-
dis nihil non tentat, frustrationem tamen
metuit: atq; si differri videt, tedium ha-
bet. *Adiunt?* gestit, lactatur, plaudit, per-
fruendo iis se le oblectat; saturatus ta-
men ijs, rutsum illa fastidit. *Eripiuntur?*
tristatur, dolet, queritur, desperat.

284. At mala inquietant eam magis:
quæ ventura abominatur, formidat, tre-
mescit, angitur; advenientia horret, tre-
pidat, aut stupescit; postquam obvenerunt,
iraicitur, mæret, luget.

285. In alienis bonis & malis non semper eodem modo affecta est: ibi enim gratulatur, aut invidet; hic commiserit, aut (si perversa est) exultat & insultat.

286. Mens sibi ipsi, & actionibus suis, obversa, CONSCIENTIA dicitur; quæ si pervidet se intellecta & electa bona securam, reprobata mala aversatam, gaudet; sin' pavelcit, & contra seipsum fit index, testis, iudex, tortor.

XXIX.

Accidentia præternaturalia, MORBI: primò externi.

287. Secundum exteriorem aspectum, quidam sunt corpulenti & obesi; aliij graciles, macilenti, & strigosi: quidam formosi, aliij deformes, ac turpes; (gibbus enim, struma, & quodvis tuber, deformant): secundum verò habitudinem interiorem, aliij sunt firmi, aliij invalidi, ac teneri.

288. Functiones integræ dant Sanitatem; læsæ, Morbum: sive laesio fiat à mala conformatione membrorum (ut cùm iusto majora aut minora sunt, aut male figura-

rata, vel perperam situata): sive à solutiōne continui (ut in *Vulnere*, *Ulcere*, *Luxatione*, *Fractura*, *Ruptura*); sive à vitiata Humorum crasi (ut in *Morbis*.)

289. Malè figurati sunt, *Obstipi*, *Cernui*, *Capitones*, *Cilones*, *Frontones*, *Buccones*, *Labecones*, *Bronchi*, *Dentones*; & qui Nalum habent adūcum, vel reduncum (*residuum*) vel *fimnum*: item *Gibbosī*, *strumosī*, *verrucoſi*.

290. Cui parvi sunt ocelli, *Ocella* dicitur; cui prominent, *Exophthalmus*: *Unoculus*, *Luscus* est; contortis oculis cernens, *Cocles*; distortis, *Strabo*; obliquatis & limis, ac alterutro minore, *Patus*; semiclaustis, & admota tantum, *Myops*; non videns ad lucernam, & caligans, *Lusciosus*.

291. *Mutus* est fari impotens, à congenita surditate; *Blaſus* malè sibilat; *Balbus* hæsitat: *Nasutus* & *Silo*, acriter odorari; *Flaccus* esse bardus, *Bucco* ingluviōsus, *Crispus* non facile calvescere, *Rufus* tardè canelcere, putatur.

292. *Mancus* manu caret; *Ancus* contraetam habet; *Sedigitus* digito redundant; *Claudus* claudicat: *Pedo* habet pedes debito longiores, *Pansa* latiores, *Loripes* incurvo-

curvos: Scaurus talos nimis existentes;
Varus crura divaricata; Vatis in medio
extorta; Valgus suras præcrastas: Comper-
nis genua sibi atterit.

293. *Vulnus* fit cæsim aut punctum, aut mortificatum [mordicūs]; *Plaga*, percussione, aut contusione; *Vibex*, verbere; *Pulsula*, ustione; *Pernio*, gelatione; *Callus*, induratione: sed *Plagæ signum Livor est;* vulnera curato superest *Cicatrix.*

294. Subcutanea putredo *Ulcis* est: quod postquam suppuraverit, & ablescerit, *Apostema* (abcessum) vocabis: centrum verò ejus (pus, tabum, saniem, exstillance), *Vomicam*: at quod de loco in locum serpit, *Herpes* est; quod circa se carnem exedit, *Cancer* (*Carcinoma*): quod eandem facit mortuam, *Gangrena*.

295. *Ozana*, est suppuratione in naribꝫ; *Reduvia*, ad unguess' *Varioli* & *Morbilli*, ubivis.

296. *Luxatio* fit, cùm Ossa suis acerabulis emoventur; *Fractura*, cùm disstringuntur; *Ruptura* accidit membranis, facitq; in Peritonæo *Herniam* [*Ramicem*], h.e. intestinorum procidentiam in scrotum &c.

XXX.

Morbi interni.

297. Jam denarrabo temperamenti
Morbos, ordine Functionum.

298. Ventriculus, si nihil [alimenti] appetit, *Anorexia* est; si nimio plus, *Bulimia*; si absurdus, *Pica*: si assumpta coquit imbecilliter, sunt *Fluctuationes*, erumpentes sursum per *Singultus & Ructus*, deorsum autem per *Flatus & Crepitus*; si pravè, *Vermes*; si planè non coquit, sed rejicit per superiora, *Vomitus* est [quem praecedit *nausea*], per inferiora verò *Licteria*.

299. Si intestina non ejiciunt, dicitur *Constipatio* (*Salvi*); si cum torminibus in colo, *Gonica*; si in ilibus, *Ileos* [*Iliaca passio*, & *Volvulus*, ubi cibus stercotibus permistus rejicitur ore]; si verò dejectio nimis crebra est, *Diarrhea*; si sanguinolenta, *Dysenteria*: si pauca, & cum difficultate, aut inani egerendi conatu, *Tenasmus*; si sursum & deorsum simul, *Cholera*.

300. Venarum Mesaraicarum obstruc-
tio, dat *Inflationes*, *Melancholiam hypo-*
chodriacam, & *Febres lentes*.

301. Hepar, si generat sanguinem aquosum, intercuteum, sit *Hydrops*; si semicrundum, *Cachexia*, & pallor; si nimis acrum, *Scabies* & *Papulae*; siq; occulta malignitas se admissit, *Scorbutus*, *Lues venerea*, *Lepra*.

302. Fel, sanguinem inficiens, efficit *Icteritiam flavam* [Auriginem], *Gracilitatem*, *Tabē*: Lien verò feces multas colligens, inducit sinistro lateri *Tumorē Scirrhū*, *Icterum nigrum*; eisdem autem in venas hæmorrhoidales deponēs, *Hæmorrhoides*, aliquando cum procidentia ani, aut Fico.

303. Serum diutiūs in Ureteribus detentum, facit *Lumbaginem*; in Renibus & Vesica, *Calculum*; Urina verò suppressa excitat *Ischuriā*; difficilis, *Dysuriam*; guttatum exiens, *Stranguriam*; sanguinea, mictiōnem cruentam; immoderata, *Diabeten*.

304. Sanguinis ad membra delati assimilatio nulla, aut paulula, afferr *Macrorem*; nimia, *Tumores* & *Inflammationes*, [quas in tonsillis *Anginam*, sub lingua *Ranulam*, in venis *Varicem*, in cute ubivis *Erysipelas* vocamus]; prava, in facie *Lichenes* (*Impetigines*, *Mentagras*); alibi *Vitiligines* (*Lentigines*), inq; capite *Porriginas*

(furfures) &c. Sed *Alopecia*, *Calvities*,
Canities, à defectu humidi radicalis sunt.

305. Superamenta coctionum ascenden-
tia ad Caput, indeq; defluentia in subje-
ctas partes, sunt *Destillatio* [i]Catarrhus]:
quæ si delabitur ad oculos, facit *Lippitu-
dinem*; si ad fauces, *Gravedinem*; si ad tra-
cheam, *Raucedinem*; si exulcerat Pulmo-
nem, purulentaq; adest *excreatio*, *Phthi-
sin*; si deniq; salsa illuvies detruditur ad ar-
ticulos, *Arthritidem*, (quam in manu *Chi-
ragram*, in pede *Podagram*, in genu *Gona-
gram*, in coxendice *Sciaticam*, vocabis.)

306. Cordis motus intensus, dicitur
Cordis palpitatio; nullus, *Animi deliquium*:
respiratio difficilis, *Anhelatio*; frequens
nimis, *Asthma*; molestum aliquid vehe-
menti commotione ejeturus thorax, *Tuf-
sim* excitat; cerebrum, *Sternutationem*:
qui supini vel proni recubantes dormiunt,
facile *Anhelitu* infestantur.

307. Senili lœsi sunt, *Cæci & cæcuentes*;
Surdi & surdastris; & quibus obtusus est
odoratus vel gustus; & qui stupent, ut at-
taeta non dignoscant: interno autem sen-
su nihil imaginari posse, stupor est; difficul-
ter,

ter, Hebetudo; absurdia, Delirium: [delirium verò cum adjuncta febri, Phrenesis est; cum tristitia, Melancholia; cum turore, Mania] obliterata recordatio, Oblivio.

308. Motus involuntarius unius membra, Convulsio est; minutus & creber, Tremor; cutem tantum stringens, Horror; validè corpus jactans, Epilepsia [morbus caducus]; obrigescens in membro, Spasmus; ademptus [unà cum sensu] toti corpori, Apoplexia; uni lateri, Hemiplexia; uni membro, Paralysis: quæ omnia à nervorum obstructione, & prohibito Spiritus animalis affluxu, proveniunt: qui, si in ipso cerebro circumagit, Vertigo est.

309. Somnus nullus, aut parcus, Insomnia est; nimius, Somnolentia; continuus, Veternis; cum intercepta respiratio, & turbulentissima cōpressoris alicuius somniatione, Incubus: qui verò per insomnium surgit & obambulat, Noctambulus; qui autem vigilans sensibus est introversis, & oculis inconnivis, in animi raptu, Ecstasius nominatur.

310. Morborum ergò alijs dolorem faciunt, ut Calculus &c. alijs pruritum, ut Sca-

bies &c; alij stuporem & insensilitatem, ut Paralysis; alij sunt acuti, citissimè perimētes, ut Pestis; alij lenti [chronici] diuturnitate afflgentes, ut Phthisis, &c. alij contagiosi, ut quævis Lues vaga; alij calore & frigore afflictant, ut in paroxysmo Febrù: quæ semel tantum veniens, Ephemera dicitur; durans aliquandiu, Continua, repedas per vices, Intermittens: & hæc rursum est, vel Quotidiana, vel Tertiana, vel Quartana; vel Pestilentialis, Bubones & Carbunculos ejaculans; veleniq; latenter ac penitissimè ossa depalcens, Hectica, incurabilis.

311. Cephalalgia totum caput infestat; Hemicrania, alteram ejus partem; Odontalgia, gingivas (acutissimè, cum infantes dentiunt, quia gingivulæ scinduntur); Pleuritis latera pungit; sed moribundorum symptomata sunt, Stertor letalis, infrigidata membra, oculorum procidentia, &c.

XXXI. Naturaliū Defectus:

cum Monstris & Figmentis.

312. Natura interdum deerrat in generati-

ratione rerum: facitq; ut in omni genere
quædam abortu intercidant; alia nascan-
tur membris defecta, vel superflua, vel
monstrosa; vel, etiam degenerent in aliud:
quod scire etiam confert.

313. *Meteora portentosa sunt, cùm sangvi-
nē, sulfur, lapides, ranas, & alia insolita, plu-
it; cùm globi igniti decidunt; cùm acies
armatae, & alia ostenta, in nubib⁹ visuntur.*

314. *Vegetabilia item, cùm Triticum
degenerat in Secale, imò in Lolium; Hor-
deum, in Ægilopem; Avena, in avenam
fatuam, &c.*

315. In animantium genere *Monstrum*,
est animal natum biceps, vel triceps; bicor-
por, vel tricorpor; item bigener, quales sunt
Muli [Hinni] ex asino & equo; *Leopar-
dus*, ex pardo & leæna; & *Hybrida*, e fero
& domestico sue, prognati.

316. Ex hominibus monstrosi haben-
tur *Hermaphroditi*, quibus lexus est ambi-
guus; & aliquo membro mutili, aut ex-
cedentes, aut alias insuetè formati: qui-
bus & immanes *Gigantes*, spithameosq;
pumilioes (nanos) annumerare licet.

317. Quod narrant de *Phœnicio*, ave se-

ipsum exurente, & è cineribus reviviscente; item de Pelicano, pullos à serpente occisos vivificante; & de Boa serpente ad 120. pedes excrescente, integrosq; cervos devorante; & de septicipite Hydras; & de Gryphe, quadrupede volucris; & Harpyis, avibus obscenis; & de Centauro, e quo semihomine; & de Pygmaeis, cum gribus belligerantibus &c. fabulosa videtur.

318. Fauni verò, homines silvani & hirsuti (leminiri & semiferi); Tritones item & Sirenes, si figura non fuerunt, demona fuerunt.

XXXII. Artes Rusticanæ: primumq; Horticultura.

319. Tranleamus ad Opera humana: ut videas, quomodo transferant Naturæ opera ad suos usus, Rustici in Villis, Opifices in Oppidis, Literati in Scholis.

320. Ruralium operarum officina est Villa, cum Hortis, Agris, Pascuis: ubi curatur, ut naturalia felicius procrelcant.

321. HORTICULTURA exercetur ab Hortulanis (Olitoribus, Arboratoribus,

Topiariis) vel eduliorum causâ, in Oli-
rio & Pomario; vel deliciariori ergo, in Vi-
ridario & Topiario.

322. Hortos sepimus *sepimentis*: sive
humilioribus, ut sunt *Agger*, ex congesti-
tia humo factas; & *Maceries*, è congerio
lapidum acervata; & *Vacerra*, ex una &
altera pertica cōstructa: sive altioribus, ut
est *Sepes*, è sudib⁹ & vitilib⁹ plexa; vel
Plancæ, è tabulis ligneis coagmētatae, vel
deniq; *Muri⁹*, è cāmento & calce strūctus.

323. Olitor, saturus olera, terram elapi-
dat, lātam ineq; superjecto impinguat: tū
ligone [marrā], aut bipalio pr̄ferrato, fo-
dit; pulvinos palā adaggerat; semina per
areolas sp̄argit; irpicibus, aut rastellis, con-
farrit; si macritas soli, aut ariditas cœli
requirit, rigat; dein, post factā germina-
tionem, exherbat (h. e. impertineater
adnatas herbulas, manib⁹, vel sarculis,
rūcas), matura tandem oluscula resecan-
do, aut evellendo, aut eisodiendo, colligit.

324. Arborator plantat *plantarium*:
dum aut *seminarium* semine variorum fru-
ctuum conserit; aut *Taleas* vel malleolos
depangit; aut viviradicē serit (concin-
nitas

nitas verò est, si decuslatim, hoc est, per quincuncem, serantur): idemque vivit radicib⁹ clavolas inferit (quod inoculare est); insitos oblinit (quod emplastrare est); atque suo tempore germina [calpro putat, Stolones exputat, nodationes abnodat, & si quid exarcheric cœptum est amputat.

325. Muscosas, verminosas, formicosas-
vē Arbores à mulco, erucis, araneis, de-
purgat: sideratas verò, cariosas¹, steriles,
effætas, vel ablaqueat (hoc est, circumfo-
dit, summatim aut profundiùs) rufum-
que circumaggerat; vel stirpitus eradi-
cat: [recisa (iquidem, aut etiam excisa),
repullulant; evulsa, non refruticantur.]

326. Fructus maturi aut decidunt ultrò;
aut manū strictoris carpuntur; aut (si quō
manus non pertinet) perticā decutiuntur;
aut arboris quassatione excutiuntur; & à
legulis colliguntur: sed durabiliores sunt
strictivi cadivis, serotini præcocibus, vege-
ti vietis, conditivi crudis.

327. Eduntur aut recentes [aliquando
cum termite devulsi], aut frascidi, aut tor-
ridi (ut, Caricæ & Uvæ passæ, majores &
minores), aut conditanei.

328. Pressurâ *olivarum* exprimitur *Oleum*, in ampullas olearias: amurca vero subrûs sidens, unâ cum fricibus, abiicitur.

329. *Topiarius* è floribus selectioribus, plantisq; racionibus, *Viridiarium* apparat, & opere topiario (id est, ambulacris amœnis, pergulis virentibus, stibadiis, &c.) salientibus deniq; fonticulis, & hydraulis, exornat,

XXXIII. Agricultura.

330. *Agricola* panis caulâ agrum colit, hoc est, sementi *præparat*, semine obserit, frugesq; demetit, ac exterit.

331. *Præparat*: dum in solo inarato vepres extirpat; vel aratum, ut fiat *restibilis ager* (qui continuo biennio queat conterri farreo spico) stercorat: *Novale* ramen, quod tum primum proscinditur, & *Veruacrum*, quod alternis annis perierit, quia requieta & feracia sunt, stercoratione haud indigent.

332. *Arator*, bobus ad *Aratrum* junctis, & stimulo agitatis, tenet lxxvâ *stivam*, ne in-

ne inter arandum deliret, dextrâ verò palam, quâ glebas smoveat: Vomer interim (buræ intertus) cum dentali terram proscindens, sulcum facit: quô peracto, Versura fit, toties redeundo sulcatum, donec jugerum absolutum, simusq; subaratus, sit; tum enim rursus abjugat.

333. Fundum sic peraratum, aliquantò post offringit; tūm iterat & tertiat; atq; si glebosus est, Cylindris supervolutatis, aut occis tractim raptatis, inæquat; in uliginoso agro elices, ad uliginem derivandam, facit: de munq; arvum paratū haber.

334. Hinc Sator per areas frumentum fermentivum [quod plusquam aniculum esse non debet] seminat, seminatione q; peractâ, inoccat: tūm sara, dum frutice-scunt, ne à zizanijs suffocentur, sarrit. [Frumentum autumnale vere satum, Alicastrum dicitur miscellaneum, Farrago.]

335. Quando segetes flave scunt, Messis adest: ubi messores (ranto alacriores, quanto uberior messio) seculis frumenta demetunt, demessa manipulatim disponunt, manipulos in mergites rastris colligunt, colligantq; tonicibus, & congerunt

acervatim per quindenas; suoq; tempore mergâ prehentos injiciunt plaustris, & convehunt in horrea [aut saltem congestant in nubilaria]; spicilegio relicto egenitibus, stipulâ verò palcuis.

336. Tum Titrores in area frumentum trituran flagellis, [olim tribulabant, h. c. Tribula exterebant, seu exculcabant]: exculsaq; grana subjestanto ventilabrum emundant à paleis, & verriculo pennato expurgant ab aceribus, (panis accrosus quem delectet;) & secernunt incerniculo ab apludis ac recrementis; demumq; indunt sacris, & inferunt opulentiores Granarijs, pauperiores Cumeris, hostem metuentes Cryptis; stramenta religantur in fasces.

337. Fundi possessor hereditarius, elocat quandoq; Colono prædium (Locator cōduclori), pro annua pensione; aut usu fructuario Mancipi, ad annos aliquot, (ubi prædes postulari & accipi solent); aut Partiario, ad proventus dividendos; aut Villico, ad villicandum, pro condicta mercede.

XXXIV. Pecuaria,

338. *Pecorari* est, qui pecorum curâ vivitum querit; *lactarijs* puta, *lanicio & carniibus*: provideret ergo pecoris *fæturâ, stabulationem, pabulationem, &c.* per pecuarios.

339. *Fætant* feliciter pecudes, quando matrices seminij boni sunt.

340. *Stabula* sunt, *Ovile, Caprile, Suile, Bubile, &c.* & tralatitiæ *caulæ, Mandræ,* quibus includi solet noctu ovinus grex, ad agros ordine stercorandum: sed alicubi pastoritia turba *mapalia quoq; sua plaustris* circumvehunt.

341. *Pabula* sunt, vel *recentia pascua*, Cquo greges stramenta per publicos actus prodigi, & in locis compascuis compasci; si verò uaus pastui non sufficiat, hincinde dispelci, solent): vel ministrata domi, *herbacea, paleacea, stramenticia, interdum & frumentacea.*

342. *Prata* dicantur *Fæno, siq; fuerint siccanea, irrigantur corrivatis rivulis: ubi Gramen defectum aggregatur per strigas, siccatum a. corraditur rastris in cumulos, & acervatur bidentibus in metas, vestatur deniq; vestibus ad fœnilia: è renalcente fit Chordum.*

343. *Opi-*

343. *Opilio* (pedo & flagro apparatus, imò & molossis, quos contra lupos communit millo) educit pastum Oviariam suam, in qua peculium quoq; suum, peculiari charactere insignitum, habet: Tonsuræ verò tempore, oviculæ à tonstricibus lavantur, tondentur, detonsumq; vellus *Lanarijs* venditur.

344. *Caprarium* capellas suas frondium virgultis pascit; *Bubulcus* bubus suis (dum in præstegiis, aut quibuscunq; septis, stabulantur) pabulum exhibet in præsepi, vel cratibus: sicut & *Equiso*, *Agaso*, *Mulio*, suo equino, asinino, mulionio, armento; *Subulcus* verò subus suis in aqualiculo.

345. *Vaccæ* præbent lac: quod Villica mulgendo multrà excipit, è multrali per colum suis infundit, postridie innatantem pinguedinem demit, & succusatione vasis *Butyrum* inde conficit, remanente *Oxygalâ*.

346. E secundario lacte coagulato (coaguli ope condensato) format in casearijs formis *Caseos* (*vaccinos*, *caprinos*, *ovillos*), aut manu solùm pressas, *Medas*; defluente iterum sero: tandem calcios in caseali desiccat.

347. Mactationi destinatæ pecudes segregantur ab alijs, saginaq; (in saginario) opimantur; utq; pinguiscant melius, genitalia illis inciduntur, unde *Arietes*, *Majales*, *Capones* &c.

348. Quia verò pecudes quandoque morbidæ fiunt (oves pulmonariæ, sues grandinolæ, boves coriaginosi, equi hippomane infestati, &c.) Veterinaria medicina non ignoranda est illi, qui rem pecuariam curat.

349. Pecoribus accensentur Aves cohortales, quæ in chortibus, Gallinarijs, Columbarijs, aluntur; & è quibus plumæ, pro explendis leotulis & culcieris, velluntur: deinde, *Pisces piscinarij*, qui in pilcenis, seminarijs, vivarijs, asservantur.

350. Apes emittunt quotannis examen, (cum addito duce, Regem vocant) quæsatum novum alvear; ubi Crates hexangularibus cellulis struendo, & mellagine complendo, faciant favos: è quibus (mellationis tempore) mel sincerum effluit, crates verò in Ceram liquantur. [Saccharum est facticium mel, è medulla Indicarum cannarum excoctum.]

XXXV.

Artes Alimoniae frumentaceæ.

351. Inspectemus jam *Mechanicorum* operas, qui rebus naturalibus introducunt pro comparandis variis commoditatibus vitæ novas formas.

352. Machinationes ejusmodi primæ fuerunt circa victum frumentaceum, *Ptisanaria*, *Molitoria*, *Pistoria*.

353. Antiquitùs n. frumenta tundebant solummodo *pistillis*, in *Mortario*, accipientes inde *Ptisanam*: deinde pinsebant in *Pila*, pilo ruido, aut *Græco*; unde prodibat *Alica* [*Criatum*] & *Lomentum*: horum officina fuit *Pistrinum*.

354. Post excogitatæ sunt à machinatis, *Mole farinaria*: ubi Lapis mobilis super immobilem (*meta super castellū*) adjuvamine rotarū velociter circumagitatus, frumenta (è superimpidente infundibulo pauxillati delabentia) in farinā cominuit; Excusorium verò cilicinum, excernens pollinem in farinariū, surfures ejecit at aliō.

355. Mole isti usmodi primum erant mānuariae (trusatiles) : succedebant jumentariae (afinariae) : hodierno die utimur alatis, vento versatilibus, & aquarijs, ad quas posito in flumine objectaculo aqua derivatur : sed ad majores aquas Moletrinæ binæ, trinæ, quadrinæ, &c. fiunt, unde Molitoribus pro molitura, tanto plus emolumēti accedit. (Amylū est farina sine mola, sola tritici maceratione, & exculeatione, facta.)

356. Pistor farinam cribro farinario iterum cernit ; affusa v. aquâ & fermento, spathâ ligneâ subigit : decerptasq; de subacta massa, aut abrasas de macrâ, massulas, deposit, & impositas pale per præfurnium furno ingerit [proruto prius igne, rutabulo : non enim subcinericos panes coquit, ut olim] : atque ita fit Panis, silagineus, similagineus, quandoque etiam biscoctus [buccellatus] nè muceat : Fermentatus habet crustas duas, medullamq; intus porosam ; azymus est densior & lentior.

XXXVI.

Artes Alimoniae carneæ.

357. Observa portò Artes, alimonism
carneam ex animalibus velcis procuran-
tes; Piscatoriam, Aucupatoriam, Venatori-
am, Lanioram, Coquinariam.

358. Piscator oblixiatur pilcibus; majo-
res supernatates cōfodit Fuscinā; minores
obnatates illicit Scirpiculis, aut demersis
Nassis (quō ingressis non datur exitus):
profūdiores extrahit ex amne Sagenā, aut
Fundās; è lacu *Tragulā*, & *Verriculo* (quæ
ab appensis massulis infernè plūbeis mer-
santur, supernè subereis allevantur); ma-
cularum verò laxitatem diversā, pro gran-
ditate pilcium, habent) capturæ partem
dividit, partem in seclusoriis concludit,
indeq; cùm opus est *Excipulo* depromit;
partem muriā condit, pro saltamentis,

359. Hamio hamo pilcatur; cui indi-
cam escam quisquis inescatus admorserit,
captus est.

360. Auceps, aucupaturus exstruit a-
ream, reti aucupatoris superintetam, cui
escam offundit: ipse verò in latibulo se ab-
dens, fistulā, vel avicularum illieum cantu,
transvolantes allicit, ad volantesq; adobru-
it, & circumretit; aliquas implicat visca-

et calamis, amiti expositis, dum illis insidunt, alias impedit pedicis, tēdiculisq; & decipulis, illaqueatq; laqueorum transennis: aliquib⁹, imitit prædatrices aves: & quas (quocunq; aucupio captas) incolumes videt, incarcerat Caveæ, ibi⁹, passionem præbet in canaliculo, potionem in potistri.

361. *Venator* feras venatur: dum aut in scrobes foveasq; pellicit; aut *Canū sagacium* odoratu per vestigia vestigat: [Odoratores n. nictendo indagāt, & è latibris expellit; Vertagi a. numellis exsoluti, & venatorio cornu ineitati, persequuntur]; aut in dagine cingens arbusta, in casses & plāgas varis tentas, irretit; & vel vivas capit. atq; in leporarium (vivarium) transfert; vel venabulo transadigens, interficit.

362. *Lanio* mactatus altili⁹ pecora [non vescula, vel morbida]; prosternit ea primum in laniario (laniena) Clavā, mox *Clunaculo* jugulat, & excoriat (deglubit) frustatimq; concidit: Sues rāmen prius aquā candente perfundit, radulāq; glabrat: tum in *Pernas*, *Petasones*, *Succidias*, *Offas penitas*, dissecat: Iuino verò cruore, & visceribus minutim concisis, effarcit *Fasci-*

cimina; tūm crassiora, *Apexabones* & *Tomacula* (Isicia), *Faliscum*; tūm graciliora, *Botulos* (Lucanicas) & *Hillas*.

363. Veneunt igitur in Macello, *Bubula*, *Vitulina*, *Verveina*; *Hædina*, *Agnina*, *Suilla*, communiter; rarenter *Bubalina*, *Aprugna*, vel aliâs *Ferina*.

364. *Coquus* esculenta omnis generis coquit: Aves tamen prius deplumat & exenterat; pisces desquamat & exdorsuat, interdum & exosslat; induratos tudib; contundit, & aquâ macerat.

365. *Elixanda* ollis & cacabis, catillifuscis, operculo testis, elixat: elixata sale & aromatibus [in mortario comminutis pistillo, aut in *Catino* conquassatis tudiculâ, aut super radulam tritis] condit: Assaturas lardo trajectat, *Verubusq[ue]* [super crateuria veris abundis] suppositâ sartagine, assat: aliqua etiam super craticulam torret, aut in *lebete* (frixonio) frigit, [at si prænium, *cremia* fiunt]: è carnibus particulatim cosectis, *Minutal*, *Pastillos*, *Turundas*, facit.

366. Si quid effervescit, ac bullit, trulla futat, ne ebulliat; si spumat, tudiculâ aut

rudiculâ despumat: Fuscinulâ verò extra-
hit fervida, *fiscellâ* colat iusculenta.

367. *Cinistō* accendendo igni habet *Igni-*
arium cum somite, sulfuratis, silice & chaly-
be: tūm sufflat, buccis aut flabello, prunas
collectans batillo: *Focaria* culinam verrit
& everrit scopis, vasaq; coquimaria pur-
gat: quæ cùm colluuntur, fit colluvies,
eluenda per fusorium (aqua*tū*) ut effluat.

368. Eadem res magis alit iurulenta
quām assa; magis assa, quām frixa: tosta
verò infumata, muriatica, difficilis est con-
coctionis, nisi adjutu *juris piperati*, aut *ju-*
ris nigri, *juris spissi*, *juris gelati*; vel intin-
ctus salicujus: sed *Artocreatæ*, *Tuceta*, *Tora-*
ta, ad placitum fiunt.

XXXVII.

Artes Potulentorū.

369. *Potio naturalis aqua* est, fontana,
puteana, fluminea: tūm lac, serum ve lat-
eris: dehinc didicerunt parare temeta (po-
tus inebriantes), ut *Mulsum*, *pomariumq;*
mustum; tandem invaluerunt, *Vinum*, *Ce-*
revissa, *Cremataq;* *vina*; quæ quomodo
fiant videamus.

370. *Vinitor* plantat *Vineam*: dum collem apricum novellis viticulis (vitigineis surculis) obserit: aut *Vites* veteranas traducibus propagat; aut *Vitium* cacumina inflectendo terræ mergit, ut radicatæ untrinque, post discissæ, duæ fiant.

371. *Vitem*, nè ubertate sterile scat, quotannis deputat, ut è *Resece* pullulent *Palmites* novi: qui cùm raro per se surrecti sint, [licet capreolis quicquid possunt apprehendant] eos arrigit, & statum inibus alligat; nempe arboribus, aut ridicis, aut transversis canteriolis, & jugis: [unde *Vitis* arbustiva, pedata, & canteriana seu jugata, dicitur.

372. Tunc vineam bidente pastinat, & repastinat; mox pampinat (h. e. pampinorum luxuriantes coles & comas detonder), tandem vindemiat, racematione pauperculis relicta.

373. Botros [scapis abscisso] comportant pytinis in *Torecularium*, conjiciuntq; in *forum vinarium*: tūm calcant, aut pilo ligneo contundunt, & in lacum effundunt: unde *Mustum* per qualos in *orcas* (urceos mustarios) defluit, uxorq; reliquus aci-

nis exurgetur torculari: sed (vinum) lixi-
vum levius est tortivo; mustum, dulci-
us eliquato; meracum, fortius diluto; al-
bum, magis calorificum rubello, aut helvulo.

374. Abditur in cellas, cassis & dolis su-
per cantherios (basellas) elevatis: tum re-
linitur, & promittere siphunculo, aut episto-
mio, interdum & elutriatur: sed hornum
feculentum est, annotinum defecatum;
defructum vocant *Sapam*; exoletum, *Vap-
pam*; ex aqua & vinaceis factum, *Loram*
(leu poscam & acinaceum vinum.)

375. Præstantiora Vina sunt, *Apianum*,
Malvaticum (*Arvisium*), *Canarium*, & *Ali-
canticum* &c. sed *Absinthites*, *Helenites*,
aliaq; medicata, facticia vina sunt; *Hippo-
cras*, omniū aromaticorū delicatissimum.

376. Zythi cocturæ inservit *Lupularius*:
qui lupuli turiones terræ indit liratim: tum
ad singulos caulinulos depangit palos, ut
se his circūplicando sursum serpat: quoru
flores quum maturuerunt, abstringit, &c.

377. *Potentarius* grana frumenti mace-
rat aquâ, donec intumescant: tum illa in
pavimento assiccat, sepiusq; versat & re-
versat, usq; dum dissiliendo, germina pro-
duce-

ducere coepit: atq; tūm ea farratio fu-
mario supestrata torret, inq, dulciculam
bynēn convertit, & in polentario molen-
dino in potentiam permolit.

378. *Huic Cerevisariis lupulum per-*
mitens. in aheno excoqvit in Cerevisiam
(factu uno 10, 20, 30 cupas): quæ depor-
tata in cellam defecatur: si vero acelat,
aut mucescat, infunditur ampullis acetari-
is, & fit acetum.

379. Tandem *Destillator*, è Cerevisiæ
aut Vini fecibus, ucleriam frumentaceo
farre fermentato, prolicit, & per vesicam
destillatoriā cuprinam, superimpositumq;
alembicum, extillat aquam ardenter, *Vi-*
num Crematum (sublimatum) dictam.

XXXVIII. Artes Vestiariae.

380. *Amidu nobis ad regendam nudi-*
tatem, & aduersus tempestates, opus est:
qui fuit antiquis simplex, dum velare ca-
put à sole Cucullo, corpus ab algore Brac-
cā, pedes à via cœnosā aut scrupolā Scul-
poneis vel Carbatinis, & Peronibus, acquie-
ſce-

cebant: nostro ævo omnia aliùsmodi, nitidè ad luxuriem usq; & habitu multiformi, segmentato, acu picto, plumato.

381. Viri obvolyunt alicubi caput *Tiarâ*, alibi circumligant *Mitrâ*, alibi contingunt *Pileo*, spirâ & offendice ornato; aut umbellæ causâ *Petaso*; aut doni desiderantes *Galero*; vel frigoris causâ *pileo* *pelliceo*: Fœminæ capillos variè pexos, plexos, in piegmata concinnatos, tenijs insuper, & redimicula corollisq; redimitos, colunt; aut prætegunt *Vitis* & *Reticulis*, vel involvunt *Calanticis*, *Ricis*, *Peplis*.

382. Indumenta corporū (ad induendum & exuendum) sunt, *Indusium*: tūm *Thorax*, cingulōtenus pectori aptatus, & lacinijs subornatus; aut thorace longior *Tunica*, crurūmtenus demissa, succingendaq; si laxior & sinuosa fuerit: infra Cingulum *Subligaria* sunt, h. e, aut follicantes *Braccae* (*Caligæ*), tibialibus falcijis substringendæ; aut arctiora *Femoralia*, crura simul munientia: ad amiciendum denique (honestatis ergo) superinventa sunt, *Toga* manicata, & sine manicis *Pallium*, (fœminis *Palla*, & *amiculum*.)

383. Pedibus calceandis parantur *Soeæ* molles, vel *Udones* & *Cilicij*, & *Sandalia* (*Crepidæ* subereæ), & *Calcei* (qui, si angustiores, inducuntur pedibus ope inductorij: partes verò *Calcei* sunt *Soleæ*, *Obstragulum*, & *Ansaæ*, cum corrigijs); & *Ocreæ* cum cruralibus; mutatorijs deniq; *Cothurni*.

384. Est autem *Vestitus* *linæ* vel *laneæ*, *gessipinus* vel *sericus*, *pellitus* vel *coriaceus*, nec ullus porari potest sine filis netis: quas autem partes cohaerere volumus, connectendæ sunt; seu ligulis adstringendo *nodos* (*Cnexus*); seu infibulando *fibulis* *uncinulos*; seu innectendo alterius oræ *nodulos*, alterius oræ *ocellis*.

385. *Linum* & *Canabis* ruri seruntur, matura evelluntur, *calycibus* destinguntur, *scapis* residuis in laconis macerantur, rursumque torrentur, malleis *stuparijs* contunduntur, *frangibulo* conteruntur, ferreōq; *carmine* carminantur: ubi, quod inter frangendū decidit, *cortices* sunt: quod inter carminandum secernitur *flocci* & *stupa*.

386. *Netrices* distribuentes sibi *linum* *fadum*, superilligant penla *Colo*, trahentesq; sinistrâ filatim, dextrâ torquent, tive

Fusum (cui ad facilius se versandum pondusculum addit *Verticillum*), sive *Girgilum*: unde fila ducuntur in *Alabrum*, & hinc in *Harpedonem*, è qua glomerantur *Glomi*; hinc; *Tela*, ad texendum idonea.

387. *Textor* debinc circumvolvit jugo *stamen*, insidensq; officinæ deculcat alternatim *insilia*: quo factō, *licia* se diducunt, (Nota: ad *Bilicem* duplicato, ad *Trilicem* triplicato, licio opus est) illeq; traje&tat *radium*, cui panus inest: & sic stamini *Tramam* intexit, adactoq; pettine linteum densat (præsertim *Carbasum*: sive fuerit vulgare, *cannabinum* vel *stupeum*; sive *bryllum*, & *sindon*) donec detextum sit: incidente subinde *titivillatio*.

388. Hæc *Insolator* insolat, usq; dum candefiant: *Sartrix* verò *Interulas*, *Capitia*, *Collaria*, *Focalia*, *Muccinia*, *Strophia*, aliaq; linteamina, inde suit; quæ rursum *Lotrix*, quoties folidantur, eluit.

389. *Pannifex* lanam carminat, superq; *machina textoria pannos* contexit, [*Londinenses*, *Pingues*, *Xylinos* &c.] qui si levidentes sint, mittuntur in fullonicam, ibi q; à *Fullone* in pilam injecti, & aqua madefa-

cti,

Et, pilo constipantur: hinc a, exempti extenduntur inter Jugamenta uncinulis ferratis, ut exsiccent: & traduntur Tonsori, qui expansos in tonstrina forfice tonsoria condet, & complicat in Volumina.

390. Similiter apud Sericarium texuntur panni serici (bombycini) & holoserici, & subserici, & Attalici, Damasceni, Camelini, purpurei, scutulati, undulati, florulentii: Segmentarius verò pannum subtegmine aureo intertextum pertexit.

391. Tandem Sartor pannum, ad statu ram corporis demensum, forfice perscindit, scissuras filo duplato & cerato [ope acūs & digitalis] consuit, extremitatibusq; vesti um, nè filamenta diffluant, Limbum circumfuit; aut Lemniscos præsulit; passimq; (præsertim in Fimbria,) institas obsulit: sed ubiq; futuras, nè notabiliter existent, ferramento pressorio complanat.

392. Connodator contorsione trium bacillorum ferreorum connodat ē filis Chirothecas; Tibialia, Subuculas &c. Pileo autem ē lana, baculis coactā, facit impilia, & exinde Pileos, & alia, permadere nequeuntia.

393. Exuvias animalium Lixivio ma ceran-

cerantes, & scalpro rasoio depilantes, Cer-
dones sunt: quorum *Coriarius* præparat
coria duriora, [è quibus *Sutor* ope subulæ
& fili picati, setaç; cuspidati, & mustrico-
læ, calceamina conficit]: *Alutarius* alu-
tam molliorem & crispatam (subsecivas
particellas coficiendo glutino adhibens):
Pellio autem è villosis pellibus *pelliæ*,
rhenones, *pileos* *pelliceos* &c.

394. Calceamenta lacera sarcit (resar-
cit) *Veteramentarius*; vestes tritas &
defloccatas dissuit, inversasq; interpolat &
resuit, *Interpolator*: *Centonem* sibi ipsi,
ex recisamentis & paniculis, confarinat
Mendiculus.

XXXIX.

Artes Ædificatoriæ.

395. Primitus habitabatur in *Specubus*,
& *Tabernaculis* frondeis: postea construe-
bantur cæspititia *Tuguriola*, & cratitia *Gur-
gustia*, luto circumlita: demum ædificare
cooperunt ad stabilitatem & magnificen-
tiam, *Fabri*: quorum fabricas, & fabri-
cationes, lustremus.

396. Ligna ædificijs apta, ut ne fiant re-
cedinosa, cæduntur hibernō, Lunāq; de-
crescente: ubi *Lignator* Arborem securi
sternit, ramos decacuminat, è Trunco ti-
gna deformat: [*ramalium segminibus dis-*
sectis, & instrues compositis, farmentis verò
collectis in fasces, & in usum foci reservatis.]

397. *Faber tignarius* (sive *lignarius*) affi-
git sibi tignum ferreis ansis super cantheri-
os: tūm illud amussi lineat, aſciā deaſciat
& exaſciat, (decidentibns aſſulis) inter-
dum runcinā (ſerrā majore) diſſeſcat [ſco-
be recidente]: demumq; compaginat pa-
rietes, tigna clavis trabaliſbus configit, in-
tertignia muſco explet.

398. Tūm *Parietarius* luto paleato, vel
acerato, benè proculato, caſam delutat:
quandoq; ſine lignis etiam, vel cratib⁹ lu-
tamenta effingens, ē formaceis parietibus.

399. At in cæmentitia ædificatione aliter
proceditur. *Latomus* (*Lapidatius*) è La-
picidinis rutro eruit, aut veſtibus effrin-
git, laſides: quos *Lapicida* cælo & tudi-
te ad normā conquadrat, ut componendæ
ſtructuræ benè quadrent: ſicubi a. ſaxorū
copia non eſt, coquuntur (ex intrita) lapi-
des

des costiles, Lateres, quadrāgulari formā.

400. *Faber murarius*, posito ē solidissimis laxis fundamento, superstruit illi parietes, primarios, medianos, intergerinos, cameratq; testudine conclavia: quæ *Tector* (*Crustarius*) rectorio trulissat (incrufat), & gyphato marmoratōve dealbat, ac ē rudere novo pavimenta ruderat; tūm pavit, aut tessellis consternit.

401. *Director ædificii* & *Architectus* est, qui secundūm præconceptum, aut etiam delineatum, structuræ exemplar (*Ideam* vocant, & *Modulum* seu *modellum*) structionem dirigit.

402. Domus profundè fundata, benè materiata, firmè trabeata vel murata, intùs columnū (nè laquear ruat), extra pilis (nè parietes vacillent) affabré statuminatis, fulta, persistat diu *sarta recta*: aut si labat, suffulcitur denuo; collapsa verò, aut destruta, restauratur. [*N.* Columna constat scapo uno, insititq; basi; Pilæ structiles sunt.]

403. Domūs partes ita concipe: In *Vestibulo* (ad anticam) constitutus, habes ante te & dium frontispicium, accedens ad *Januam*, utrinq; erunt postes; & in altero quidem cardines, à quibus *Fores* pen-

dent, & super quos aperiuntur & clauduntur: in altero vero *Claustra*, nempe aut *pessulus*, foraminis postis indendus, (quæ simplicissima est occludendi ratio); aut affixus fori *Obex*, obdendus clavo uncinato, posti infixo: aut deniq; *Sera*, sive *Laconica*, sive *pensilis*.

404. Si oppessulatam reperis, pulsa: si Janitor per *transennam*, aut *clathros*, prospectat, aperiri roga: dum introis, pedem atole, ne ad *limen* inferum impingas; caput vero submitte, ne ad *superliminare* allidas: & ne *cardines* strideant, aut fores crepent, lentè move.

405. Ubi pertransiveris *Ostiū*, venies aut in *Cavadiū* [impluvium], aut mox in *Atrium*: unde in *Cōclavia* cetera ingressio patet; aut, si domus fuerit *distega* vel *tristega*, in *cōtignationes* superiores ascēsio, per *scabas*, vel *cochlidas*: per *posticum* exitur aliō.

406. Dum sumus in loco subtegulaneo, inambulamus *Pavimento*, sive id sit fistucatum, sive tabulatum, sive tessellatum: sed *Laquear* nobis impendet, sive tabularum (& fortè segmentatum) sive fornacatum (*testudinatum*) fuerit,

407. Tectum superponitur columni: estq; vel compluviatum, in unam tantum partem devexum; vel displuviatum (penetratum) in duas; vel testudinatum, in quatuor: regitur a. vel cespite, vel culmine vel scandulis vel imbricibus, (tegulis figurinis); quæ omnia imponuntur Tigillii, tigilla Cantherijs; horum a. divaricata crura incumbunt Transtris, transtra rursum incubant trabium Proceribus: qui, si progeruntur longius, faciunt Suggrundia ampla; præsertim in projecturis & circumcolumnijs, ad deambulationes penitentes in Podio; vel saltem in Meniano.

408. Tentavit verò humana industria etiam in abdito substruere, *Cryptoporticu*s; & in aërem, *Cænacula subdiaria* & *Turres* cum fastigijs præaltis; suspendæq; molis *Pyramides*, *Obeliscos*, *Colossus*: & ædificia perplexa, *Labyrinths*: & ædificia ambulatoria *Pegmata* &c.

XL.

Artes Utensilium: & Primo argillaceorum & vitreorum.

409. Veniamus ad *Opificia*, quæ Domos implant **UTENSILIBUS**, quibus humana vita carere non potest: & parantur è minerali, aut vegetabili, vel animali, *materia*.

410. *Figulus* ex argilla benè præparata fingit (*Rotæ figulinæ circumactione*) *Ollas*, aliaq; *figlina*; quæ facta in furno excoquit, & *lithargyro* incrustat: testas tamen solidare nescit.

411. *Vitriarius* format (in vitriaria officina per flatu ferrei tubi) ex arena, cinere, sale, intensissimo igne liquatis, *Vitreamina*: è quibus *Fenestrarius* (coordinando specularia vitra inter jugamenta, & appiombando ferrum ferreo, ne excidant) *Fenestras* facit; *Laternarius* verò *laternas*, ubi pro inferenda & eximenda lucerna ostiolum relinquuntur.

XLI.

Artes Utensilium.

metallicorum.

412. *Metallarius* scrutatur latentes mineralias, ope *Virgulæ divinæ*; tūm ad eas pa-

rat aditionem ope *Fosorum* (metallico-
rum), qui (intebardocucullo caput, &
perizomate nates) ingrediuntur fodinas
cum succensa lucerna, repertaq; metalli-
câ venâ, & impactis illi cuneis, decutiunt
frusta, exerahuntq; forâs.

413. Hic *Discretor* laxeas impuritates
secernit; secreta *Lotor* elavat; alij ista in
Ustrina colliquefaciunt, profuitq; Metal-
lum à scorijs liberatum: & quia plerunq;
Auro intermixtum adhuc est Argentum,
separantur illa ab invicem *Aquâ* forti, de-
mumque seorsim unumquodq; purum-
putum conflatur in tabellas, vel bacillos.

414 Hic jam *Fabri* follibus ignem in-
flando, metalla emolliunt; mollita forci-
pibus eximunt; exempta malleis super in-
cude cudunt, [dissilientibus quaquamver-
sum strictris]; cusa deniq; laminando,
cuspidando, variaque figurando, & ubi
opus ferruminando, Utensilia conficiunt.

415. *Faber ferrarius* fabricat varia fer-
ramēta; *Clastrarius*, claustra & claves &c.
Serrarius, serras; *Falcarius*, falces, *Cul-
trarius*, cultros [quorum aciem *Samia-
tor* lamiat]; *Acicularius*, acus; *Bracteator*,

tho-

thoraces chalybeos, & loricas è ferreis annulis contextas, &c; *Gladiarius*, gladios; quos *Polio* polit, capulis instruit, vaginis superintegrit.

416. *Faber ærarius* è ductitio Cupro cudit, & riligneo marculo lavigat, æramenta; quæ detrita vicatim discurrentes e *Abenarij* reficiunt: *Flator æris*, ex Ori-chaleo fundit Statuas, & Campanas, pistillo ferreo pullatiles, & Tormenta, &c: sicut & *Stannarius* stannica vasa, quæ ut nitent, fricaturâ depoliuntur.

417. *Laminarius* è Laminis lampades, &c. *Bractearius* è bracteolis tintinnabula (nolas); *Aurifaber* vala aurea & aurata (deaurata), argentea & argentata (deargentata), tum armillas, torques, &c. conficit: scobem & ramenta [quibus interrimenta compensari possunt] è præcinctorio mensæ alligato colligens.

418. *Monetarius* cudit [in officina monetaria] nummos; sed *Falsarius* percutit reprobos, admytilat probos: *Alchymista* v. è lequieribus metallis aurum, arte laboratum, factitate enixè conatur.

XLII. Artes Vtensilium li-

neorū & ligneorū, & coriaceorū.

419. *Restio* contorquet è *cannabi*, stu-
pa, sparto, arborum libris (qui dum vi-
rent glubuntur) *restes*, *funes*, *funiculosq;* ;
Viminarius, sirpat è *viminibus* [quando-
que decorticatis & exalburnatis] *corbes* ;
Cibrarius facit ex assulis flexilibus, rotun-
datisq; *cribra* ; *capsas* item, rotundas
vel ovales, &c.

420. *Doliarius* (Vietor) conficit doli-
aria vase, circumvinciens secamenta cir-
culis vimineis: sive fundo uno, ut sunt *La-
bra* & *Lacus*; sive bino, ut *Dolia*, habētia
foramē delupet, pro infusione liquoris; &
deorum, pro emissione: illud occluditur
operculo, hoc obturamento, aut siphone.

421. *Scriniarius* (Arcularius) edolans
asserter runcinā, & deplanans planulā, adu-
nansq; impagibus & subscudibus, & cir-
cumscalens scalpro extantias, conglu-
tinansq; glutine, & obliq; vernice, pa-
rat varia opera tabulata, quandoq; & ver-
miculata; *Tornator* vero tornatilia &c.

422. Eciori utensilia parant, *Frenarius*, *Ephippiarius*, *Marsupiarius*, & qui ligulas capitellis præmuniunt, &c.

423. *Saponarius* coquit è sebo sapo-nem, sebātque candelas: *Cerarius* è cera fundit faculas cereas, trahensq; lychnos longissimos, funiculorum instar, circum-volvit lychnacho.

424. *Pectinarius*, conficit pro pecten-dis crinibus *Pectines* (còrneos, eburneos, ligneos), raris & densis radijs distinctos; pro comedis a. comis *Pectines setaceos*; sed *Scopularius* concinnat pro vestibus purgandis (è setis, scapo ligneo agglutinatis) *Setacea* & *verrucula*.

XLIII.

Artes Itinerum: pri-mùm pedestris.

425. In uno loco non semper hærere possumus, transire quoquō opus est: quod si propè sit, & animi gratiā, *Deābulatio* est; si per campos aliquid conquirendo, *Peragatio*; si propter peritiam regionum, *Pe-regrinatio*; si ad habitandum alibi, *Migra-*

tio; ubique autem, si quid nobiscum assu-
mimus manu, dicimur Transferre; si hu-
meris, Portare; si vehiculis, vestare; si co-
mitatu, Ductare.

426. Quō ipsimet nobis devenire non
libet, aut licet, mittimus alios: si ut aliquid
nuncient, Nuncios; si, ut nunciaticem
epistolam deferant, Tabellarios; si, ut ne-
gotium expediant, Curatores.

427. Trāsmeam⁹ verò terrā vel aquā: [per-
volitare aëra nondū didicim⁹: nā narratio
de volatura Dædali fabella est]: per terrā
vadimus, aut gestamur, aut vehimur: per
aqvā vadamus, aut natam⁹, aut navigamus.

428. Pedibus ituro Viatori expedit esse
ocreato, aut peronato, nè collutuletur; &
lacernato (penulā induto) nè complu-
atur: & quia non omnia sua gestare potest
in sīnu, vel gremio, aut fundā (assutis locu-
lis) circumcingit sibi Sacciperium, aut im-
pōnit humeris sarcinam; & in manum lu-
mit Baculum, quo se suffulciat; vel latem
decoricauſā Scipionem.

429. Ingressus viam, rectā sine amba-
gibus proficitur, quo tendit, ad diverti-
cula ne divertat, aut deflectat; nec semita
cau-

causâ deferat viam regiam (nisi tritus sit Callis, & itineris dux, comesvè, fidus ac peritus): nè per tramites in devia, aut saleras & aspreta, deveniat.

430. *Bivium & trivium* semper fallax est (compita non æquè seducunt): ergò nè fiat errabundus, scilicet obvios, quā eundum? & quorūm flectendum: utrum dextrorsùs an lævororsùs?

431. *Offendicula*, nè sint remorse, devitet; *clivos* altiores (qui cacumen verlùs euntibus acclives sunt, retrorsùs declives), nè perambulet; & ubi porrò meare nequit, retrocedat, fossas si transilire (nè quidem conti adminiculo) potest, circumeat: sic ibit inoffensè.

432. Ad exteris peregrinaturo opus est *viatico*, propter impensas; (aut certè literis cambij, ab aliquo *Collybista*); quandoq; & interprete, si gentis idioma non calleat, & itinerario bono; maximè a. prudentiâ, ut ubiubi fuerit, quōcum sit, attendat, à discessu usq; in redditum.

433. *Prædones* siquidem spoliant, *Piratae* abducunt, *Latrones* trucidant: sed & in diversorijs, ubi pernoctandum est, læpe ha-

pè hospes ab hospite intutus est, ob caupo-
num quorundam improbitatem.

XLIV.

Equitatio & Auri- gatio.

434. Ad parcendum pedibus & viri-
bus (in avehendis & advehendis rebus)
cœperunt uti, primò *Jumentis*, deinde *Ve-
hiculis*: quorum rationem vide.

435. *Equitaturus*, soleas offici curat
equo; insternit illi *Ephippium*, & (nè de-
volvatur) subcingit *cingulā*: ephippioq;
præligat anteriū *Bulgām*, vel adalligat
rettò *Vidulum*, vel appendit *Bisaccium*;
mox circumdat capiti frenum: *Antilena*,
Postilena, *Dorsuale*, cæteræq; phaleræ, si ad-
duntur, ornamento sunt.

436. Tum insulciens pedem *stapedi*, in-
silit in equum: illiq; jam insidens, & abe-
quitare cupiens, *Calcaribus* eum ad pro-
cursum extimulat, *Habenis* v. pro lubitu
flebit, aut pro necessitate retinet ac repri-
mit: sed *Gradarius* Equitem fert molliter,
Tolutarius tolutim & subsultim, *Succus-
tor* quaflat, *Cæspitator* illi incommodat.

437. Ventum est ad *Vehicula*, jumentis trahenda: quorum quod raptatur tantum (præseitim per nivalem viam) *Traha* dicatur; quod volutatur super rotas, *Curriculum*: sive unirotum, *Pabo*; sive birotum, *Carrus*; sive quadrirote, *Currus*.

438. *Curru*s partes sunt; *Temo*, anterius prominens; *Jugamenta*, compagem continentia; *Axes*, rotas transeuntes; *Rotæ*, quarum quæq; constat ex modiolo, radij s duodecim. *absidibus* (curvaturis) sex, totidemq; ferreis canthiis.

439. Ampliora onera vestatur *Plaustros*, rudiora, *Sarraco*; homines ipsi, *Rhedā*: quæ levior, *Effedū* est; dimidiata, *Cisum*; coalitione opera, *Arcera*; pensilis, *Carpentū*; delicato insuper operario, *Pilentum*.

440. *Auriga*, equos parans aurigationi, avenam vanno ventilat, evanatamq; (cum defecto stramento) alligatis ad prælepe capistro, & interseptis per longurios, obsipat, saturatis demum, strigiliq; perpurgatis, indit *Oream*; atq; si quis mordax est, ora constringit postomide (fiscinâ).

441. Dehinc *Parippum* cum sellariis adjudicat *Jugo*; retinacula vero (de Helcio de pen-

pendentia) annexit Temonis extremitati: tum si non bigâ, sed trigâ, vel quadrigâ, uti placet, præjûgit antecessores, quos ante se loro agat. (*Magnates tamen Sejugibus, Reges Octojugibus, eog̃ pluribus etiam Rhenariis utuntur.*)

442. Ut *Curru* leviùs currat, *Vector* axes ungit axungiâ; interq; aurigandum respectat, nè exorbitet: in cœno si hærescit, nè diu hæreat, & retardetur, plures (equos) subjungit; in præcipiti descentu contrâ, nè velociter ruat, & currum evvertat, sufflamine sufflaminat Rotas; vel etiam equos abjungit.

443. Ubi transitus non datur Vehiculis, per loca prærupta & invia adhibentur *clitellaria* (*sarcinaria*) *jumenta*, in primis tardi, ad inequitandum inepti, *Caballi*: quibus impositæ *Clitella* sustinent onera, gausapibus cooperta.

444. Sed & in plano, cui celerare opus, *Veredis* (*Celeribus*) potius utitur, (sed hic intertriginem cave) quam *Vehiculis* meritorijs: atq; ut sit expeditior, non agravat le impedimentis, quæ festinos tardant.

XLV.

Natatio & Navi-
gatio.

445. Obstant identidem viantibus flumina, lacus, maria; superanda omnino, si quis ulterius velit; sive Ponte, aut ponticulo (lapideo vel sublicio), sive aliter; quod jam recensebo.

446. Innatare aquis discunt super scirpeam ratem, arboreumve corticem; cum sine cortice, manuum pedumq; jactatu; sunt & nonnulli, qui aquam calcare sciunt, ut sine madefactione vestium (quas supra caput tenent, pectoribus tenuis mersi) transire queant: Urinatores v. sub aqua (piscium instar) natant: Ergo si flumen propter brevitatem vadari potest, transitur; sin, translatur.

447. Adorsi posteræ sūt Rates struere: ex cōpactis obiter, solutilibusq; rursū, tignis: tum Lintres, ex unico excavato ligno: tandem cōpactiles ad firmitudinem Naves; quæ habent proram & puppim, carinam & stegam (foros), cum gemino lateres;

quorum intercapedo *alveus navis* dicitur.

448. Minores naviculas sunt; *Cymba*, *Lembus*, *Oria*, plicationi subservientia: tūm *Ponto*, quō flumina trajiciuntur, ad trajectum, (sed *Portitoris* solvitur portuum): major *Navis*, vel onera vehit, & *Oneraria* (*Geraria*, *Gestoria*, dicitur; vel homines, *Vectorias*; quam, si cubiculata est, *Phaselum* vocant; celeritati destinata, *Celocem* (*Liburnicam*)).

449. Navigia propellere nescibant olim aliter, quam *Remulco*, aut *Contus*, aut *Remis*; construebanturq: naves *Actuariæ*, *biremes*, *triremes*, *quadriremes*, &c. quas impellebant (ad *calmos*, per *intercalmia*, *transtris* considentes, & *remigates*) *Remiges*; dirigebant v. *Proreta* ad *proram*, & *Gubernator* ad *puppim*, *clavum* tenentes.

450. Tandem adverterunt *Ventos jugari posse*: quibus captivandis excogitarunt *Vela*, & *velis* dispendendis *Malos*, *Antennas*, *Versorias* (*Rudentes*); ventiq: indicem *Tritonem*; & plagarum Mundi monstratorem, *Compassum nauticum*, cuius indicatione per tenebras etiam navigare, *Oceanumq:* ipsum enavigare, possunt.

451. Ergo Vento adspirante velificantur
& quidem Vento secundo, passis plenisq;
velis; Vento adverso, obliquant vela &
curlum, alternatim; Vento nullo (cum
malacia est, seu tranquillum salutem) veli-
ficiatio non procedit.

452. Precessu obortâ, nè abripiantur a
fluctibus, aut impellantur ad scopulos,
allisaq; Navis demergatur, Nautæ contra-
hunc ac demittunt vela, (etiam recidunt,
instante discrimine) & sic tutius jactan-
tur: si nihilominus Nafragium videtur
imminere, faciunt jaeturam rerum, tametsi
preciosarum, non sine miserabili naufra-
gantium lamento.

453. Alias ne in brevia incident, explo-
rant profunditatem æquoris bolide, cau-
teq; Cauter & Syrtes præternavigant.

454. Quia v. Navis onerata firmius in-
nat, navigaturi vacuâ, laburrant eam [non
tamen nimio plus, nè pessum eat]: & quia
quaquâ tandem fatiscens (per fissuras, &
allamentorum commissuras) transmitit
nauteam in sentinam confluentem, eam
inde Antijâ exantlant.

455. Navigatione peractâ, Nauiero
H nau-

naulum exsolvit, & quisq; domum festinat : quem si uiidentes in columem, iospites ipsi, aveere jubent (Ave illi dicunt.)

456. Navis ipsa, detracto aplustri, deducitur in Portum ; aut, si locus est importuosus, linquitur in Statione, super anchoris stans, & sic fluctuans : rimosa v. subducitur in ipsum Navale, ut à Naupegiis reconcinnetur.

XLVI.

Machinæ tractoriæ.

457. Cùm necesse habeamus transportare, non tantùm nosmet ipsos, sed & alia, multarumq; rerum moles exceedat corporis nostri vires, quæ sita sunt juvamina à Machinis : attingemus quædam.

458. Quantum Bajuli duo phalangis ferre possunt, potest unus, si onus Paboni impositum, ante se trudat, suspensâ à collo ærumnulâ : sed longè majora provolvit possunt phalangis.

459. Num Vectiarium sustollendæ rei Vectem subcuneans, illi incumbit ; aut succulam suppingens, versat ; aut ductarios

rios funes, orbiculis Trochlear interpli-
tos, protrahit; aut Ergatam Vectibus cir-
cumversat; aut Tympano inambulans Ge-
ranium rotat, mira præstantur.

460. Validæ compressioni serviunt om-
nis generis Pressoria: quorum omnium
hæc est ratio, quod Prela duo rem violen-
tissimè prestatre adiguntur: à Torculari,
circa Cochleam (spiratim striatam) verlabi-
li, viq; retorto: qui rursum findere aliquid
vult, Cuneum tudite adigens diffilire cogit.

461. Ad pangendum sublices adhiben-
tur Fistulae; sive ansæ, manibus humanis
attolendæ & demittendæ, sive extollendæ
trochleis, ut fortius feriant.

462. Artificiosi Aqueductus cogunt
aquam per Canales in quamvis altitudi-
dinem ascendere; Archimedea v. cochlea
aquam descendendo ascendere facit: sed
Aquagia campos inundatos exsiccant.

463. Dimetiendis horis reperta sunt
Horologia: primùm solaria (Scioterica),
ubi Gnomonis umbra lineas horarias trans-
meando; tūm aquaria (Clepsydræ), ubi
aqua de vase in vas transtillando; mox
arenaria (Clepsammia), ubi arena itidem

furtim transfluendo, præterlabentis temporis moram ostendunt.

464. Admirereverò inventum e *Automati*! In quo rotulæ, scipias, libramentis suis, morant, eaq; circulatione horarū replicationē (fortè & dierum, mensium, totiusque Planetarij cursus) repræsentant.

465. Perserutantur etiam, quomodo machina verè automata, suomet ultroneo tractu indefinenter procedens, nec intendi opus habens, confabrefieri possit (*Perpetuum mobile nuncupant*): quod an inventu possibile sit, ambigitur.

XLVII.

Oblectatoriaæ Artes.

466. Non discedemus ab Artificibus priùs, quām percensuerimus quædam reperta, merè *Lautitiei*, & *Sensuum oblectamentis*, servientia.

467. Limpidâ se identidem mundare, munditiei, est; fuco fucare, lenocinij: repertraq; sunt *Balnea*, ubi squalores deluimus desidentes in *Labro*: aut *Vaporarium* ingressi, conseedimus *Sudatorium*, & elici-

mus

mus sudorem, strigmentaq; defricam⁹ ci-
licio; & extergimus linteis: transiendoq;
è Caldario, vel Tepidario, in Frigidarium,
& viceversa, delectationibus indulgemus.

468. *Balneator*, quandoq; scarificat, affi-
xis [auxiliatu flammæ] *Cucurbitulis*: tæpè
& barbas comasq; adornat (quod id est Bar-
biton sors facit), dum displicatum capillitium
partim forpice attondet, partim novacula
detōdet, partim *Volsellis* evellit; relinquēs
à fronte dependulam *Capronam*, aut ere-
ctam sursum *Cristam*, *Cincinnos* verò cala-
missimo crimpans. [Adscititia futilium capil-
lamentorum *Cæsaries*, *Calendrum*, (*Gale-
riculum*) dicitur oculorum impostura].

469. Ut nos res tactiles in cubatu leni-
ter afficiant, inventi sunt *Lectuli*, & *Sto-
reæ*; *Palvinaria* plumea, & *Cervicalia*,
quibus supercubamus [munditer si lodi-
ces candidæ superinsternuntur]: tūm
Stragula ac *Tegetes*, quibus nos supere-
gimus: *Conopæa* denique, quibus leætulos
circumsepiimus, ne quid obturbet.

470. Pro commodiore sessitatione sunt *Sea-
mna* & *Selleæ*, cum fulcris ac scabellis; & *Bi-
sellia*, fulcro ambifariam versabili; tūm

Culcitrae, tomento parte : olimq; ad mensam lecti discubitorij, & pulvilli subalares : pro gestatione deniq; Lecticae, & aliæ gestatoriaæ sellæ, quibus aut morbidi, aut voluptati circumgestantur.

471. *Gustatui dant blandimenta Cupidie, quas Cupedinarij parant : ut sunt variorum generum Placenta, Liba, Lagana, Moreta, Obelij, Taganita, Scriblite, Crustula, Panis saccharites [in Clibano coctus] : Libagi piperata, quæ Dulciarius facit.*

472. *Odoramenta, Smegmata, Suffumgia, voluptuosis paritatæ Unguentarius ; quibus illi delibuti fragrant.*

473. *Aurium delinimentum est à modulatione Vocis ; seu viva [de quo infrà, inter Artes liberales] seu organorum Musorum : quæ pulsantur, vel plectuntur, vel inflantur.*

474. *Pulsantur : Tympanum, Campana, Tintinnabulum, Cymbalum, Crepitacula, quæcunque itemq; Cymbalum, quod intersertum dentibus, adhalatu gutturi, aliliuq; digiti, tintinnat.*

475. *Plectuntur organa, quæ Fidibus inserviantur ac remittuntur (intensæque acutum*

rum sonant; laxæ, graviter) idque vel digritis (seu utriusque manus, ut *Nobilium* & *Sambucæ*; seu alterius, alterâ chordas moderante, ut *Testudo* & *Cithara*); vel plectro, eoque aut setaceo, ut *Fides*; aut rotatili, ut *Lyra*; aut profliente pinnalâ, *Instrumentum*.

476. Inflantur verò quædam ore, ut *Fistula*, à Fistulatore; *Tibia*, à Tibicine; *Tuba*, à Tubicine; *Litus*, à Liticine; *Buccina*, à Buccinatore; *Gingras*, à Gingritore; *Tibia utricularis*, ab Utriculario: quædam tollibus, ut *Organon pneumaticum*, ab Organario pullatum.

477. Oculorum oblectamina, sunt retum visibilem, aut representationes ad vivum, aut transformationes ad placitum: sive in plano, *Pictura*; sive in materia solida molliori, *Fictura*; aut duriori, *Sculptura*. *Calatura*, *Fusura*: sive denique per specula, *Specularia*.

478. Pictor delineat graphio, & perpingit penicillo ac pigmentis, cuiusvis rei effigiem: quem imitantur quodammodo Illuminatores crepundiorū: *Encaustæ* item, expingentes Virtus igni, & *Phrygiones* (A-
cupi-

cupidores, *Plumarij*) versicoloribus filis
[quandoq; & Unionibus ac gemmis] acu-
pingentes, variasq; figuræ Vestibus inte-
xentes: maximè autem *Chalcographi* lubri-
tilissimas imaganculas æri incidentes,
chartisque imprimentes.

479. *Fictor* [*Plastes*] confecto (vel
ex argilla) certæ formaturæ modulo , in-
fundit ei ceram, vel gypsum, vel metallum,
eoq; modo pereleganter defingit *fusiles*
imagines: sed *Sculptor* liberâ manu *Statu-*
as, (sive pusillas, sive colosseas), exic平pit:
Calator a. quas vult species inculpit ma-
terix ; sive opere (sculpturato, per eminen-
tiam ; sive incavato, per abscedentiam),
quomodo in cælandis *Sigilli* proceditur.

480. *Specularius* parat è vitris *Specula* ,
quibus homines seipso speculentur : &
Conspicilia, quibus res acriùs perspectent :
& *Telescopia*, quibus longè dissipata, ut pro-
pinqua, prospectent : & *Microscopia*, quib⁹
pulviseulos ut montes obtueantur : &
Prismata, rerum colores milleformiter
transfigurantia : & *Specula urentia*, &c.

481. *Speculum optimum* illud erit, quod
objectas species eadem qualitate & qva-
nitate

titate reddit : quod sit, cùm benè perpon-
litū est, & prorsus planum, neq; concavum,
neque convexum : hoc etenim rem ostendit
minorem quam est, illud inversam.

XLVIII.

Artes culturæ hu- manæ.

482. Lustravimus manuarias (rurales &
mechanicas) artes, quibus res exanimæ
ad utilitatem, vitæq; nostræ honestamen-
ta, elaborantur : quia v. ipsa quoq; huma-
na natura sine politura brutescit, Chinc in-
cultæ gentes barbaræ sunt) expoliendiq;
necessariò sumus, *Mente ad Sapientiam,*
Linguâ ad Eloquentiam, Animô ad Hone-
statem; veni, & quomodo id fiat ipsa, ut ipse etiam perpolioris.

483. O quam desiderabile est sic excul-
tum esse ! habere nimirum Mentem illumina-
tam, rebus depictam : & posse in alio-
rum rursum mentibus eisdem depingere
Sermonem ! & habere Actiones passionesq; suas
in potestate sua ! (Angelica hæc est perfe-
ctio, considerata in plenitudine sua !)

484. Si participare hanc felicitatem vis, tu adolescentule, adesto! sed ut tria illa tibi exoptes solida, non fucata: cupiens evadere non sciolus, sed sciens; non locutus, sed eloquens; non simulatus Virtutum cultor, sed serius.

485. Culturae hujus instrumenta quia sunt *Libri, Schola, Conversatio erudita*, hujusq; causâ suscepitæ *Peregrinationes*: narrationem de istis audi singularim, monstrabo quid & quomodo ibi fiat; ut gustum habeas omnium scibilium.

XLIX.

*Literæ & Libri: cum
Artibus ministratoriis, Typographia,
& alijs.*

486. **SCRIPTURÆ** modus fuit apud Ægyptios per *notas hieroglyphicas* (figuras rerū pictas); apud Chinenses per *Characteres reales* (quos etiam diversæ nationes intelligunt, & suā quisq; Lingvā legit): apud nos in usu sunt **LITERÆ**, minimorum oris sonorū notulæ, è quibus complicatis fiunt *Verba, Sententiae, Libri*.

487. Antiqui Literas incidebant faxis malleo: postea insculpebant codicibus ligneis (prælettim faginis), in tabulas sc̄atis ac dolatis, cælte: dehinc exarabant stylo ferreo (vel osseō) in *Libris tiliaceis*, aut folijs, palmeis, oleagineis, malvaceis, & linteis, ceratis aut gyplatis: postmodum calamo Nilotico inscribebant *Pargamena*, è tergoribus ovinis paratae.

488. Subsequenter inventa est *Papyrus*, è Papyro planta bicubitali, habente tunicas (ut habet Cepe) latissimas, & prætenues; quas acu discriminatas, aquâ glutinosâ perfusas, prælo complanatas, sole desiccatas, digerebant in *Scapum*, viginti plagulas habentem: nunc in usu est *Charta*, quam *Chartopœus* è linamentis & linteamentis concerptis, inq; pulmentum contusis, & in folia diductis, (intermixtâq; collâ, nè charta perfluat) conficit, ac in *Volumina minora*, & *Volumina majora*, colligit.

489. *Atramentum scriptorium* confit è gallis quernis, & vitriolo; quib⁹ (ad prohibendum mucorem) aliquantum alumini⁹ adinditur: *Penna* v. (anserinavel pavonina) eligitur caule ample, firmo, per trans-

translucido; quam qui scriptioni temperat, eradicit Icalpelii tergo scabritiem, de-
truncat caudam, rescidit utrinq; caput,
ut fiat bifurcatum: tum dissindendo fa-
cit crenam, pro atramēti defluxu; istamq;
inciluram rursum circumcidit, & æquali-
ter præcedit, demūm intingit, ac scribit;
post in *Calamarium* recondit.

490. *Hebræi* scribunt à dextra sinistram
versus; *Græci*, & cœteri Europæi, à sinistra
dextram versus; *Indi* perpendiculariter,
à summo ad imum, æquè legibiliter.

491. *Prisci* habuerunt *Tachygraphiam*,
quâ sermonem, non ad calatum dictantis,
sed liberè loquentis, excipere manu suffi-
ciebant, per *S I G L A S*: nos habemus
etiam celeriorem, quâ unus unâ die plus
describit, quam alias mille *Scribæ* possent.
TYPOGRAPHIAM. (Sed & *Stenogra-*
phiam nuperimè exsuscitarunt Angli.)

492. *Typographus* distribuit per locula-
mēta æncos *typos*, permagno numero con-
figatos: quos *Typotheta* in dide sigillatim ex-
promens, in Verba, Versus, Paginas, com-
ponit; ferreis marginibus (nè dilabantur)
coarctat, prælo indit, atramento impresio-

rio & quod ex fuligine & oleamento patrat) illinit, chartis suppositis apprimit, & sic integras lchedas mometo excritbit: [correctissimè omnes si modo prium exemplar fuerit correctum, & Corrector non fuerit idiota, aut iners]: expletovero Exemplarium numero, typos rursum per cellulas suas disjectat, ut denuò promptè in aliū textum coagmentari possint.

493. Librarij olim chartas agglutinabant alias aliis, convolvebantq; in Volumina: nunc eas *Bibliopegus* (*Compactor*) compingit in Codices: dum singulas philaras (*Cranioris chartæ*) aquâ aluminata tingit, siccatas complicat, malleat, consuit, dorso conglutinat, demarginat, regmentis (*coriaceis, membranaceis, papyraceis*) circummunit, adversaq; latera clausuris (*Cuncis aheneis*) fibulat, aut ligulis (*icoreis, vel sericeis*) connectit, grandioribus etiam umbilicatas bullas affigit.

494. *Bibliopolav* vendit libros in *Bibliopolio*: *Bibliothecarius* eisdem congestar in *Bibliothecam*, & adscribit Catalogo, & disponit per torulos ac repositoria, & exponit ad usum super pluteos.

495. Ab exteriore forma *Liber* est vel *Chartæ integræ*, vel plicatæ in quædrum, (aut in sex, octo, duodecim, sedecim, forlia): columnatus item, aut linguatus; atq[ue] si grandior est, quam ut unâ compacturâ comprehendatur, in Tomos divisus.

496. Inferiores *Libri* partes sunt; *Inscriptio* (seu *Titulus*), *Dedicatio*, & *Praefatio* (quâ argumentum ediscitur), interdum & *Elogia*: tum *Tractatus* ipse, in *Sectiones* disperitus: dehinc *Clausula*, cum *Indice* contentorū, aut etiam erratorum.

497. *Libri* scriptor, dicitur *Author*; primum *scriptum*, *Autographum*; inde *transcripta*, *Apographa*; *Editor*, si simul emendator fuit, *Censor*: cuius est judicare de germanitate scripti (an non sit supposititium, ex toto, vel ex parte); & *Lectores* admonere de genuina lectione, (si exemplaria dissident), veroq[ue] omnium sensus sive interscriptis glossematis, sive separatis annotationibus.

498. *Liber* bene elaboratus fit vendibilis, recuditurq[ue]; s[ed]piùs: sed videndum, ut Editio semper sit auctior, vel saltem correctior: noxijs si verò (*libri*) utinam nulli evulgentur!

L. Scho-

(127) Parentum ac receptorum
persona secundum Deum
est diuissima: cum nec pro
illorum beneficiis redi ipsos
sit & qui vales.

Scholæ.

499. Transfundendi Eruditionem è
Libris in homines Officina, SCHOLÆ
sunt: ubi omnes, qui vitam sapienter or-
diri, & prosperè transigere, optant, exer-
ceri necesse habent, non in Literatura so-
lùm, sed in omnibus quæ humanam natu-
ram perficiunt: nempe ut rectè Sapere,
rectè Agere, rectè Loqui, prædiscant.

500. Qui docet, Doctor est; qui discit,
Discipulus: quorum ille si doctus simulq;
Didacticus, (cui doctrinam aliis commu-
nicandi gnaritas adsit, & proutitudo), hic
a. docilis & disciplinosus (quotidie aliquid
novi rere ac addiscere avidus) fuerit,
uterq; habebit delicias, *Schola*q; fiet *ludus*,
dum operè ludibundis peragetur utrinq;.

501. Erit hoc, si uno tempore non nisi
unum agatur, nè distrahantur Sensus: &
semper gradatim eatur, quomodo res ab
invicem pendent: Docensq; præmostet
cujusq; rei (noscendæ aut faciendæ) ex-
quisitum exemplar: illudque perspicuis
præ-

præceptis explicet; & imitari mox jubeat:
 Discens v. exemplar intueatur avidè, &
 informationem de illo percipiat attente,
 & mox exprimere accuratâ imitatione
 studeat; Magistro adstante, & ne aberret
 providente; aut, si aberrare videt, corrigen-
 te: Condiscipulis verò, quotquot fuerint,
 assistentibus; ut in quo emendatur unus,
 in eo hallucinari dediscant, mendasq; de-
 lieviant, omnes.

502. Hæc manuductionis identitas eam
 habet commoditatem, ut Pædagogus u-
 nus in pulpito stans, erudiendæ quantævis
 ceteræ satisfaciat: hi autem, dum om-
 nia palam omnibus fiunt, mutuâ exmula-
 tione seipso certatim excitent, & acuant:
 atq; sic ingeniosi proficiant potenter, tar-
 diores verò, ipsâ exercitorum assiduitate,
 difficultates quoq; superent: quod Exas-
 mina ostendent.

503. Adjungitur ramen institutioni Di-
 sciplina, nè ob indulgentiam obrepat in-
 curia, vel desidia, aut dissoluta licentia:
 ergo qui negligenter agit, increpatur;
 qui desidiosus est, ferula castigatur: sed
 in quo malitiosa obstinatio depicendi-
 tur,

tur, dignus est à mortigerorum consortio
secludi, nè pravitate inficiat alios.

504. Ludim agister tamen cavebit esse
plagitus, potius diligentibus recreatio-
nes honestas, spatiationes, collusiones, li-
beter (non invitè) permitter; adeoq; utilia
providēdo exercitia, i plement colludet.

505. Scholarum infima, *Trivialis*, pro
Elementariis est, quorum sensus circa res
sensuales exercendi sunt: dehinc *Gymna-
sium* (Scholam classicam vocant) pro iis,
qui Lingvas & liberales artes discunt, &
circa rationes rerum noscitandas exerce-
tandi sunt: tandem *Academia*, pro iis, qui
absolutam Eruditionem, [rerum scilicet
intellectum purum] querunt; ubi Profes-
sores quatuor Facultatū (*Philosophiae*, *Medi-
cinae*, *Jurisprudentiae*, *Theologiae*) hoc dant
operā, ut inde prodeat humanæ viæ magi-
stri, *Philosophi*, *Medici*, *Jureconsulti*, *Theologi*.

Philosophiam aīse magistrā virtutis & virtutis
parentem, cicero.
L
Philosophia.

506. **PHILOSOPHUS** investigat cau-
philosophia naturalis recte dicitur practica. Hac pars
alit & operipat eticis varijs appellatur. ab eas
aliis ethice sive philosophia moralis; ab alijs poli-
tice, sive civilis: ab alijs practice, sive activa.

fas rerum, quid, unde, cur, & quomodo, unum-
quodq; sit: qui, dum circa universales &
abstractas omnium rerum ideas occupa-
tur, dicitur *Metaphysicus*; circa corpora
naturalia, rebusq; concretas formas, *Phy-
sicus*; circa rerum proportiones, *Mathe-
maticus*; circa hominum mores, *Ethicus*;
circa sermonis rationem, *Philologus*.

507. *Metaphysicus* contemplatur res à
priori; non ut jam sunt, sed ut possibles
erant, antequam erant: perscrutans, quid
hoc sit *Esse*, aut *non-Esse*; *Fieri*, aut *non-Fi-
eri*; *Exsistere*, aut *Vanescere*; *Durare*, aut
Perire, &c: quiditem sit rerū *identitas*, *di-
versitas*, *contrarietas*, &c; & quib⁹ modis
possit *Ens enti* jungi, aut ab illo sejungi;
vel *Entia* plura sibi *conglobari*, ad ipsam
usq; rerū *Universitatē*, extra quam nihil sit.

508. *Physicus* considerat res à posterio-
ri, prout eas in Mundo videret: ut quā vi si-
ant, operentur, alterentur, &c. intelligat:
cujus intelligentię summus apex est *Ma-
gus*; peritia scilicet producendorum effe-
ctorum [occultā applicatione activorum
ad passīvē]: hujus a. monstrum, sunt *pro-
stigiae*, quæ *incantationibus* & *excantatio-
nibus*

nibus peraguntur; merx satanice illusio-
nes, strigibus relinquendæ.

509. Ad philosophandum necessaria requi-
sita sunt, *Sensuum acrimonia, Rationis sag-
citas, & Historia rerum vera & plena:* quip-
pe p̄x nosse prius oportet aliquid esse,
quām in ejus essentiā, vel cāulas, inquiras.

*Animi pars imperans est
ratio.*

LII.

Mathesis: primumq;

Arithmetica.

510. Philosophiae viam adaperit MATHESIS: per vestigans rationem Numerorum, in Arithmetica; & Mensurarum, in Geometria; & Ponderum, in Statica,

511. Arithmeticas res numerosas, quo-
ties obtingunt, industrie tractans, per Nu-
merationem, Additionem, Subtractionem,
Multiplicationem, Divisionem, Propor-
tionalē regulam, omnia sua peragit.

512. Ruricole computant simplicius,
per Parias, Decusses, Duodenas, Quindenas,
Sexagenas; subtilius Arithmetici, per Uni-
tates, Decades, Centenarios, Millenniums,
Myriades; recentiores etiam per Tonnas,

& *Milliones*: Unitas n. decies repetita facit *Decem*; decies decem, *Centum*; decies centum, *Mille*; decies mille, est *Myrias*; decem myriades, *Tonna*; decem tonnae (i.e. millies mille) *Millio*.

513. Notæ numerales Græcis non aliæ fuerunt, quam Literæ alphabeti sui, a. p. y. d. &c. Romani septem literas solum adhibuerunt, I, V, X, L, C, D, M: Arabes ingenio sc̄c excogitarunt decem Cifras; quibus numerosissima quæque [vel arena maris] exprimi possunt; tandem inventi sunt *Calculi*, super *Abacum* disponendi. (Ex. gr. si quis dicatur habere mille, sexcentos, octoginta quatuor aureos, id sic annotabitur,

Romanis numeris,	Arabicis Cifris	Calculis
M DC LXXXIV.	684.	

514. Numerus *Par* dicetur, qui in duas æquales partes dividi potest, (ut 2, 4, 6, 8, &c.); *Impar*, qui non potest, (ut 3, 5, 7, 9, &c.); *Fractus*, qui partem ruptam haberet, ut lesqualter [$\frac{1}{2}$].

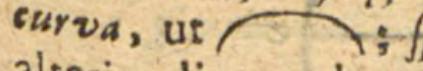
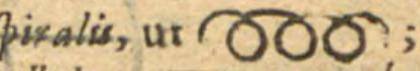
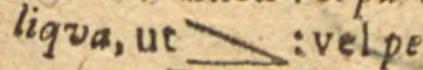
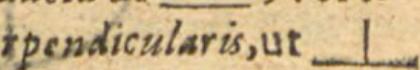
LIII.

Geo-

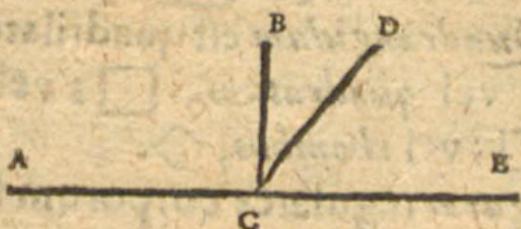
Geometria.

515. Geometris rerum magnitudines explorat præcise: nè nos aliquid (apparen-
do majus aut minus, proprius aut remotius,
altius aut humilius, quām est) decipere pos-
sit: quod potissimum ad mensurandas rerū
longinquitates & capacitates conducit.

516. Peragit mensiones suas per Punc-
ta, Lineas, Figuras, & Instrumenta certa,
quibus ista emetitur: quæ percipe theo-
reticè & practicè.

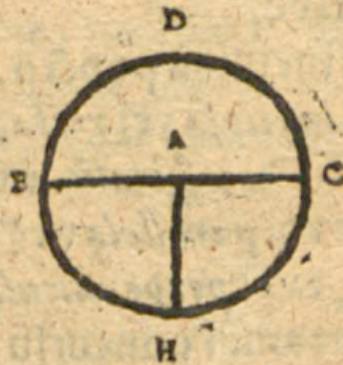
517. Linea incipit à punto, & desinit in
punctū: estq; in seipsa vel recta, ut — ; vel
curva, ut ; spirali, ut ;
alteri v. lineæ vel parallela ut — ; vel ob-
liqua, ut : vel perpendicularis, ut

518. Ex linearum concursu fit Angulus,
qui est vel *rectus*, quem efficit linea inci-
dens perpendicularis, ut est in subiecto
Schemate angulus A C B; vel *acutus*, re-
cto minor, ut B C D; vel *obtusus*, recto
major, ut A C D.

§19. Figuræ simplicissima est circularis, tunc triangularis, inde quadrangularis &c.

520. Circulus fit ex unica ambiente linea, quam vocant Circumferentiam (ut hic, B D C H) : medium ejus punctum, Centrum (A) : lineam à centro ad circumferentiam, Radium (A H, vel AC) : hunc a. ad oppositam partem protensum, & circulum. æqualiter dissecantem, Diameterum [B A C].

521. Triangulum fit è tribus lineis: estq; vel Acutangulum, cuius omnes tres anguli acuti, [ut \triangle]; vel Rectangulum, cuius unus rectus, [ut \square]; vel Obtusangulum, cuius unus obtusus, [ut \triangle].

522. Quadrangulum est quadrilaterum: id autem vel quadratum, \square ; vel oblongum, $\boxed{}$; vel rhombus, \diamond .

523. Figuras regulares corporum sic accipe r-

cipe: Orbis est gyratus; Globus rotundus; Cylindrus teres; Pepo ovalis; Pomum orbiculatum; Pyrum, & quidvis conicum, turbinatum; Cubus quadratus, (licet sexlatus, & octangulus); Tribulus triquetrus.

524. Mensurae distantiarum ita sunt: Grana papaverea quatuor faciunt hordeum unum; hordeacia totidem, Digtum transversum, Digitus cum triente (1½) Pollicem: quatuor digiti Palmum; hi tres, Spithamam; quatuor, Pedem; quinque, Palmipedem; sex Ulnam (cubitum, sesquipedem): Pedes duo cum semisse faciunt Gradum, seu Gressum { h. e. Passum minorem]: quinque, Passum majorem (Geometricum), qui idem est cum Orygia: pedes decem dant Perticam (Decempedam); passus Geometrici centum vigintiquinque, dant Stadium; octo Stadia (h. e. mille Passus) Milliare Italicum; haec a. quatuor, Milliare Germanicum; si qui milliare Italicum, Leucam Gallicā.

525. Mensurae capacitatis apud Romanos sic erant: pro liquidis, quatuor Cochlearia (leuigulae) faciunt Cyathum; horum tres, Quartarium; isti duo, Heminam;

ha-

harum dux, *Sextarium*; hi sex, *Congium*:
congij quatuor, *Urnam*, quantum vir fer-
re potest; urne dux *Amphoram*, [*Ieu Qua-
drantal*], quantum duo commodè baju-
lant: *Amphoræ* viginti *Culeum*, quantum
plaustro vehi solet.

526. *Aridorum mensura minima fuit
Cyathus*: horum sex erant *Hemina*; hemi-
næ dux, *Sextarius*; sextarij duo, *Modiolus*.
hi quatuor, *Modius*; modij duodecim,
Medimnus. (Sed arida herbacea manipu-
lis, pugillisq[ue], metiuntur.)

527. Lineæ rectitudinem, aut curvita-
tem, explorant extensâ *amuffâ*, vel appli-
catâ inflexibili *Regulâ*; Anguli rectitudi-
nem *Normâ*; situm horizontalis plani *Li-
bellâ*; erecti a. plani *Perpendiculô*: Cir-
culi exactio in *Circinô*: Vasis capacita-
rem *Perticæ cylindraceæ*, cui numeri stereo-
metrici inscripti sunt.

528. *Distantias metiuntur Opticè*, per li-
neas visivas, ope *Quadrantis*: dum ex dua-
bus stationibus per pinnulas radij versabi-
lis rem distantem prospectando, ex qua-
titate Trianguli, quod in suo instrumento
effici vident, colligunt quantitatem Li-
nea-

nearum Trianguli majoris, quod inter duas stationes & rem visam efficitur.

529. Talem mensionem distantiarum vocant *Geodesiam*: atq; si sit in plano (ut agri) *Longimetriam*; si sursum (ut montis) *Altimetriam*; si deorsum, (ut putei) *Profundimetriam*.

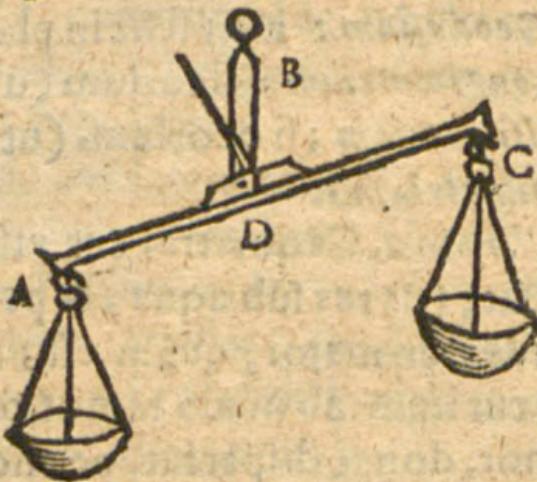
530. Dum a. Geometra, cur visio subinde fallat, (ut res sub aqua, & per vaporem, videatur major, quam est, nec suo loco); cur item ab oculo remotior apparet minor, donec dispareat, nec non causas pelluciditatis & opacitatis, perspicuitatis & obscuritatis, &c. examinat, *Opticus* vocatur.

LIV. Statica.

531. Staticus ex perpendicularia rerum gravitate, earundem intus soliditatem, & deinceps pretiositatem, probat, vi *Librarum* & *Ponderum*.

532. Librae partes sunt; *Librile* (sive *Scapus*; & *Jugum*) A B C; tum in centro librilis *Axiculus*, super quem fit libratio, B:

& Ansa, à qua jugum pendet, D ; & ante apertura ; Agina, quā Examen (h. e. lingula scapo infixā) transit.

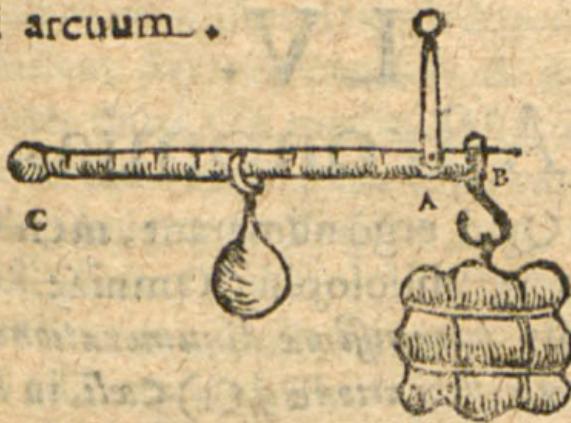

§33. Libræ autem, & penfuræ, ratio duplex est : primam vide in Bilance, habente centrum in jugi medio : unde necessario sequitur, ut imposito lanci utriq; pondere æquilibri, æqualiter ponderent ; secus præpondereret gravius, deorsumq; vergat ; Levius vero se attollat, tantō magis, quanto alterum prægravat.

[NB. Bilancem maximam vocant Trutinam minimam, ad superinjectum momētum mobilē, quā nummi pēsiculātur, Lanculam.]

§34. Alteram Libræ formam spectabis in Statera, librationis centrum extra scapi medium habente ; cuius consequens est, ut in-

ut inter librandum radius protensior, (A. C) majores faciat ascensiones & descensiones, quam radius minor, A B : eoque ponderum ad invicem commensus idem sit qvi arcuum.

535. U^sus horū talis est: *Libripens* im-
positā re librandā alteri lanci, gravat alte-
ram ponderibus, donec ad æquilibrium
(seu æquipondium, quod examen aginam
æquans ostenderet) veniatur: } in *Statera* v.
suspendit rem delibrandam ab uncino, in
B; pondusculumq; in radio opposito, in-
cisoris dimenso, huc illuc promovet, ad
æqvilibritatē usque; illud n. centro admo-
tum minus, amotum inde plus, ponderat.

536. Pondusculum levissimum, Libellæ
dans momentum, vocant *Granum*; grana
quatuor faciunt *Siliquam*; hæ qvinque.
Scrupulum; scrupula tria, *Drachmam*; dra-
chma

chmæ quatuor, Semunciam; octo, Unciam; uncia duodecim, Libram: (mercalis tamen libra est le decim Uliciarum); centū libræ, Centumpondium [leu Centenarium.]

LV.

Astronomia.

537. Quid ergò numerant, mensurant, ponderant, Philosophi & Omnia: sunt tamen illis solennissimæ dinumerationes, dimensiones, collibrationes quæ (1) Cœli, in Astronomia: (2) Terræ, in Geographia: (3) Temporum, in Chronologia: (4) Cogitationum, in Logica, Mnemonica, Prognostica: [5] Actionum moralium, in Ethica: (6) Sermonis, in artibus Philologicis: quæ omnia percurramus obiter.

538. e Astronomus cotemplatus astris, nè quid clām se istic fiat, disternat sibi Firmamentum in regiones certas; & per has transitiones Siderum observans, construit Hypotheses, quarum ope eorundem siderum cursus in futurum calculet.

539. Disternatio cœli fit per imaginarios Circulos; quorū primarij sunt Äqua-

tor

Tor, Tropici, Zodiac⁹ &c, quos tu ita cōcipe.

540. Stellas ite circulatim, quotidiana redditio ad loca eadem indicat; ergo cœlum est volubilis sphaera: ergo habet axem, circa quem revolutatur: ergo & polos duos immobiles, *Septentrionalem & Meridianam*: inter quos (in medio Sphaerae) sive circulum maximum, erit *Æquator*: parallelosq; huic duos *Tropicos*, quos Sol describit altissimus (estate), & humilissimus (hieme): viam a. Solis annum, à *Tropico* hoc ad *Tropicum illum* (intersecante in duobus locis *Æquinoctialem*) vocant *Zodiacum*: cuius rursū poli circuitione quotidiana describunt circulos Polares.

541. Habes in ipsa cœlesti machina in- visibiliter positos, & cum illa revolvibus, Circulos: sed sunt alij cuilibet loco proprij, & immorti, *Horizon & Meridianus*.

542. ubiubi stas, prospectans circumcirca, vides *Horizontem*: confinia scilicet hemisphaerij superioris ab inferiore: cuius centrum est ubi tu stas; poli autem, punctum in cœlo tibi verticale, *Zenith*, & oppositum huic (sub terra profunde) *Nadir*: duc v. iterum circulum per Polos mundi,

Ze-

Zenith & Nadir, erit Meridianus, (ad quem
delatus Sol, facit nobis meridiem...).

^{quod cito sum ad finet.} 543. Quod attinet Astrorum cursum,
is uniformis est Fixis omnibus (quasi uno
eodemq; Orbe vehantur); inter quas pri-
mæ magnitudinis sunt 15 (quindecim),
Arcturus, Lyra, Sirius, &c; secundæ, 45,
(quadraginta quinq;); tertiæ 208 (du-
centæ octo); quartæ, 475, (quadringen-
tæ septuaginta quinque); quintæ, 216,
(ducentæ & sexdecim); sextæ, 49, (qua-
draginta novem); obscuræ insuper novæ,
& nebulosæ quinque: omnes simul (quas
in Europa videre possumus) præterpro-
pter 1020 (mille viginti); sed per Tele-
scopia longè plures.

544. Redactæ sunt in certas Configura-
tiones (Constellationes): qualia sunt duo-
decim signa Zodiaci, characteribus suis ita
insignita; V , Aries, (stellis constat 19); A ,
Taurus, 44, (inter quas sunt Plejades); II ,
Gemini, 31; C , Cancer, 28; L , Leo 39; pp ,
Virgo, 40; L , Libra, 15; S , Scorpio, 27;
 H , Sagittarius, 32; C , Capricornus, 27;
 A , Aquarius, 33.; X , Pisces, 35.

Ecce Cui Cometa luxit. anno 32.

545. Extra Zodiacum sunt signa Borealia, *Ursa minor*, stellarum 8; *Ursa major*, 32; *Draco*, 33; *Hercules* 48; *Cygnus*, 31; *Cassiopea*, 25, &c. Inter Australia signa maximè conspicuus est *Orion*, 39; *Canis major*, 18; *Canis minor*, 7, &c &c.

546. Compertum habetur, sicut ☽ & ☿ (*Sol* & *Luna*) pro centro circumrotationis luæ habent Terram, ita reliquos Planetas quinque habent Solem: quem ambit ♀ (*Mercurius*) orbe minimo, quadrimestri tempore; ♀ (*Venus*) duplo fere majore, mensibus novédecim; ♂ [*Mars*] tam amplio, ut Terrā quoq; circumeat, lesquianno; ♀ (*Jupiter*) ampliore etiam, annis duodecim, minus bimense; ♀ (*Saturnus*) amplissimo, annis viginti novem & semestri: qui omnes licet semper in motu sint circa Solem, quia tamen aliás apogei, aliás perigaei sunt, videntur nobis jam directi, jam retrogradi, jam stationari, cum Fixis fixè procedentes.

547. Progrediuntur itidem per Zodiacum, at non tam exactè ut Sol: excurrunt enim à Solis via hinc & illinc (Boream versus & Austrum versus) plus & minus.

548. Dividunt a. Astronomi omnem circulum [ex quæ parvum ut magnum] in 360 (tercentū sexaginta) gradus, hosq; rursum singulos in 60 (sexaginta) minuta prima; & quodlibet horum in 60 secunda &c, usque ad decima minuta (seu scrupulos).

549. Calculando igitur Astrorum motus, conficiunt Ephemerides: h.e. consignationes ad singulorum dierum horā meridianam, ubi quisq; Planeta futurus sit, & quō ad invicē Asperctus: qui sunt, Coniunctio, in eodem signo & gradu, ♂; Sextilis, distantia per duo signa, *; Quadratus, (seu Quadratura) per tria signa, □; Trigonius, per quatuor, Δ; Oppositio per Iex, ☽.

550. In primis a. (Ephemeridibus consignantur) Luminarium Eclipses, postquam in causas, unde sunt, penetratū est: nempe Solis deliquium contingere in novilu-
nio, quām inter nos & Solem intercurrentis
Lupa,

Luna, illum opaco suo corpore obnubit,
h.e. nos inumbrat: Luna v. eclipsatur in
plenilunio, quando opposita Soli, incurrit
que in umbram Terræ, obnubilatur: quod
ut non accidat quotmensibus, facit Lunæ
extra Solis viam Eclipticam] exspatiatio.

551. Ultima Astronomiæ pars Computus est Fastorum: [quod & spectat dierum Hebdomadae à Planetis denominatio, ut dicantur dies Solis, dies Lunæ, dies Martis, dies Mercurij, dies Jovis, dies Veneris, dies Saturni.]

552. Menses sunt, Januarius, Februarius, Martius, Aprilis, Maius, Junius, Julius, (Quintilis), Augustus [Sextilis], September, October, November, December: quorum primo, tertio, quinto, septimo, octavo, decimo, duodecimo, dantur dies 31; reliquis, 30: Februario 28, & anno bisextili [quum dies unus intercalatur] 29: anno vero embolimæo accessio sit mensis addititiæ embolimi, h.e. decimæ tertiaræ lunationis. [In Calendario Romano quilibet mensis dies numerat ante Galendas, Nonas, Idus.]

LVI.

Geographia.

553. Ut nē simus ignari domiciliū nostri,
efficitur per [1] dimensionem terræ, in lon-
gum & latum; [2] dīsternationem Regio-
num habitabilium & inhabitabilium; [3]
descriptionemq[ue], quid egregium h[ic], illic,
isthic, obveniat; sive pictis Tabulis Geo-
graphicis, [aut Globo terrestri], sive enar-
vationibus historicis.

554. Terram esse globosam, pater, quis
ab Oriente in Occidentem undiq[ue] versum
Sideribus ambitur, & maribus circumna-
vigatur; transversim verò euntibus Poli
mundi elevantur & deprimuntur, unde
& Globi terreni magnitudo percognoscit-
ur; nempe quia tendenti ab Austro in
Boream, (aut retrò) singulis qvindecim
milliaribus Germanicis polus Arcticus at-
tollitur, Antarcticus devergit, (aut contrà)
gradu uno: evincitur, totum Terræ am-
bitum (graduum 360) esse 5400 milliar-
ium; diametrū ejus, 1800; semidiametrū
(à superficie Terræ ad centrum ejus) 900.

555. Latitudo Terræ aestimatur ab Ä-
quatore versus Polos, utrinq[ue] per gradus
90: Longitude v. ab Occasu in Ortu,
per integrum circuitum, 360 graduum:
ini-

initio summo à primo meridiano, quem ad fines Europæ (in insulis Canarijs) constituunt.

556. *Ex latitudine* prodeunt quinque terrestres Zone: media, interjacens Tropico Cancri, & Tropico Capricorni, vocatur Torrida: extremæ duæ Frigidae, intra circulos polares comprehensa: totidemq; Temperata, inter has frigidas, & torridam illam, alterutrinq; sitæ-

557. *In æstuosa* [Zona] propter perpetuam Solis verticalitatem, vehementissimisunt ardores, perpetuansq; æquinoctium: contrà in gelidis plagiis, propter continuam Solis collateralitatem, vehementissima frigora; subq; ipso Polo sex mensium dies, totidem nox: *in tractibus temperatis* grata est alternatio tempestatum, cum successivis dierum ac noctium incrementis ac decrementis.

558. Unde inoriuntur Climata, per unius semihorij interstitium: nam quilonigissimum diem habent horarum $12\frac{1}{2}$ (duodecim cum dimidia), habitare dicuntur sub climate primo; qui horarum 13, sub secundo: & ita consequenter.

559. *Continentes*, maribus à se invicem
disterminatæ, quinq; recensentur; *Europa*,
Asia, *Africa*, *America*, *Magellanica*: quarum
singulæ continent Regiones vastissimas (tùm
maritimæ, tùm mediterraneas, in meditul-
lio sitas); circa se a. *Insulas* plurimas,
Gentibus & Linguis dissociatis repletas:
unde Tellurem undique habitari, aliosq;
alijs esse *Antipodas*, jam constat.

560. *Europæ* incolæ sunt: *Hispani* [cum
sibi cōterminis *Lusitanis*] *Galli*, *Belgæ*, *An-
gli*, *Scoti*, *Hiberni*, *Dani*, *Sveci*, *Norvegi*,
Lappones (accollæ maris glacialis), *Russi*
[*Moscovitæ*] *Lithvani*, *Poloni*, *Bohemi*,
Germani, *Itali*, *Siculi*, *Dalmatae*, *Hungari*,
Graci, *Valachi*: *Asiani* sunt *Turcae*, *Arabes*,
Armeniani, *Persæ*, *Indi*, *Chinenses* *Scythæ*
[nunc *Tartari*]: *Africanæ*, *Egyptij*, *Barbari*,
Abyssini [*Æthiopes* albi], *Mauri* [*Æthio-
pes* atri], *Cafres*, &c. *Americanæ*, *Mexicanæ*,
Peruviani, *Brasilieſea*, &c. nudi & investes:
Magellanici nobis adhuc incogniti sunt.

561. *Montes* celebrati sunt; in *Europa*,
Alpes, *Pyrenæi*, *Carpatus*, &c. in *Asia*, *Tau-
rus*, *Caucasus*; in *Africa*, *Atlas* & *Montes*
Luna: *Flumina* v. famosa; in *Europa*, *Da-
nubi-*

nubium [seu Ister, binominis enim est] Barrysthenes &c; in Asia, Ind^o Ganges, Oby &c. in Africa, Nilus, septem ostijs in mare se exonerans; in America, Maragnon &c.

562. Urbes inclitæ sunt; in Europa, Constantinopolis, Roma, Venetia, Lutetia [Parisiorum], Lisbona, Londinum, Ambsterodamum, Praga, Cracovia, Mosqua, &c; in Asia, e Alepo, Bagdet [cis Euphraten], Ormua, Goa, Cambalu, Quinsay, &c; in Africa, Alcair, Fessa, Maroco, &c; in America, Mexico, Cusco, Lima &c.

LVII.

Chronologia cum Historia.

563. Chronologus supputat, quâ ætate Mundi hoc illudvè acciderit, & quantum prælens tempus distet à rerum exortu, vel alia quæpiam observabili periodo; ut, ubi jam simus, & quid ante nos gestum fuerit, nè simus nescij.

564. Epochæ communis, unde annorum series numerentur, jure debuit omnibus esse ab Orbe condito: sed quia istud ini-

tium plerisq; fuit incomptum, assumit
quilibet gens alium memorabilem termi-
num ; supputaruntq; *Judei* olim ab exi-
tu suo ex Ægypto , nunc à desolatione
Hierosolymæ ; *Græci*, ab Olympiadibus
quas celebrati quinto quoq; anno [inclusivè, aut quarto exclusivè] *Iphitus* institue-
rat ; *Romani*, ab Urbe condita ; *Christiani*,
à nato Christo : *Turcæ*, à fuga Mahome-
dis [vocant æram *Hegiræ*] &c ; *Reges* de-
nique ausplicantur æras suas à coepi Re-
gnorum suorum .

565. Priscorum ruditas non habuit ali-
as *Historias*, præter quas sibi narrabant,
aut erat quibusdam monumentis (ut
dispositorum hinc inde lapidum , ligato-
rum in fune nodorum. &c.) posteris in-
nuebant : veniebant tamen nihilominus
res in oblia, aut transformabantur in fa-
bulas : demum postquam increbuerunt li-
teræ , cœperunt res gestas unâ cum cir-
cumstantiis (ne quid afficitij , aut subdi-
ticii, irreperet) inferre in *Commentariis*.

566. Placerné autem tibi *Chronico-*
rum quoddam breviarium audire ? singu-
laria quædam carptim memorabo, de præ-
cipu-

cipuis mutationibus generis humani.

567. Primordia ipsa inauspicata nobis fuerunt! quia *Adam* cum sua *Eva*, ad imaginem D E I facti, & Creaturis dominari jussi, concessio privilegio abusi sunt: Primigeniusq; *Adx*, cui nomen fuit *Caino*, fruulentus fraticida, occiso *Abele*, tradidit se cum tota sua progenie impietati, ejusq; imitatione actutum omnes.

568. Indoluit DEUS, quod fecisset hominem, immissoq; Cataclymso deleyit omnes; excepto *Noe*, cum suis in Arca servato, A. M. (h. e. Anno Mundi) 1657: sed prius ad se pios eripuit, inter quos fuit *Enoch*, vivus translatus in cœlum: ceteri primævi valde quidem longævi fuerunt, nullus tamen attigit millesimum annum.

569. A filijs *Noe* disseminatae sunt familiæ gentium, à *Semo Asiatici*, à *Japheto* Europæi, à *Chamo* Africani, & [ut probabile est] Americani: cùm A. M. 1757 (centesimo post Diluvium) cœpisset ædificatio turris Babel, unde orta fuit Lingvarum confusio, & Gentium dispersio, rursumq; inchoata recollectio sub Regibus, quibus præcelluit *Affyrius*, *Ninus*.

570. Tertiō inde seculo, qvum Sodoma & Gomorrha ob spurcissimas libidines igne cælitūs demisso subvertebantur, Loth miraculò ereptus fuit; Uxore respectante, & in statuam salis versâ.

571. Quadrincentis post annis (A. M. 2453.) Moses eduxit populum Israëliticum ex Ægypto, per mare rubrum, sicco pede; submergo Pharaone cum exercitu eos insequente; dehinc Israëlitæ annis 40 pascitabant in deserto manna; dumq; pro obtainenda terra Canaan pugnabant, ad preces Iosuæ Sol occiduus stetit toto die.

572. Circa A. M. 2790. claruit Samson, tantâ virium pollentiâ, ut manus leonem disperceret, per amplumq; ædificium uno nixu cœvelleret: cujus tempore Troja post deceudalem obsidionē (ob raptum Helenæ) exciditur: proximo inde seculo David, Regum pientissimus regnat; illi verò Salomō, mortalium sapientissim⁹ succedit.

573. Circa A. M. 3040, Elias propheta claudit & recludit cœlum precibus igneoq; curru rapitur in cœlum: A. M. 3240, Ezechias tria miranda impletat; primo, ut ei (jamjam moribundo) vitæ anni quin-

quindecim adjicerentur: secundò, ut Sol
visibiliter fieret retrogradus: tertio, ut in
exercitu Sennacheribi, regnum ejus va-
stantis, unâ nocte trucidarentur ab Ange-
lo 18500.

574. A. M. 3360. *Nabuchodonozor* ob-
superbiam conversus fuit in bellum, ut
septennio pererraret montes, gramine pa-
stus: in cuius filio desit Monarchia Chal-
deorum, transiitq; ad Persas, sub *Cyro*.

575. A. M. 3492, *Xerxes* educit con-
tra Græcos exercitum ter & vices centeno-
rum millium, & vincitur tamen: centesi-
mo a. & quinquagesimô inde año *Alexan-
der Magnus*, everlâ monarchiâ Persicâ, de
subjugato Orbe triumphat, juvenis 32 an-
norum, d'erepenteq; moritur: (cujus tem-
pore conjectura chartæ reperta est.)

576. Sub decursum quarti penè mille-
narij, arripiunt Romani (edomitis undiq;
Regibus terræ) imperium Orbis: cuius pri-
mus Monarcha fuit *Julius Cæsar*, hinc *Au-
gustus*, sub quo (A. M. 3970) nascitur
CHRISTUS.

577. A. Ch. [Anno Christi] 324 *Con-
stantius Imperator* fit Christianus, ædifi-

cataq; Constantinopoli, transfert eō sedē,
& constituit Imperium Orientale, occupa-
tum pōst [A. Ch. 1453] à Turcis, qui Ma-
homedem [natum A. C. 571] sequuntur.

578. Circa A.C. 1300. innotescere cæ-
pit vīs Magnetis, quā se ad polos mundi
obvertit: quod anīam dedit fabricandi
P̄xidem nauticā; cuius ope alterum Or-
bis hæmisphæriū dētectū, totusq; Mundus
navigationib⁹ pervius factus est: ut Gentes
priūs seclusæ, & sibi invicē ignoratæ, com-
municationē utilitatū colere jam possint.

579. Seqvuta est [A. C. 1442] inven-
tio Typographia, cuius beneficio Libris im-
pletur Mundus, & quicquid sciri potest,
protrahitur in lucem: quæ utraque ars,
[Nautica & Typographica], ad diffunden-
dum Sapientia lumen, & fundandum in-
ter Nationes Sapientia commercium, ac
commodatissimum est medium; si modò
Gentes non se invicem vilipenderent: &
eū: ubiq; aliquid boni & mali est.

LVIII.

Logica.

580. *Logicus* intendit in processum Cogitationum, ut eas evagari non permittat, aut reducat mox in viam: ars necessaria, si olla! Cujus si optas videre epitomen, præbe te attentum.

581. Quicquid meditationi objicitur, (de imperceptis n. meditari non possumus) aut est *ignotum* (quod scilicet nescitur, an sit, vel quid sit, vel quantum sit, quale, ubi, &c); aut *incertum*, (de quo nimis rūm dubitatur, nūm sit; vel nūm sit id, quod esse dicitur, aut putatur; vel nūm tantum, tale, ibi, &c); aut *confusum* (qvum videlicet multa simul menti se offendunt, eamq; obruunt.)

582. *Dialecticus* igitur, laborans *ignoratae* evestigare, dubiorum veritatem aut falsitatem deprehendere, indigestaq; in ordinem redigere; pertinet omnia vel sensu, si res corām haberi potest; vel *ratiocinatione*, si rei clarè non prostantis aliqua tamen adfunt indicia: vel alienis *testimonijis*, si aliter nequeat.

583. Quando inexploratū explorat Ratio-ne, perquirit ea quæ circa rem sūt: *Causas*, [finalē, formalem, materialē, efficientem] & *Effe-*

& Effecta; Subjecta & Adjuncta; Consentanea & Dissentanea; Similia & Dissimilia; Diversa & aduersa, seu Contraria: ex his deum exstruens seu Definitionem accuratam, seu Descriptionem qualcumque.

584. Tum progrereditur ad rei Divisionem, bimembrem, trimembrem, quadrimembrem, &c, (prout se res dat: Exempli gratia, Homo dividitur bipartito, in Animam & Corpus; Corpus tripartito, in caput, truncum, artus: Annos quadripartito, in Ver, Æstatem, Autumnum, Hiemem), ut omnia particulatim videat.

585. Esta. Divisio, aut Distinctio, quæ res à se ipso, aliter & aliter considerata, distinguuntur, (ut, idem Homo, infans à puer, juvēne, sene): aut Partitio, quæ Totum dividitur in partes, (ut, Homo in Corpus & Animam): aut Distributio, quæ genus in species dispescitur, (ut, Homo in marem & fæminam...).

586. Ex inventis cogitatibus fiunt Theses, sive Sententiae, quibus jam aliquid de aliquo affirmatur aut negatur: in quarum unaquaque tria concurrunt, Subjectū, Prædicatum, interveniensq; Copula: (ut, Logica

gica—est.—discenda) : quæ tria si necessaria
cohærent, sit effatum indubitate certi-
tudinis, *Axioma.*

587. Si quis a dubitat, an *Prædicatum*
de *Subiecto* (sive, *terminus major de minore*) rectè affirmetur, vel negetur, probat,
assumto termino medio, ut (1) *Logica est*
(2) *discenda*, quia (3) *utilis*: facitq; in-
de *Syllogismum*, per tres propositiones, è
tribus terminis, ter transpositis, constru-
ctas: quatum prima, *Major*, ratiocinij ba-
sin proponit, sic; *Utilia sunt discenda*: sub-
sumit *Minor*, *Logica est utilis*: sequitur
Conclusio, Ergò *Logica est discenda*.

588. Ita ex præmissis & concessis Pro-
positionibus duabus, infertur tertia, quā
incertitudo tollitur: [Notabis a. interdum
præmissarum alteram dissimilari, exprestè
non ponit, subintelligi tantum fieri q; Syl-
logismum defeqivum, *Enthymema*: ut,
Logica est utilis, Ergò *discenda*; vel, *Utilia*
sunt discenda, Ergò & *Logica*.]

589. Quæstio magnopere controverla,
& in utramque partem disputabilis, dabit
Disputationem; ubi aliis pro affirmativa
parte, aliis pro negativa, argumentatur,
alterq;

alterq; alterius argumenta & objectiones solvit, donec veritas patet: sed *Disputator captiosus*, qui argutatur, [h. e. argumentatione fallaciter detorta illudit,] *Sophista* est.

590. Quando indisposita, indiscreta, confusim se oggerentia, discernenda sunt, aut disturbata redigenda in ordinem, *Methodus* est, habens tres summas leges: *primam*, ut eatur à notioribus ad ignotiora (h. e. à Toto ad partes, hinc ad particulas; & à generalioribus ad specialiora): *secundam*, ut omnia cohærent, quomodo ab invicem fluunt, ut notio notionem trahat [sicut in catena annulus ab anulo trahitur]; *tertiam*, ut omnia exprimantur verbis perspicuis, nihil ambiguitatis habentibus.

591. Secundum has regulas *Logicus* procedens, si *sophismata* in verbis latitare animadvertisit, Voces obscuras declarat, ambiguas distingvit, in determinatas determinat, indefinitas limitat, generales restrinquit, si quid largius sumi possit, nominatum excipit; omniaq; rationibus evincit, ut Conceptus clari sint: potenter sic tenebrisca dilucidans, paralogismos refutat, inordinata digerens.

592. Sed propria cogitata ita perspectè
contexere, *Synthesis* est; aliena retexere,
Analysis; alia cum aliis conferre, *Syncrisis*:
quarum inscientia facit perplexitatem.

LIX.

Mnemonica.

593. *Memoria*, scientiæ nostræ conditorium, etiam excoli potest, ad perceptorum citam impressionem, firmam retentio-
nem, promptamq; redditionem.

594. Postquam experimétis deprehen-
sum est, eam notiones concatenare, & per
vestigia recognoscere, invenerunt *Mne-
monici* machinamenta, certas *Imagines*,
per loca certa dispositas, quarum intuitu
[per tenebras quoque, & absentiam], for-
tissima sit imaginatio, & prævalida reti-
nentia, carundemq; reiteratione ad mira-
culum velox reminiscencia.

595. Sed hæc *Localis Memoria* creditur
debilitare judicium, precipuum hominis
bonum; & facere ex homine plittacum,
recitatorem alienorum: tutior ergo *Me-
moriae cultura* fuerit, attenta Rerum ipsa-
rum

rum in loco proprio, & forma propria, intuitio, pensiculata dijunctio, crebra iteratio; immorando nempe rebus, & praxi rerum, quantum opus.

LX.

Prognostica.

596. Desiderium præscendi futura, innatum humanæ menti, adinvenit artes divinationis: non tamen sine admistione vanitatis.

597. *Physiognomia* n. conjectat futuros evētus è lineamētis [speciatim Chiroantes, è lineamentis manuum; Metoposcopus è lineamentis frontis]; Oneromātes v. ex intromisijs.

598. *Astrologus* inquirens astrorum insublunaria influxum, erigit ad quodvis datum tempus Schema cœli; è quo, Planetaryū tunc futuros aspectus consideras, cōstitutionem tempestatis, fertilitatem annanæ, & similia contingentia. prædivinat: quin & è positura siderum sub nativitatis horam, de nati vitâ & morte, sanitate & morbis, temperamento & moribus, fortuna & infortunio, cōsribit prognosticon.

599. Antiquata jam sunt *Paganorum auguria*; ubi Augur ex avium garitu, aut volatu; & *Aruspicina*, ubi Aruspex ab inspecta ara; & *Extispicium*, ubi Extispex ē dispectis extis sacrificiorum; & *Sortilegium*, ubi Sortilegus ex projectis sortibus, vaticinabatur; & quæ plures ejusmodi illicitæ hariolationes fuerunt.

600. Interdicta quoque est *Magia insamis*, ubi Magus cum genijs malis colludens; & *Necromantia*, ubi Necromantes diabolum sub alicujus demortui personā evocans, & adjurans, arcana scitatur; sed viro sapienti tam periculosa curiositate neutiquam opus est, qui experientiā rerum edoctus, multos effectus in suis causis prænosse potest: Unde scitulum illud, *Omnis bonus Philosophus (Medicus, Jureconsultus, Theologus) vaticinator.*

Justiciæ ethica est quâ homo suum cuiq' tribuat.
Ethice. Ethici pannus enique.
tribuerit est ut homo præstet ethia debita
personis qui ob iuramenta obligati est.

LXI

Officium ethicanum est quid homo personali colenda destru est atque iudicium.
Virtus ethiciem minorem peculi ares habet reuelas et dilectionis. ethicorum respectum.

Ethica.

601. *Præcellentissima Philosophiæ pars*

ETHICA est: informans hominem de moderamine sui ipsius, quomodo in tumultu

Ethico ces. i. f. die ethi von Leibniz. c.c.

Ethico a m. am 3. die ethi von Leibniz. c.c.
re- vocabulum ethices qd signif. ethica, o. d. j. nicht von Leibniz.
Aristoteles primus i. ethi c.

cur rerum, quæ nōs circumstrepunt, imper-
turbatus animo, & corpore sanus, consci-
entiaq; l̄etus, nec sibi nec alijs gravis, sine
damnoſa indigentia, sub Numinis favore,
vivere & mori queat.

^Penſion. 602. Viſ hoc etiam ſcire? Compendio
dicam: Sapientia, Virtus, Innocentia, ſunt
quæ hominem tranquillant & l̄etificant,
amabilemq; & laudabilem reddunt; Stul-
sitia contrā, Vitium, Noxa, perturbant, me-
ritoq; odibilem & vituperabilem faciunt.

603. At verò Virtutum ſtudium, Vitio-
rumq; odium, non intrudit nobis nudis
præceptionib⁹ vel interdictionib⁹, lauda-
tionibus vel vituperiis, imò ne quidē præ-
miis & pœnis: perſpectum habere oportet
penitus, quām imaginem DEI in no-
bis perficiat Virtus, quām deſtruat Vitium.

604. Virtus conſtit in mediocritate:
Vitium in excesu vel defectu: nam exce-
dere decorum, aut ab illo deficere, trans-
gredi utique eſt; licet transgressionum
gradus ſint.

605. Nempe, ſi quis improbè agit in-
coſitatiā Delictum eſt; ſi cogitatē, Fa-
cinus; ſi ſtudiō, Nequitia; ſi malitiosē,
conſuentia bona eſt, vult radig quidam beatitudinis ^{Scen-}
Dei quo cum huic coniungi mūr et in ipso ac per ipſum
beati ſum.

Scelus; si enōrmiter, *Flagitium*; si ut xgrē facias alicui, *Perversitas*: perversum a. malitiæ non pudet, & qui consuetudini vitiōsa, sensim obrepenti, non resistit, inemendabilis fiet, ieq; ipsū perdet, & nomini inuret maculam indelebilem.

606. Tu, si regere te vis aptè, necesse habes præcognoscere, [1] fabricam naturalium inclinationum, ut quò te illæ rapiant, & quomodo illis obsequendum aut resistendum sit, (ne extra limites ruant) non ignores. [2] Objecta, in quæ propensiones tuæ effundunt; quæ sunt, *Tu ipse*, *Proximus*, *D Eus*. [3] *Invitamenta* & *irritamen-
ta omnia*, quæ hūc aut illūc trahunt.

607. Summa summarum erit: ut in omnibus quæ unquam occipis, sis *Prudens*; erga te ipsum *Cautus*; erga proximum *Æquus*; erga D EUM *Reverens*; tandem in bono *Integer*, *Sincerus* & *Constans*.

LXII. Reverentia est Verbum dia de molesta. item

Prudentia. Reverentia est commoditus intersationis vestigio hono rificis testandi observantium

608. *Prudentia* sita est in eo, ut nihil unquam cogites, aut loquaris, aut agas in

cassum, seu in incertum, omnia circum-
specte; estimando rem quamlibet ex di-
gnitate suâ (magnam magni, vilem vili),
bonaq; sic prosequendo, ut assequaris;
mala sic fugiendo, ut effugias.

609. Hoc si vis, prospice ubique *Finem*,
dispice *Media*, attende *Occasioni*, ne elabatur;
h. e. expende (1) an aliquid optandum,
aut inceptandum, sit? (2) num sic, an se-
cùs, aggrediendum: (3) & quid impe-
dimenti obvenire possit, ni præveniatur?

610. *Finis*, semper sit aliquid verè ho-
nestum & utile; simulque, si fieri potest, ju-
cundum, quod te adeptum esse, pœnitere
non possit: [perniciosis semper abstinen-
dum, supervacaneis semper superflendum
est]: atque, si optio datur inter plura, præ-
fer bono melius, meliori optimum.

611. *Media* provise, quantum potest
[1] certa & infallibilia: [2] usurpatu faci-
lia (difficile pro impossibili habetur): [3]
pauciora potius quam plura, necubi se mu-
tuò impedian.

612. Postquam v. præstiteris *Finem*,
& denotaveris *Media*, ne hæc frustrâ sint,
præcogita etiam *Modos*, utendi rectè me-
diis

diis : ubi si quid præpedimenti præfenti-
scis, tempestivè anteveni : tūm auspicare
celeriter, perge cautim, absolvere q; matu-
ra strenuè : ne te vel ab initio (præprope-
rè agendo) præcipites , vel remoreris in
curlu , vel ante adeptionem finis desistas.

613. Sic ubique agere si nōris, *providus*
eris : tametsi n. ob lubricitatem rerum
quandoque nos frustretur circumspetio
nostra, non tamen poterit semper ; ut *Ve-*
cordes illos , qui appetunt illicita ; & *De-*
liros, qui suscipiunt impossibilia ; & *Incon-*
sideratos, iqui occasionses agendi negli-
gunt ; & *Stolidos*, qui occipient multa,
perficiunt nihil.

614. Sed loquamur de Virtutibus par-
tior, ut quid debeas *Tibi*, *Proximo*, *DEO*,
disjunctim videoas.

LXIII. Sedulitas.

615. *Tibi* ipsi debes *Observationem*, h.e.
pro conservatione Tui studium cautum,
& assiduum : quod in *Moderatione Labo-*
rum, *Cupiditatū*, *Adversitatum*, positum est.

616. *Laborum*: ne hos defugiendo, de-das te ignaviæ, vitamq; sic instruas, quo-modo nec tibi sit usui, nec aliis; aut rur-sùm nimietate laborum frangas vires, teq; corrumpas, vel etiam occidas.

617. Fuge utrumq; hoc extremum: magis tamen pigritiam & torporem, quia in hanc partem peccare proclivius est; *Laboriosus* esse maturè incipe, & serò desine, salva erunt omnia.

618. Dum alij terum suarum fatigant, tu tibi desesse noli; labores honestos nul-los detrecta, aut subterfuge, sed cum ala-critate subi, orlosq; urge sedulò & constan-ter, (citra tergiversationē & dilationem); donec iis defungaris.

619. Ignavis semper sunt feriæ (ut prover-bio ajunt), etiam dieb⁹ profestis: tu con-trà, in otio etiam negotios⁹ esto, h. e. dum recreationi vacas (lasso n. interqviescere permissum, at non segnescere) nè torpe-as; sed lassas vireculas vividè recolligas.

LXIV.

Temperantia.

620. Ingenerata nobis est *philautia*, & optatio eorum quæ nos hilarant: sed temperare sibi oportet ab illecebris, quæ ita illectare solent *concupiscentias* nostras, ut rebus ad veram beatitudinem impertinentibus intricemur, fucosis bonis demeremur, & quæ secundariò agenda erant, primariò agentes, vitâ non utamur, sed fruamur: imò ne fruamur quidem, sed inquietemur.

621. Fit istud, quando Cupiditati *Voluptatum*, vel *Opum*, vel *Honorum*, vel *Scientiae*, immoderatè obsecundantes, in *Hebuationem*, *Lasciviam*, *Avaritiam*, *Ambitionem*, *Curiositatem*, *tetravitia*, delabimur.

622. Tu *Temperans* & *Sobrius* esto, ab alimonia superflua abstine: cū esuris comedere, cum sitis bibe, quantum satis: prandio & coenâ cōtentus esto, tu *Studiose*, & quiunque agis vitam sedentariam, jentaculū & merendam relinque *Operariis*: quis nimirū saturitate corpus pigrescit & egrescit, animus v. ad obeunda munia fit inhabilis.

623. Vide n. voraces & bibaces *Epulones* & *Glutones*, quām vorando sua absunt! & gulolos *Lurcones*, quām se vel quotidie portando ingurgitant, insaturabilesq; pâlices effar-

effarciūt! *inebriativ.* brutè bachātur, voci-
ferātur, manus cōferunt, titubant, lapsant,
screant, sputant, & [cū bonavenia] mejunt,
visūt, pedunt, vomunt, & tantūm nō resor-
bent quæ evomuerunt, belluli homunculi!

624. Quid præterea? Ut abstemīs mens
est perspicax, sic potos amentia hebetat, &
furiat (temulentī n. fiunt turbulenti, vino-
lenti violenti): tūm postridie crapula he-
sterna molestat ebrios, ebriosos a. tremor,
vertigo, arthritis, & alijs dolorifici morbi
divexant, & cruciabiliter è vita exturbant:
Ecce luxuritudo voluptantium !

625. Quid a. libidinosa incontinentia?
habet eandem perditionem, sed majorem
turpitudinem: *Lascivire* n. *belluinum* est
(quanquam belluae non coēunt, nisi pro-
lis causâ): quam pudenda igitur fœditas,
quia *Adulter* alienum torum polluit, *Scor-
tator* suum; *Concubinus* pellicem alit, *Ga-
neo* per Lupanaria grassatur, *Meretrix* pu-
dicitiam prostituit, *Leno* & *Lena* alios se-
ducunt, & inquinant: Vah propudia! de-
testabiles ac execrandi omnes.

626, Cæterūm non adulteria solum,
incestu, stupra, scortationes, & concubi-
tui

tus illegitimi; sed & omnis venerea salacitas, indecora bastiones, amatoria canticula, inverecundæ colloquutiones, immò cogitationes obscenæ, impudicitia sunt, animumque fœdant.

627. Tu sis castus, pudicus, impollutus; absit procacitas in gestibus, obscenitas in dictis, petulantia in factis: & ne te ulla spurcicies contaminet, castitas tua vitam matrimonialem expectet; foeminas effligim depreundo ne insani.

628. Immodica habendi cupido gignit Avaritiam, inexpibile malum: quia Avarus (dum sibi necessaria defore præmetuit, perq; fas & nefas ditescere annitur) nunquam optibus saturatur; quamvis possidat marsupia pecunijs, cistas vestimentis, scrinia cimelijs & supellecile omnifariâ conferta, egestatem nihilominus timet, adeoq; in copia inopiam experitur: tandem tamen male parta male dilabuntur, per hæredes prodigos.

629. Tu ut æquè Tenacitatem atq; Prodigalitatem fugias, Frugalis esto: Opes nec immoderata appete, aut anxiè coacerva, nec insipienter sperne, aut prodige,

sed comparce; & quidquid accipis & ex-
pendis, in codicem acceptorum & expen-
sorum refer: affatim divitarum erit, si nō
egeas, iplaq; parsimonia thesaur⁹ tibi erit.

630. *Eminendi appetentia* instigat ho-
mines in *Ambitionem*, *Elationem*, *Fastum*,
Jactantiam: ut sibi nimia arrogando, aut
tacite superbiant, aut propalam se & sua
jaſtent, ostentent, immodecē tollant; am-
biantq; honores & dignitates impoten-
ter, & affectent præconia vulgi insolenter,
quandoq; etiam ridiculē, vani gloriantes.

631. Te *Moderatio* commendet: bona
rūa habe tibi, citra ostentationem; utq;
sis potius quam videaris honorabilis, cu-
ra: si honor te dign⁹ offertur, eum admit-
tere reverenter; sui, si res tuæ non ferunt,
recusa moderatè.

632. *Sciendi aviditas* culpabilis est tūn,
qvum ardēlio præter modum multa reſci-
ſcere avens, ſcificationumq; exſatiari non
valēs, omnib⁹ ſe immiscet, undiq; rumul-
culos caprat, omnia quæ celantur elicere
querit, eāq; ratione ſibi & aliis iquietem
affert: quin Curiositas hæc eō impulit
quodam, ut Omnipotentiæ appetitione
cum

cum satana (nefarium di&tu!) pacti sint.

633. Tu Scientiæ desiderium tempera!
Dilte non multa, sed delecta; non furi-
lia, sed utilia, (quædam nescire præstat),
quodq; tua nihil interest, percontari de-
sine: ita tibi & aliis quiet erit.

LXV.

Fortitudo.

634. Fuit, quomodo cavendum sit, ne
nos à Virtutum via seducant res jucundi-
tate allicientes: sequitur, quomodo præ-
standū sit, ne nos abducat illæ, quæ diffi-
cilitib⁹, periculis, adversitatibus, cōterrent.

635. Fortitudine animi hīc opus est:
quæ per Æquanimitatem, Magnanimita-
tem Patientiamq; omnia vincat.

636. Æquanimus est, qui ad omnem
eventum indifferenter se habet, h. e. nec
se rebus prosperis effert, neq; calamitosis
subsedit: Magnanimus, qui ad repentinos
casus, quibus se & suum propositum peri-
clitari vider, non consternatur, sed aut de-
clinare prudenter, aut si inevitabiles vi-
der, perrumpere intrepide, viam querit:

Pati-

Patiens, qui malum cui elabi non potuit,
fortiter perfert, nec propterea de tramite
recti cedens, occallecit ad omnia.

637. *Pusillanimus* ex adverso, reb⁹ secun-
dis intumescit, adversis animū despontet;
ad inopina percussus, contremiscit, quō
se veritat nescit, ad quemvis strepitū effe-
minatē trepidus: obrutus v. calamitate, in-
tolerabile deputat, quærimoniisq; omnia
implens, indecentē plorat, ejulat, lamenta-
tur, ægrimoniā se emaciāt, & sic impatiētiā
suā ærumnas sibi cōduplicans succumbit.

638. *Stulte* tamen audaculi defugien-
tes notam pusillanimitatis, ad negotia ar-
dua, quibus impares sunt, audacter se of-
ferunt; & pericula, quæ evitari possent, te-
meritate freti, provocant, nec inausum ali-
quid relinquent: unde fit, ut confusi rece-
dant, vix postea mutire, vel hincere, ausi.

639. Inter *Fortem* igitur, *Ignavum* &, *Te-
merarium*, quid interest: *Ille* munia voca-
tionis suæ agit, *iste* delerit, *hic* alienis in-
ardescit: *Ille* res agit sollicitè, *iste* locordi-
ter, *hic* præcipitater: *Ille* sedulò, *iste* remissè,
hic perfundatorie: *Ille* quietè, *iste* oscitater,
hic tumultuarie: *Ille* nihil cunctando, *iste*
omnia

omnia procrastinando, *hic* de sultoriè negotia per vagando: *Ille* deniq; nullibi nō viget, *iste* nullibi non friget, *hic* nullibi non variat; jam restitans, jam resultans, intermissaq; resumens.

640. Tu, si fueris (DEO consilus) ad honesta impiger, ad obstacula impavidus (imperterritus), & ad tristia accidentia infractus, perviceris.

LXVI.

Humanitas.

641. Nemo nostrūm sibi uni nascitur, necessitudo cohabitandi consociat omnes legē trinā, quā quisq; obligatur.

I. Neminem lēdere;

II. Suum cuiq; tribuere.

III. Prodeesse insuper, cui cui datur.

642. Tria hæc perpetraveris, si dederis operam (1) Humanitati, ne quem ullā ratione offendas, aut contristes: (2) Justitiæ, ne cui injuriosè facias: (3) Benignitati, ut quem potes beneficiis afficias.

643. Evitatioñi offendionum serviet, ut serues erga omnes Modestiam, Affabilitatem

Patem, Candorem, Veracitatem, Urbanitatem, Concordiam, Mansuetudinemque.

644. *Modestus eris, si fueris humilis, non arrogas; verecundus, non procax; comis, non morosus, aut torvus; taciturnus potius quam loquax; severus potius quam frivolus: [nam garrulus nugator, qui facta infesta loqui non vetetur; & aniles ineptias blaterans, blatero: & arcana sibi concretita effutiens, futile locutulejus; & qui inopportune ineerloqui solet, non possunt non esse ingrati: tu ergo, ubi loqui non est necesse, tace; silentij nulla poenitudo.]*

645. *Magis v. cave, ne quem contemas, neve cui sine causa adversere, aut convitieris, & inferas contumeliam, vel facescas molestiam, aut cum presumtione carpas, traducas, diffames: seu cavillando presentem, seu calumniando absentem, (calumniæ recidunt in calumniatorem): parcè lauda, parcius vitupera.*

646. *Si inaudivisti quod abscondi debet, ne divulga; abstrude potius quam obtrude: quod tibi certò non constat, ne affirma aut nega, ne dum ut asleveres, aut inficeris: contrà, si quid rumore disperles-*

lescit, aut aliis quis narrat, invadet, dissuadet, adhortatur, dehortatur, ne præfractè repugna, aut obstinatè contendere: nam & què diffidentia, atque credulitas, detrimentosa est, omnisque contradicendi audacia exosa.

647. *Affabilis eris*, si cum quolibet bono, nobili, & ignobili, convertari non digneris: & quemcunq; adis, aut præteris, aut obvium habes, amanter salutes, salutantemve resalutes comiter; discedentem à te comiteris aliquousque; compellant te vel interroganti aliquid, respondes placidè, annuendo saltē, vel abnuendo: ita omnibus esse poteris amicus, etiamsi non omnibus familiaris.

648. *Candidum te exhibe erga quemlibet*, quicum tibi verlandum est, citra vafritiē & versutiam: nihil mali facilè suspicare, nullius mali alium insimula: si quid amicul⁹ deliquerit, citra amarorem mone, corripe, corrigē; à dolo & luspicio, & què ut simulatione, sis alienus: dic cādide quod re se est, astētariones relinque hypocritis: *Adulator palpo & officiis cādorem simulat*; ore amic⁹, re insidiator fraudulent⁹, veteratorq; versipellis. 649

649. *Verax* ut habearis, accura: quod obtinebis nunquam mentiendo, nihil cuiquam affingēdo, nihil verbotenūs promitterendo, nunquam facilē jurando; juramentum a. [si jurasti] servando: *Mēdax* n. & qui dejerat ac pejerat, hanc tādem perjurij poenam habet, ut nec jurato, nec jurati, amplius credatur: mendacia verò, & qui ea comminiscuntur Mendaces, detestamur.

650. *Urbanus* ut sis, vide ubiq; quid te deceat, vel dedeceat: compone te ad elegantiam, rusticitatem fuge: inter mōestos mōere; inter hilares hilaresce; inter jocantes facetis leporibus, festivisq; jocis, etiam dicta & facta tua exorna; (*Tetricus* est, qui nec ipse liberales jocos proferre, nec aliorum jocationes ferre, potest.)

651. Cavebis tamen protervè dicax es-
se, lcomatibus & diceris alios lacellere,
aut rursum *morionum* ritu omnibus ineptè
arridere, vel infacetè cachinnari, sed blan-
dulè subridendo, & renidendo, civilitatem
cōtestaberis: *Derisor* stolidè alios derider,
scurrus sordide lcurratur: *Sannio*, quem cō-
temtim habet ei distortis labris, exsertâ
lingvâ, aut digitis in ciconiâ formatis, aut
nati-

natum nudatione, aliisq; sannarum generibus, despicientiam & ludibria exhibet.

652. *Concors* ut dicaris, vive tranquille cum convictoribus, contubernalibus, concubibus, conterraneis, &c; & mulare fortunatos successus nemini, congratare potius: subortas similitates inveterascere nefinas, ne in odium & inimicitias transeant: contendere, altercari, in jugi discordia vivere, rixorum est; quiritari, & semper de aliquo conqueri, querolorum.

653. *Mansuetus*, fueris, si nec sis irritabilis, nec inexorabilis: non effervescens in iram, sed eam cohibens; injurias non retalians, sed sufferens: Læsit te quis: Utere conniventia, & cum pudefacies; si fecisse pœnitet, daveniā, culpamq; ignore & cōdona; atq; si ipse offendisti, offensam agnoscere, offensumque affari, ac deprecari, ne pudeat; non simulate, sed ex animo: ita tibi omnes oppidò devinxeris.

654. At *Iratundus*, & sui impos, illicò excandescens, & in vindictam exardescēs, tremens, furens, minitans, maledicens, diras imprecans, criminantem recriminans, verberantem reverberans, quid proficit:

magis res perturbat, & alios quoq; ad bestiem sanguinem, quæ vix reprimi possit (homicidia ostendunt), exasperat; sed apage hujusmodi furias!

655. Generosus animus compos est, tametsi indignatur indignè factis, & obloquitur malevolis, non tamen stomachatur; infensus est alicui, at non infestus; maxvult esse mitis, quam trux; benignus, quam dirus; pacare omnes, irritare neminem; atque ita concordare cum omnibus, discordare adversus neminem.

LXVII.

Justitia.

656. Actiones hominum societæ rotissimum consistunt in commutandis Rebus; & distribuendis inter Personas officiis, præmiis, poenis: utrobiq; directrix est JUSTITIA, commutativa & distributiva, observatrix competentia (congruentia) inter Rem & rem, Personam & personam.

657. Justus igitur quod anterior est, sibi non vendicat, nec illo iniidente usurpat: quod apud se habet depositum, reddit fidelis.

deliter, non abnegat, multò minùs abjurat:
fraudare n. æquè scelestum est, ac furari.

658. Quod **commodatò** accepit, idem
redhibet, non aliud; & quidem, quoad
fieri potest, citra damnum: pro eo v. quod
mutuatitium (mutuó datum) est, aliud
quidem restituit, paris tamen æstimij.

659. Si quis à te mutuatur, ei mutua;
maximè si stipulanti adstipulatus es: chi-
rographum tamen, aut pignus, aut hypo-
thecam, aut alism cautionem, postula:
quia ob mortalitatem, & lubricam homi-
num fidem, cautelâ opus est.

660. Cùm debitum exsolvitur, debito-
ris nomen expunge, illiq; trade *epocham*,
quâ solutum tibi esse, & te solutionem ac-
cepisse, testeris: aut *acceptilationem*, quâ
tibi satisfactum esse [quocunque inter vos
conventò modò] testificeris.

661. Injurius est sibi ipsi, qui alieno ære
ita se obruit, ut tandem bona sua Credi-
tori cedere cogatur: alijs v. qui scenerato-
ris more illicita fœnora [usuras] supra for-
tem exigit: sed qui debitorem *anatocismis*
pauperat; nequissimus usurarius est.

662. Breviter: justè age, alieni nihil ap-

pete, promissis & pactis tuis [sive ultrò cōdixisti quidpiam, aut translegisti cum quopiam, sive exorat⁹, & quibuscunq; conditionibus aut exceptionibus] sta firmiter: neq; cuiquā tecum expostulādi da ansam.

663. Jam in dispensandis bonis æqualitatem itidem serva: laudabiliter agentes collauda, comenda, promote; illaudabiles reprehende, objurga, floccipende: inscienter delinquentium, aut præter voluntatem, miserescere, erroresque imperitiæ imputa, nec rigidè exprobra, aut impropera; sed suā sponte facinoris succense; eos v. qui alieno instinctu vel impulso peccant, non omnino excusa.

664. Pro imetrādo beneficio obnixè petere, aut etiā submissè supplicare, ne pigeat: [superbus mendicus nihil emēdicat; importun⁹ flagitator odiosus est, nihil obtinet]: si petitum justa de causa negatur, ne obtunde, ne admurmura, ne maledic.

665. Beneficij competitores si adsunt, digniori dā maj⁹, indigniori minus: pro collatis in te abs quovis, ut declares gratitudinem, benefac̄um agnosce, deprædica, pensa, redhosti, aut saltem age gratias, si non

non referre licet: munera non remunera-
ri, & esse munem, sive numero haud licet.

666. Quod si quis non rogatus aliquid
largitur, pertinaciter haud respue, ne a-
spernari, neve ingratus esse, videaris, tibi quod;
ingratitudo obiectetur.

LXVIII.

Benignitas.

667. Non satis est viro frugi, nemini
Obesse: Prodeesse querit, cuicunque potest
officiorum gratuitorum præstatione.

668. Quare tu, si quis consilio indigeret,
Consule; si solatio, solare; si subsidio, sub-
veni; si ope, opitulare; si patrocinio, patro-
cinare: nescienti aliquid, si tibi succurrere,
suggere; eum qui te opperitur, ne moratori:
& cuicunq; gratificari potes ullare, ne gra-
vator, sic demereberis gratiam: inoffici-
osi est, rogarivelle, aut exsipe&tari.

669. Dives es? Esto igitur erga amicos
munificus (strenis & donarijs), erga pere-
grinos, hospitalis; erga pauperes, liberalis
(etiam si pecuniosus non sis, de modico ta-
men etiam imperti; si non largiter, libe-

raliter) : erga miseros, misericors, infortunium eorum non irridendo, sed commiserando, & sic afflictis afflictionem non addendo, sed adimendo.

670. Si præterea fueris erga quosvis superiores obsequiosus : erga pares, officiosus ; erga inferiores, lenis & placidus ; parabis tibi amicitias veras, nec aliis eris contemtui, ut solent fastuosi, tumidi, parasiti ; quin & iplos osores tibi conciliabis.

LXIX.

Pietas.

671. Super omnia v. tibi ubiq; obveretur Ille, qui super omnia est, & à ejus solius gratia tibi, & rebū tuis, benedictio, ab indignatione v. maledictio & interitus, venire possunt : hunc tu unicè reverere, summè deama, perpetuò invoca, in cōspectu ejus nunquam & nusquam pecca, omnia tua illi fidenter crede : næ ille te pulchre beabit.

LXX.

Constantia, &c.

672. Licet integritas nostra imperfetta sit, tu tamen ut tibi omnimodæ Probabilitatis compares habitum, coadde corondem, Constantiam, cum virtutum Plenitudine & Sinceritate.

673. Plenitudo requirit, ut nullam Virtutem velis abesse, quæ te honestare & integrare possit, ullo ætatis, vel conditionis rurè statu, aut gradu: ut nimirum te Adolescentem ornet modestia, taciturnitas, auscultatio, agilitas, mundities; Juvenem, verecundia, castitas, impigritas, obsequentia, fidelitas; Virum, operositas & prudentia; Senem, gravitas, sapientia, mortis prospectatio & despectatio.

674. Sinceritas, ut nihil agas affectare, simulacrum apparenter, dicas causâ; omnis sincerè, ex vero, & bonâ fide, ut incustoditus etiam incontaminatus, & inculpatus; id quod ut fiat, & tu consummationi sis proximior, conscientiosus esto, quicquid fieri oportere vides, minimum etiam, sciens volens cave unquam prætermittas.

675. Constantias, ut in tam excellenti proposito persistas imotè, etiam si quis labefactare te, & dimovere tentet; paratior mori quam

quām spūcari, & amittere decus tuum: si quis tamen meliora ostendat, pēvīcax esse nolis lati⁹ est regredi, quām malē progredi.

676. Vides, quam penes te sit, felicem esse, si sic perseveres? Præfestina igitur asserere te D E O , & tibi ! ut in potestate tua sis, nec alieno proluvio volvaris, aut raptaris: utq; tibi benè conscius in omnibus, permaneas illæsus & indemnis, exultesque continenter.

LXXI.

Artes Sermonis: pri- mumq; *Lexica, & Grammatica.*

677. Hucusq; speata peragi possunt silendo: quia verò ad socialitatem facti sumus, & sermocinari opus est, sermocinatrices quoq; artes [Philosophia appendicula] coluntur; *Lexica & Grammatica;* *Rhetorica & Oratoria;* *Poeſis & Musica.*

678. *Lexica* sunt Vocum repertoria: quorum exorsus videtur esse à *Vocabularijs*, ubi *Vocabula* congeruntur quovis modo: hinc ventum ad pleniora *Dictionaria*, ubi digeruntur ordine alphabetico; si con-

si continuo, ad celerem inventionē, Promtuarium dices; si reducendo voces compositas ad simplices, & derivatas ad primi-
tivas, cum eruta originatione, Lexicon vo-
cabis: quod tantò fabrius erit, quanto ibi
fuerit (Vocabulorum) collectio plenior, ut
quicquid queris reperias; & collocatio a-
mussuātor, ut suo loco invenias: & expli-
catio dilucidior, ut legentū ultrò elucescant.

679. Grammaticus comeditatur, quo-
modo ex literis Syllabæ, è Syllabis Voces
è cōjunctis vocib⁹ Phrases & Sententiæ, &
ex his Periodi, Sermonisq; cōtext⁹, fiat; ne
admittantur Barbarismi, aut Solæcismi: jux-
ta cuiusq; Lingvæ idiosimos, analogiamq;
& anomaliam (quippe quædam regulariter
formātur, alia irregulariter): Habes Gram-
maticæ breviarium; Systema stat suo loco.

LXXII.

Rhetorica & Ora-

ratoria.

680. Ut Sermo nō tantum sit intelligibi-
lis, sed etiā svaviter delectabilis, & acutè pe-
netrabilis, Rhetor colorat Verba Tropis, Sen-
tentiis.

gentias *Figuri*, *Pronunciationem Gestibus.*

681. *Tropus* est qvum vox à nativa significacione transfertur ad significandum rem [1] similem, aut [2] contrariam, aut sicutem [3] diversam.

682. Cùm n. *stupidum* voco *Stipitem*, vel *Astinū*, Metaphora est; quâ res similis nomine rei similis appellatur: *Bone Vir*, pro *Nequam*, Ironia est; quâ res nomine rei contrarie joculariter insignitur: *Homo est lutum*, Metonymia est; quâ causa pro effecto, & vice versa, ponitur: *Homo est mortalis*, Synecdoche; quâ pars pro toto sumitur, & contrà.

683. Accedunt Tropis, *Allegoria*, *Hyperbole*, *Miosis*: simpliciori a. Verborum exornationi, *Epitheta*, *Antitheta*, *Synonyma*, *Periphrasis*.

684. *Malum corvi malum ovum* (i.e. improbi patris improbus filius) Allegoria est, quâ se mel positus Tropus continuatur: *Homo homini Deus*, Hyperbole est, quâ res ultrâ verum extollitur: *Homo est umbra*, Miosis, quâ res infra verum extenuatur ac minuitur.

685. *Oratoreloquens, eloquieur potenter*

ter, Epitheta sunt quæ Nominibus & Verbis ornatūs eaulā adjiciuntur: Nō loquitur, sed fulminat, non commovet, sed dejicit; Antitheta sunt, quib⁹ plus quiddā dicere videntur, quām dicimus: *Solicitat, suadet, persuadet, captivat, quō vult perducit*: Synonyma sunt, ideo adhibita, ut velut iteratio iētu idem adigatur fortius, & hæreat firmius: *Romanæ parens eloquentia* (pro Cicero); Periphrasis est, quā rem non nominamus, sed circumloquimur; quod si continuatur per totum, Paraphrasis est.

686. Cūm a. mutam⁹ Sententias & Periodos effere di modum, à simpli in elegante m, Figuram cognominant; sive quidem variatur tota Sententia, emphasis causā; sive partes ejus qualdam lepidè inter se collocando, suavitatis ergo: ibi dicuntur Figuræ sententiæ; hic Figuræ dictionis.

687. Sententiae Figurarum præsigniores sunt oīto: (1) O tempora, ȳ mores! Exclamatio est, quā sermo intenditur exclamando. (2) Siccine fieri oportuit? Interrogatio est, quā auditorem interrogando ad attentionem concitamus. (3) Sed deb̄is facebo; Reticentia est, quā sermo ipsā sermo-

sermonis abruptione redditur aculeatior.
 (4) Tacebo? imò loquar; Correctio est,
 quâ quiddam jam dictum revoco, ut di-
 cendum excipitur ateentius. (5) Dicat
 aliquis, &c, sed regero; Præoccupatio (Pro-
 lepsis) est, quâ auditoris compellatio præ-
 occupatur. (6) Sit inops, sit ortu humilis,
 at est probus; Concessio, quâ quod oggeri
 posset conceditur, ut auditor concedere
 cogatur aliud. (7) Audite cœli, Vos mihi
 eritis testes; Averlio (Apostrophe) est, quâ
 sermo ab auditoribus alioverlum conver-
 titur. (8) Non in hoc ego Sol luceo, ut vos
 somnolēti altūm stertatis; Prolopopœja est,
 quâ res alia auditoriū alloquens introdu-
 citur: omnia hæc ad exciendā intentionē.

688. Inter Figuras Dictionis antecellunt
 totidem. [1] *Vicimus*, *vicimus*, Epizeu-
 xis est, iteratio continua. [2] *Nobis id ce-
 dit solatio, nobis honori, nobis utilitati*; Ana-
 phora repetitio in sententiарum principiis
 [3] *Ibimus, pugnabimus, triumphabimus*;
 Epistrophe, ejusdem foni in fine gemina-
 tio. [4] *Multa promittis, præstare teneberis
 multa*; Epanalepsis est, congeminatio in
 principio & fine. (5) *Causa bona addat
 nobis*

nobis animum, animus industria, industria virtutem; Climax est, connexio plurium gradata. (6) Non vivo ut edam, sededo ut vivam; Epanodos est, conduplicatio inversa. (7) Quae nocent, docent; Paronomasia, soni ad sonum, & rei ad rem, allusio. (8) Memorem facit immemorem, qui memorat quod ille meminit; Polyptoton, repetitio ejusdem Voci, variato casu.

689. Sunt & accessoria Sermonis ornamenta, *Gnomæ, Adagia, Apophthegma-
ta, Parabolæ, & Apologi, Comparationes,
& Exempla:* è quibus omnibus Sermo fit
tersus, si res enunciantur pure & emenda-
tè; floridus, si tropicè & figuratè; nervo-
sus, si strictim ac sententiosè.

690. Oblerva & diversitatem Stili: qui
brevis & argutus, *Laconicum* dicitur; co-
piosus & diffusus, *Asiaticus*; rebus exqui-
site attemperatus, *Atticus*. Character stili
itidem triplex est, *humilis*, in effrenidis re-
bus quotidianis; *sublimis*, seu *grandis*, in
reb⁹ arduis; & *mediocris*, in mediocribus.

691. Hinc Orator, schema aliquod oratoriè
pertractatur, reducie illud primò ad cer-
tum Statū, quem facit triplicem; Demone-
strat-

Strativum, quō fiunt rerum laudationes & vituperationes ; *Deliberativū*, quō lvasiones & dilvasiones ; & *Juridicalem*, quō accusationes & defensiones absolvuntur.

692. Ubiq; a. oraturus, ingressum sibi facit *Exordiō* accomodo, quo captat benevolentiam, attentionem, docilitatem; tūm devenit ad *Propositionem*; quam e*Argumentū* probantibus confirmat, explicantibus illustrat, amplificantibus dilatat, *Consecutarijs* adversarium premit; tandemq; apōposito *Epilogo* concludens, perorat.

693. *Gestus*, perornantes elocutionem, sunt in *Vultu*, *Voce*, *Motu corporis*: *Vultum* refert, prout res exigit, submissum aut erectum, hilarem aut tristem, frontemq; capessatam aut exorrectam : *Vocem* adhibet in concitanda miseratione flabilem, & interruptam ; in *Ira*, acutam & incitatam ; in gaudio, lætam & blandam : Ad obstrandum, utitur. *manuum complicationē* ; ad læta, decenti earundem *complōstionē* ; ad indigna, pedis *displōsionē*.

694. Gui oratio benē fluit, *Disertus* dicitur ; qui jucundē effatur, *Facundus* ; qui res eloqui scit potenter, *Eloquens*, C sive illi

illi eloquentia veniat extempore, sive pre-
meditate: maxime tamen, si ad extem-
poralitatem usq;ue; promptus fuerit) : abu-
lus Oratoris facit *Rabulam*.

LXXXIII.

Poësis & Musica.

695. Poëta adhibet eadem artificia stilo li-
gato, h. c. ad leges *Rhythmi*, aut *Metri*, ad-
stricto, certo *Carminis* genere.

696. *Rhythmus* est Poëseos rudimentum,
ubi tantum Syllabarum numerus specta-
tur, cum simili cadentia ultimae: ut, *Vos*
edatis, *horis statis*; si non dente, saltem mente.

697. *Metrum* est, ubi omnes Syllabe nu-
merantur, mensurantur, ponderantur, cer-
to pedum poëticorum numerō & genere:
nam ē syllabis fiunt *Pedes*: ut, ex duabus
longis, *Spondēus* (Cōn-stāns); ē brevi &
& longa, *Jambus* [Bō-nī]; ē longa una &
brevi, *Trochaeus* (Sēm-pēr); ē longa una
& brevibus duabus, *Dactylus* [Flē-ctē-rē].

698. E Pedibus fiunt *Versus*; ē Versi-
bus a. *Carmina*, seu *Poëmata*; quorum
genera (à diversa pedum dimensione) ali-

as disces: ab argumento verò vocantur,
nuptiale carmen, *Epithalamium*; funeralē,
Epicedium; sepulchrale, *Epitaphium*; abi-
tūrientibus paratum, *Propempticum*; fe-
stiviter joculare, *Epigramma*; acriter in-
vectivum, *Satyra*, &c.

699. Arguti Poëte in tanta estimatione
habentur, ut à Regibꝫ laureā coronari, &
titulo *laureati Poetae* decorari, soleant̄.

700. At *Musicus* (pro oblectandis ma-
gis auribus) addit *Carmini modulationem*,
ut non recitari tantum, sed cantitari, pos-
sit: sive voce allâ, sive admodulando ti-
biæ, vel citharæ; & sive modulatu simili-
ci & sonore uno, quod *Euphonie* est; sive
modulatione plurium per consonantiam
svavem, quod *Sympheonia* est.

701. Voces n. quatuors, aletnis intervallis
distantes [prima cum tertia, quinta, oca-
va] harmonicè cōsonant: supremam vo-
cant *Altum*; medium, *Tenorē*; imam, *Baſ-
sum*: sed juvenili voce cantandam, ante-
quam hitquitalliant (gallulascant) vocant
Discantum: quarum si aliqua in alterius
latuſ incidat proximè, asperant le invi-
cem, faciuntq; absonam dissonantiam.

702. Ergò ad evitandam discrepantiam, dum quisq; Concentorū suam vocem (figurarum Musicarum notis depictam) cantat, un^o percussione manus modulum præmonstrat: unde reliqui *Cantus & Pausæ* (*canticionis & cessationis*) mensuram accipiunt.

LXXIV. Medicina.

703. Aspeximus *Philosophiam*, cum suis partibus & corollariis: MEDICINA sequitur, quam excolunt Academizæ ideo, ut ne desint, qui genus humanum præservare queant à morbis corporeis.

704. Exercentur hi in nescendo valetudinis subjecto, Corpore humano, per *Anatomiam*; & remediis, per *Botanicen* & *Chimiam*; & applicandi eamodo, per *visitaciones agrorum*, præsertim sicuti *Valeudinarium* est, ad quod undeliber congregantur morbis sonoris (sive sanabilibus, sive insanabilibus) affecti, collectivoq; Medicorum consilio curandi.

705. Medicinam olim profitebantur Empirici; deinde Methodici, qui posthac

bitis experimentis, ad morborum indications respiciabant: sucesserunt Dogmatis, conjungentes experientiarationes, quos vocamus Galenicos.

706. Hodie inclaruit Medicina Spagirica (sive Hermetica), præparatione ac subtilitate medicamentorum admirabilis, sed simul ob summum discrimen, si incavet tractetur, formidabilis: summo perè hideludant in emolienda medicina catholica, adversus omnes morbos affectus presentanea; quam in quinta essentia, ab omni elementali crassamento sequestrata, ponunt. (Praxin Medicinæ videbis infra, Cap. LXXXVI.)

LXXV.

Jurisprudentia.

707. JURISPRUDENTIA opera datur, ut non desint, qui humanam societatem salvam præstare à dissidiis sciant: Complebitur itaq; prudentia hęc notitiam (1) Vinculorum, quibus illa consortio continetur: (2) Casuum, quibus labefactatur: (3) Remediorum, quibus restituitur.

708.

708. *Vincula*, sunt JURA, Personarum, Rerum, & Actionum.

709. *Jus Personarum*, est potestas personæ in personam, cuius vi una præest, suiq; juris dicitur: altera subest, eoq; alieni juris est: hūc ergo spestat potestas Maritalis, super uxorem; Patria, super liberos, Tutoria, super pupillos impuberes; Catoria, super puberes; potestasq; Magistratus, super subditos.

710. *Jus Rerum* est, quō persona quæpiam potestatem habet in rem quampiam: estq; vel Dominium, qvum res tenetur à Proprietario; vel Possessio, cùm tenetur ab usufructuario; vel Servitus, cum in manu est ministratoris.

711. *Ius Actionum*, est factum quoddam obligans eum, qui illud admisit: sive sit Conventio, quā duo [vel plures] in aliquid dandum, vel faciendum, consentiunt, seq; ad præstandum obligant; uti sit in Stipulatione, Pollicitatione, & quocunq; Pacto, aut Contractu: sive Delictum, quō admissio, jus poenæ inferendæ oritur. &c.

712. *Casus*, à quibus humanæ societas dissolutio, vel labefactatio, venit, sunt,

aut *invasio* *juris alieni*, aut *desertio proprii*,
aut *violatio contractuum*, (*Do ut des*; *Fa-*
cio ut facias: vel, *Do ut facias*; *Facio ut des*):
inde enim omnium litium origo.

713. *Remedium est*, ut restituatur unum-
quodq; in suum locum, secundum præ-
scriptum *Juris*: quod vel *naturale* est; vel
gentium; vel *municipale*, è proprijs conve-
tudinib⁹ & statutis loci aliquij⁹ collectum.

714. Dum ergò aliqui de jure suo, ejus-
vé sensu, inter se controvellantur, itur ad
Jureconsultum, aut ad *Jureconsultorum*
(in Academia) collegium, qui responso
legali dubietatem explanent.

715. Et quia responsa illorum magnam
partem allegationibus authoritatum con-
Abbrevi.
stant, dñece abbreviaturas Vocabulatus:
are.
JCii, i. e. *Jureconsulti*: *Instit.* *Institutionibus*: *V. ff.* *Vetus Digestum*: *N. ff.* *No-*
vum Digestum: *C. Codex*: *A. Authen-*
tica: *D. Digestione*; *c. capitulo*: *s. pa-*
rrapho: *L. lege*, &c.

[Praxin juris videbis Cap. LXXXVII.]

LXXVI.

Theologia.

Theologynon disputandi causa debet ubiq; esse.

716. Rerum divinarum studium, THEOLOGIA, eō colitur, ut non desint, qui animarum securitati consulant, in ijs, quæ ad æternam salutem spectant.

717. Fundatur tota super Revelationes DEI: quarum nihil ignorare, universarum sensum catholicè tenere, & quæ inde hæreticè detorquentur vindicare posse, Theologica exactio est.

718. Dividitur alioqui *Theologia* in [1] *Positivam*, quæ in Scripturarum per Scripturas dilucidatione consistit: [2] *Catecheticam*, quæ effatorum DEI ad simplicium captū accommodationem habet: [3] *Didacticam*, quæ in reductione singulorum ad Corp⁹ Doctrinæ occupata est: [4] *Polemicanam*, quæ habet Scripturarū resolutionem in quæstiones, de quibus dimicetur: (5) *Propheticam*, quæ Verba DEI divinè populo proferendi modum querit: (6) *Causalēm*, quæ conscientiarum casus (angores) solvere instituit: (7) *Cabalisticam*, è Scripturæ apicibus mysticos sensus captantem. (Reliqua vide Cap. XCIV &c.)

719. *Signatura veri Philosophi* est, Contemplatio jugis, Penetratio in rerum cau-

sas, & non disceptare, sed demonstrare:
Medici, *Temperantia*, *Vigor*, *Vivacitas*:
Jurisconsulti, *Equitatis tenacitas*, *Morum*
placiditas, cum omnibus *Concordia*:
Theologi, *Pietas*, *Humilitas*, & nihil redi-
lere mundum aut mundana.

LXXVII. Cōversatio erudita.

720. Hucusq; de *Libris & Scholis*: se-
quitur, quomodo in illis sit verlandum, ut
operæ pretium fiat: nempe non solitariā
maceratione (licet id autodidacticis qui-
busdam non improspere cedat), sed so-
ciali cum Eruditis *Conversationē*.

721. Sapē qui librorum lectioni vacat,
cōversationem quoq; habet; nempe cum
absentaneis, per sua scripta nos alloquenti-
b⁹: quorum suggestionibus ut egregie im-
buaris, *Muséum* habe in solitudine, à turba
remotū, ne quid interturbet: nec admitte
promiscuos, sed selectos: quos mundè tra-
cta, litoris ne macula; nisi notabiliora sub-
notando, reminiscentiam sublevare velis.

[Antiqui soliti fuerunt notare approbanda
asterisco (*), improbanda obelisco, +]

722. In transcurso moneo, Matutinas horas studijs accommodissimas esse: ergo si antelucano lucubras, ceres pœ hebacea conducit: tæde quia fumidæ, lucubrationibꝫ insigniter officiū: Candelabrum sit elevatum. Umbraculum viride; Emundatorium præstò, ad emungendū identidem ellychnium ne obumbret, sed fūgū mox opprime, ne fæteat.

723. Quicquid a. legis (sive ordinariis, sive succisivis horis) legit oter distinctè: primū, ut intelligas; deinde, ut feligas & enotes; demū, ut selecta memorie imprimas: [selectio a. est utiliorum excerptio atq; consignatio; non in rejectaneas schedas, sed in Diurnū, seu Adversaria, aut Locos communes.]

724. Verum enim inverò si progressiones majores cupis, quare tibi studiorū sociū, cui lecta communices; sive ille te intelligentior sit, & tibi non intellecta enucleare possit; sive à te demū dicat: (tu n. alium docendo te ipsum erudies); versari proinde cum istiusmodi lodi nunquam pigeris.

725. Pugillares (aut plumbaginem cum chartula) semper tecum habe, ut quicquid incidat [referendum ad Diaria, vel inquirendū in Authoribus] assignes, ne excidat.

726. Præterea, si ad Viros olearos [etiam procul patriâ] non piguerit proficisci, poteris tūm publicè in Auditoriis profitentes, de controversiis disputantes, de quibus liber differentes, audire; tūm privatim in eorum familiaritatē honeste insinuando, quidvis modestè contari, de omnibus informari, in dies proficere.

727. Nec ibi gnauum sodalitium deerit: ubi partitis inter vos Authoribus, quod quisq; seorsim legisset, id totum poterit (per collationem) fieri commune: quotiesq; ibidem (in promotione Baccalaureorum, Magistrorum, Doctorum) diligenter præmia distribui videbis, tories te ad virtutem instigari senties.

728. Tandem venustulum est, absentiū quoq; sapientiā ad tuos progressus uti, per Literas eruditè ultrò citroq; scriptas, pulchreq; agitatas quæstiones quæscunque.

729. Antiqui in tabellis ceratis, eoq; de letilibus, exarabant Epistolas; nobis characeæ serviunt melius: quas, ne legi queant, nisi ab illo cui destinantur, complicamus, & obsignamus sigillo; resignandas illi soli, ad quem inscriptio spectat, & cui à lat-

latore traduntur: accidit tamen, ut intercipiantur ac refringantur: quamobrem occultis jam modis, iisq; variis, scribi solent: (schedula, nihil secreta habens, non sigillatur.)

LXXVIII.

Oeconomia: ubi lustramen Domus,

730. Introgressi amur Domos, Urbes, Regiones: viluri, quomodo homines pro adjutorijs mutuis consociati sint, in Familias, Republicas, Regna: cuius rei fundamentum est Unanimitas.

731. Minima consociatio est domestica; sed et tria, Conjugalis, Parentalis, Herilis, in unam Familiam ritè coalita: quam Parentefamilias, cum Matrefamilias, regunt; quibus filijfamilias, cum filiabusfamilias, universoq; famulitio, subsunt.

732. Horum habitationem, Domum, faciunt ornatam Parietes bene fenestrati, albati, picturati; tutam v. Janua bene obserata, & fenestræ bene cancellatae, aut clatratae; commodam denique, Conclavia amplitudinis justæ, pro vario usu bene di-

stincta : ut sit, ubi domestici convivant,
Hibernaculum (*Hypocaustum*) fornace
 instructum, vel camino ; & pro cibis pa-
 randis *Culina* ; tūm *Cœnaculum*, mensariā
 supellestile refertum ; &, pro asservando
 penore, *Cella penaria* ; pro nocturna re-
 quie, *Dormitoria* ; proq; aliis rebus, *reco-
 ditoria* debita, *Armaria*, *Arce*, &c ; pro
 transferendis denique, *Sportæ*, *Cophini*, &c.

733. *Cubiculum* habeat spondas & lecti-
 sternia, [*grabbati* sunt pro meridiana re-
 clinatione delicatorum] : et, quod facit
 ad munditiam, *matulas*, pro Vesica levan-
 da ; adstructosque lecessius (*Iatrinas*), pro
 exoneranda alvo.

734. Bona ordinatio *Contubernij*, in
 distributione rerum & officiorum sita est :
 ut quæq; res (*in domo*) habeat suum lo-
 cum, & quisq; locus suam rem [quo stet-
 tim, quid absit vel adsit, pareat] quisque
 item domesticus suam functionem, &
 quæq; functio [ne alias alium respectan-
 do, incuriosè agant omnes] suum agen-
 tem, sub inspectione tamen *Oeconomi*.

LXXIX.

So-

Concupina est persona (mulier) libera omni conjugata
cum qua tam non virginitatem a conjugio liber tangere non
uxore potest.

(203)

Societas Conjugalis.

735. Familiae basis, *Conjugium* est, ad propagationem generis humani divinitus sanctum: inde enim veniunt legitimi *Liberi*, & propter hos *famulatus*, cum reliquo Oeconomico apparatu.

non coniubitis sed coniunctis Legitimis facit coniugium.

736. Matrimonio junguntur *Mas & Fæmina*: nec refert, utrum ille juvenis an viduus, illa virgo an viduâ, sit; dummodò ambo sint cœlibes, ac nubiles, nec ætate prænimiris dispariles, aut se consanguineitate nimis tangentes, ne nuptiæ fiant incestuosæ.

737. Masculus itaq; dispicit sibi de femella, ad nubendum habili [nimirum juvenulæ, nimumq; exoletæ, & anus, illocabiles sunt]: quæ honeste nata, pudice educata, famâq; illibata sit: utrum insigneriter dotata, aut elegans, non adeo curandum: quia *dos* (sive sit proficitia, sive adventitia) & forma, transitoria bona sunt: & plerunque excitant rivales, quorum alterum necesse est repulsam ferre.

738. Postquam adamârit aliquam, dum hanc proicit (sive per se, sive per pronubum, aut conciliatricem) *Processus* vocatur: atq;

atq; si uterq; nuptui ientium patrimus est,
aut matrimus, in scis parentibus nihil reg-
tant: si his orbi, consulunt Curatores.

739. Cumq; amans obtinet, ut sibi am-
sia despondeatur, celebrantur Sponsalia,
etatisq; arrbis sponsalitijs, desponsatio con-
firmatur: alicubi etiam desponsati e sug-
gestu publicè proclamantur, ne connubia
sint clandestina.

740. Tum dicitur Nuptijs dies, quâ co-
pulantur à parocho (nisi forte intervenis-
set repudium) ad amicabilem & indissolu-
bilem cohabitationem, atq; sic juratâ pa-
tione fiunt Conjuges: quam solennitatem
cohonestant utriusq; partis necessarij: &
Paranymphi, Sponsum comitantes; Pro-
nubaque, Sponsam concinnantes.

741. A nuptijs Sponsa ducitur domum,
ad ædes Sponsi, fiuntq; repotia: & tūm iste
recipit nomen Mariti, illa Maritæ: eos
verò qui sibi natam, & gnatum, elocarunc-
vocare incipiunt Socrum & Scrum; ipsi
ab eis appellandi Gen'er & Nur'.

[Qui verò nepotem vel neptum elocant, fi-
unt Prosoer & Proscruus; qui duxit. Pro-
gen' her, quæ nupsit, Pronurus: sed mariti frater, Le-
vir est; ejusdem soror, Glos; fratris uxor, Fra-
tria]

Honestum conjugium dicitur quod legibus iuris naturae & con-
grat.
(205)

eris; sororis maritus, Sororius: ceteri conju-
gatorum cognati sunt inter se Affines.

742. Conjugum commune officium est,
praestare sibi mutuo amorem & fidelitatem
ut neuter alteri sit invitus & infidus: Mari-
zi ~~le~~ ^{son} sim sustentare & protegere uxorem;
hujus ruitum, accommodare se conioui.

eumq; venerari. Conjugum est primus fons oris non
sunt familiarii sed totum van-

bus inter se amici
tria arctissima homi-
nes elevantur. **LXXX.** tum humana nam: sed
etiam omnis consanguini-
tatis & affinitatis scui

Societas Parentalis.

743. Conjugatis benedicit Deus sibole,
macula vel foemina: cuius intuitu e Cō-
jugibus sunt Parentes, Pater & Mater.

744. Qvum Uxori grida parendi tem-
p^o adest, (Deusq; avertit calum abortio-
nis), enititur filiolū, vel filiolam; quandoq;
gemellos, raro ter geminos: & postquā pe-
rit, fit Puerpera, latitatura puerperij tempo-
re (totis sex à partu septimanis) domi.

745. Obstetrix excipit infantulum (Ixe-
cante, si videt esse corpusculo salubri, &
absque nævo) tepidulo balneolo; repon-
itq; fascijs involutum & religatum, in
Cunas; vagientem autem cupidum pror-
sum

Ium rursum agitatione delinit, & consopit.

746. Alma Genitrix, aut conducta Nutrix, alumnum suum, in sinu reclivem, fover, amplexatur, osculatur, invaviatur: præbensq; esurienti ubera, lactat (pusio ipse lactet): paulò tamen post pappâ, præmanso ve cibo, faciat.

747. Geraria lordidatū abstergit molliculis linteolis & involvit plumeis lectorulis, ne algeat: sèpiusculè etiam ulnis impositum circumgestat, ut sessitationi adlivescat.

748. A lactatione; pervenitur ad ablactationem, & à cunabulis ad serperastram: ibi, ut cibos solidiores manducare; hic firmiter incedere, (bimulus circiter) condiscat: reliquum infantilis ætatis exigitur lallando & lusitando, pupis, crepitaculis, crepundijsq; cæteris; sed petulanter evagantem, aut flentem, territare solent Manduco, terriculamento ficto.

* 749. Ex eodem paréte utroq; natigermani sunt fratres & sorores: ex eodem duntaxat patre, semigermani; ex eadem tantum matre, Uterini: cæteri ab eadem progenie venientes, Consanguinei; è stirpe paterna Agnati, è materna Cognati: Vitricus & No-

*No*veres habent privignos & privignas.

750. Utriuslibet tui parentis pater, *A-*
vus tuus est; mater ipsorum, *Avia tua*:
 horum porrò parentes, *Proavus tuus*, &
Proavia; istorum, *Abavus tuus* & *eAbav-*
via; illorum, *Atavus tuos* & *Atavia*; tur-
 susq; horum, *Tritavus tuus* & *Tritavia*;
 qui suprà sunt, *Majores* vocantur.

751. Liberi autem nostri sunt *Filius* &
Filia: quorum liberi nobis sunt *Nepos* &
Neptis; istorum, *Pronepos* & *Proneptis*; il-
 lorum, *Abnepos* & *Abneptis*; inde sunt, *At-*
nepos & *Atneptis*, *Trinepos* & *Trineptis*: qui
 intrá hos, *Posteri nostri* appellantur.

752. In linea collateralí, Patris tui fra-
 ter, *Patruus tuus* est; matri frater, *Avunculus*;
 patris Ioror, *Amita tua*; matri
 Ioror, *Matertera*: supra hos sunt, *Propa-*
truus & *Proamita*, *Abpatruus*, & *Abamita*:
Proavunculus & *Promatertera*, *Abavunculus* & *Abmatertera*.

753. Duorum fratrum liberi sunt *Pa-*
truelles; duarum Iororum, *Consobrini*; fra-
 tris ac Iororis, *Amitini* & *Matriuelles*; sed
 horum omnium indistinctè, *Sobrini*. *

754. *Parentum officium est, Educationis*
 linea propinquitatis est quasi scala in qua com-
 distinoti gradus ejus numerantur.

communiter attendere: h. e. adseverare problem ad operositatem, moralitatem, pietatem: retrahere v. ab ignavia, morositate (ne incompti, impexi, illoti, lqvaglii, incedere consivecant) impietate: sed materculae quædam nimis blandiri ac indulgere solent filiis, præsertim unigenitis, quâ corruptelâ illi fiunt immorigerunt, tandemq; degeneres.

755. *Ingenui liberi genitoribus suis obsequentes* sint ad nutum; impatientiam & murmura, multoq; magis contumaciam, & pervicatiam, fugiant, ne illis moveant iram, aut de honestamento sint.

756. Parentum quoq; est, liberis colligere hereditatem: & posthumis (post parentale funus nati) participes fiunt; sed spuriros, & nothos, ex hæredes esse jura volunt.

757. Si præmaturè demoriuntur, relikti post se superstites orphans minorennes, addecet constitui testamento Tutores, orbitatis præsidium: qui perinde ac suos ab injuriosis vindicare, dumq; deponenda est tutela, rationem reddere pupillis debent, iuxta Inventaria, nihil esse ab alienatum.

758. Qvum majorennes ipsi inter se herciscunt,

cōscunt bona, maximo natu cōpetit tr̄s
butio, minimo natu prælectio, & sic con-
sequenter: sed alicubi primogenitus fit
heres ex aſſe: alibi legatarij etiam litigant,
legato non contenti; potissimum si quis
intestatō decedat.

LXXXI.

Societas Herilis.

759. Autā per ſobolem familiā (vel
etiam imminutā) opus eſt ſervitiis dome-
ſticis conduci *famulos* & *famulas*: quorum
rēſpectu parentes ſiunt *Heri* & *Heras*.

760. Olim *Servi* legebantur, aut eme-
bantur, ē captivis, ideoque dicebantur
Mancipia, in quos vitæ & necis potestas
fuit: ſervorum nati fuerunt *Verna*, ſimili-
ter in ſervitute manentes, donec fierent
à Dominis liberi per manumissionem, atq;
tunc dicebantur *Liberti* & *manumitti*: apud
nos rigor iſte non immerito defiſit; ſerviunt
pauperiores mercede conduci, haben-
turq; instar *clientum* & *clientarum*, ſub Pa-
tronū, quos ſibi elegerunt.

761. Heroum munus eſt, præbere illis

mercedulam & alimoniam ; distribuereq; quotidiebus laborum pena ; interviseret tandem, an quisq; sua agat, & quomodo : (in majori familia officia quoq; distribuuntur, ut aliis sit janitor, mediasinus, scoparius, pedisequus, &c) : Servorum a. est, heros diligere ac honorare , demandatas operas fideliter exequi, praecavere incommoda, cum conservis vivere concorditer, non ogganire impudenter, &c, ni serviliter tractari velint.

LXXXII.

Oeconomicæ mutationes.

762. Fit interdum immutatio statū Oeconomici : cùm vel habitatio ipsa , per demigrationem aliō, transfertur ; vel cohabitatio familiarium disrumpitur..

763. Nam si familia increscat , ut eam Domus capere, aut locus sustentare nequeat amplius ; vel speratur aliubi melioratio rei familiaris ; commigratur inde aliorū, convalescens, & unā translatis, reculis mobilibus ; immobilibus autem dixenditis.

764. Conjuges interdum lejungit alterutrius adulterium, ut inter ipsos fiat *Divortium*: sed nullâ de causa repudiare nuptam, tantum quod connubiale vitam cum illa degere displiceat, barbaries est.

765. Quidam *improles* adoptant extra-neos, qui dicuntur *filij adoptivi*, adoptio-nisq; iure heredes fiunt: rursùm alij fili-os, propter propudiosa facta, exheredant; imò & quandoq; è familia abdicant.

766. Atque tum, per filii *abdicationem*, vel *emancipationem*, sicut & filiæ *elocatio-nem*, cessat parentale officium; herile au-tem, si famuli servitium *resignant*, aut nos ipsi *eis renunciamus*: sed cùm *Conjugium* à viduatis reiteratur, aut alienigena proles adoptatur, aut famulitium novum *adseisci-tur*; ibi mutatio permuratione pensatur.

LXXXIII.

Politia: ubi lustramen

Urbis.

767. Multarum familiarum sub unum regimen reducito, REPUBLICA dicitur: eō instituta, ut omnes tranquille

dēgēre, & sua impræpeditē agēre queant,
neque pōtētior opprimat imbecilliorē.

768. Ad hanc rem opus est (1) Domi-
ciliorum adunationē: quæ minor, Pagan di-
citur; major, Oppidum; maxima, Urbs.
(2) Ordinum limitationē, ut alii præsent,
cum potestate & jurisdictione; alii iubēnt,
cum subjectione & obsequela. (3) Legi-
bus certis, quib⁹ omnes & singuli in unum
corpus colligati sint.

769. Regiminiſ forma triplex est: quip-
pe Rēpublicā administrat (1) alicubi ip-
ſa Plebs; per vices inter le officia permutās;
dicitur *Democratia*: (2) alicubi Optimates;
diciturq; *Aristocratis* (3) alicubi unus sol⁹
rerum potitur, diciturq; *Monarchia*.

770. Circumviamus Urbem: ubi quæri-
tur, ut habitari queat Tute, Amānē, Cōmodē.

771. Tute habitationi circummunitio
servit: qvum Oppidis extorsūm circum-
dantur mœnia, fossæ, valla, imō & Valli: in-
ter quos intervallum est, introrsūm verò
Pomarium, quâ civibus accessus datur ad
munimenta: editioribus tandem locis
Speculae, in quibus Excubitores civici excu-
bant, Vigilesque vigilant.

772. Ad Portas (valvis bipatentibus firmissimis, & cataractis deinceps impendentibus, permunitas) sunt Pontes, (seu stabiles seu subductiles), quā ingredi licet; munitiones transcendere (supersecedere) capitale est.

773. Amoenam habitationem facit amoenitas situs, & elegans prospectus; & decoramenta Turrium, tandemq; nitida Platearum inædisicatio: nempe ut primarij viaci, ædes utrinq; habentes contiguas, sint ampli; licet juxtim transcurrentes angiporti, ut plurimum angusti & impervij sint.

774. Domuum anteriora sint præstructis porticibus pervia, ut pluviosâ tempestate siccus pateat transitus: ipsæ v. plateæ lapidibꝫ stratæ, ne ambulationes sint lutoſæ.

775. Commodè habitatur Ubi, si loco salubri (non ad palustria, virus exhalantia) sita; & cui bene prospectum est omnibus necessariis: exempli gratiâ, Ædificiis publicis; & Aquâ ulterò affluente; & facile parabilibus victualibus, lignis, &c.

776. Ædificia publica sunt: Curia, pro conventu Senatus; Praetorium, pro excendis judicijs; Ecum adstruncto Cancere

pro delinquentium custodia;) *Ærarium*
 & *Armamentarium*, pro asservando ære
 publico, & armis; *Scholæ*, pro exercenda
 juventute; *Templa*, pro conventibus re-
 ligiosis; tandem *Balneæ*, pro diverso se-
 xu diversæ: ubi lauturi vestimenta exunt
 in apodyterio, custodienda à *Vestissico*,
 castulâq; præcincti ingrediuntur.

777. Dehinc sunt: receptacula mendicabulorum, *Ptochodochia*; & ægrotantium,
Nosocomia; & pro enutriendis milellis pu-
 pillis, aut [sicubi probra ista fiunt] exposi-
 tuijs, *Orphanotrophia*; & pro introducen-
 dis hospitibus peregrinis, *Hospitalia* (*Xe-*
nodoxia); atq; ubi advenæ divertant,
Diversoria; vel etiam ubi edulia semper
 parata reperiantur, *Popinae*; sicut potulen-
 ta in *Cauponis* & *Oenopolij*.

778. *Fora* pro rebus venalibus esse de-
 bent in populoſa Civitate plura, & locis
 distincta, ut scias ubi quid queras: alibi
 nimirūm forum pecuarium (equarium, bo-
 arium, suarium, &c); alibi olitorium, piſca-
 rium, cornarium, &c; scrutarium deniq;,
 ubi Scrutarij scruta quævis, & ablecta, ven-
 ditant; *Mangones* a. vestes interpolas,
 quas

quas circuitores vendere non possunt.

779. Opificinæ habentes aliquid lordinum, aut strepitum, optimè locantur in suburbio; ut Lanienæ, Ustrina, Cerdonum lordecentes, & Fabrorum strepitantes, officinæ: Cloacæ v. & Foricæ, in recessibus platearum.

780. Aquæductus fiunt ab Aquilege, seu per incilia aperta, seu per Canales occultos, è scatibus montanis derivatos, & in Casella [Aquaria] hinc inde aquam effundentes: in defœtu aquæ fontanalis, fluvialis diffunditur machinis tractoriis; aut effodiuntur Putei, crepidine oras circumdati: unde aqua situlis, aut urnis, hauritur; sive uncino, sive girgillo, sive tollenone, sive antlia: ubi ne talium quidem copia est, constituitur loco de pressiore Cisterna, in quâ aquæ pluviales per collicias confluunt.

LXXXIV.

Societas Civilis.

781. Ut omnibus Urbicis bene sit, opus est eos distingvi in ordines certos; & assignari cuivis functionem certam; provideri denique, ut agat quisq; sua, aut si quid exorbitationum est, recorrigatur.

782. *Ordo Civium* est; quod alij sint *Patrii*, claris proslapiis oriundi; alij *Ephori*, in *Magistratum* cooptati (sive suffragiis, sive sublortitione); alii *Plebs*, privata curantes; omnes familiarium cognomini- bus, propriisq; prænominibus, vel agno- minibus, secernendi.

783. *Magistratum* primores sunt, *Se- natores*, publicæ saluti invigilantes; & *Pre- tores*, litigiis componendis vacantes; *Edi- lesque*, publicarum ædium inspectores; & *Tribuni plebis*, ut populus in ordine bono, & collegium quodvis intra Statutorum & privilegiorum suorum limites, contineantur, procurantes.

784. Hi alicubi in *Duumviro*s, *Triumvi- ros*, *Quatuorviro*s, *Septemviro*s, *Decemviro*s, *Centumviro*s, &c. dividuntur: quorum officium est *Plebiscita ferre* (sed ad ratificationem *Senatus*): horum tamen jurisdictione (duumviralis, triumviralis &c.) diuturnior non est, quam in duumviratu, tri- umviratu, centumviratu &c.,) relinqutur.

785. Dum *Senat* in *Curia* (ubi Albū Se- natoriū, & Matricula Civium, & A&a civi- ca, allervātur) conselium agit, *Cōsul* (afua-

tim directioni præsidēs, aut Proconsul) deliberaða proponit; Cōsulareſ Viri ſententias dicunt; Syndici affidentes intricatos caſus decidunt; Notarij concluſa conſignant. [N. Romani desperatis in reb⁹ deligebant Dictatorem, qui abſoluto arbitratu impe ritaret quibus vellet, quicquid vellet.]

786. Opifices habent ſodalitates ſuas, ſuasq; Curias, ubi novitus, artificium profeſlus, ſpecimen exhibet Curionibus, demumq; in ordinem recipitur: infima plebs ſunt Mercenarij, proletariaq; multitudo.

787. Civium eſt præſtare ſibi muſua offi cia; licet aliis præ alio ſit honoratior, aut magis privilegiarius, h. e. à cenuſu & oneribus immunoř: [tolent n. indigenæ qui dam eximi; peregrini vēſtigales ſunt eorumq; bona caduca.]

788. Quando Cives rareſiunt, admittuntur novi Municipes; quando ſuperabundant, emittitur aliō colonia, ut ex ijs. aliisq; convenis, novum fiat municipium.

789. Magistratum eſt videre, ne quid detrimenti reſpublica capiat: quod fieret, ſi permitterent (1) quenquam civium otioſe vivere, neq; rebus ſuis advigilare; (2)

aut se vestire supra statum, aliōve luxu prodigere patrimonium: (3) aut rursū facere quæstum malis artibus, & aliis præcipere ioa: (4) aut solerarent in honestamentera publica, comedationes, scortationes, porpinationes, ganeas, lupanaria, juventutis labes: (5) aut functiones publicas distribuerent secundūm personas, non secundūm aptitudinem: (6) conniverent ad omnia præpostera: (7) non sufficerent defunctis alios: (8) aut non contribuerent Salariis iis, qui publico ministrant.

790. Enimverò in benè constitutis Rebus publicis, ad omnia sunt *Leges severæ*, non facile novandæ, nedum temerandæ [ut sumtuariæ, & de rerum pretiis, & manu preciis, &c, ut ne quis exlex, aut illex, sit, defraudaré que alium possit] & in legum violatores *Exsequutio justa*, sine propolepsia: eoq; *Examina anniversaria*, ubi quisque, quâ ratione victum querat, &c.&c, rationem reddere cogitur: ne cui suô malo hiceat esse otioso, aut in alios iniquo: aut ostiati mendicitatem exercere, &c; imò Magistratus etiam ipse, si quem expilavit, repetundarum tenetur.

791. Hæc nisi obſervantur, ſimprimis a
ut Juventus re&g;e educetur] iubnascitur in-
dubitanter perturbatio rerū, furta, rapinæ,
latrocinia, meretricia, mutuæ oppreſſio-
nes, pauperies, lubversio denique, tanto
facilius, quātō rēpublica populosior fuerit.

792. Specialis Magistratuum cura eſt,
in providendo communitati de Sufficien-
tia rerum, & præſidijs Valetudinis, & admi-
nistranda Iuſtitia: illud per Mercatores,
iſtud per Medicos, hoc per Judices.

LXXXV. Mercatores.

793. Quia non omnis fert omnia tellus,
communicare ſibi bona ſua debent homi-
nes; qvæ ſuperfluunt hīc, transmittendo
alio, & qvæ defiunt hīc, alſicendo aliun-
de, tametsi ē transmarinis locis; cui nego-
tiationi Mercaturæ nomen eſt, occupat
circa invectionem & evictionem rerum,
ſuo & reipublicæ bono.

794. Invehenda ſunt (ope Vecturae &
Naviculariae) neceſſaria, quæ domi deſi-
derantur, ut defectus ſaciatur; rurſumq;
eve-

ceyhenda que superflunt, ne sine usu deperant: hæc summa est mercimoniorū ratio, exercēda facillimè in locis opportunitis, maritimis, & ad fluvios navigabiles sitis.

795. Mos fuit diutinus *merces* ipsas permutare [sed necdum submutationes ejusmodi usurpari desitæ sunt]: postea dependebatur *infectum as*. (argentum, aurum) secundūm rerum indicia pretia: tandem reperta est (dudum jam) *Moneta*, h. e. as signatum charactere valoris, quō & indicatio precij, & licitatio, & contrāctio, & solutio, expeditius procedit: nunc & pecuniam per *collybum* cambiunt, valdē compendiariā viā.

796. *Mercatores* majoris nominis *merces* suas mittunt venundandas ad celebria Emporia: sed *Institores*, *Tabernarij*, *Nundinatores*, oppidatim circumcursitanti, inq; nundinis anniversariis, aut mercatibus hebdomadariis, sub cadurcis sua venum exponunt, venditaq; cucullis involvunt: Proprie sua viatim, vicatim, angulatim, domesticatim, distrahunt.

797. Venditionis genus est, cùm res vencunt *Auctiōne*: ubi *Venditor* circumfisten-

sistenti turbæ rem promercalem circum-
vetsando ostentat, & quanti liceat indi-
cat: tūm Emotorum aliquis licetur, aliis
(preium au&ando) contralicetur; donec
plurimum pollicenti res addicatur.

798. Sed quia fraudes interveniunt, ca-
tum esse in mercando oportet: rari quippe
commercantium lucello contenti, ple-
rius nimiū quæstum quærunt, magni
vendentes, quæ vili emerant; & tamen,
ne sibi res deprecietur, exjurant tantidem
sibi constare: aut supponit impostor mer-
ces vetustas, obsoletas, situ corruptas, pro
recentibus: aut adhibet mensuras falla-
ces, numismata ærola, &c.

799. Caritas annonæ, aliarumq; rerum,
subinde ingrauecit, aut remittit, pro ea-
rundē abundantia, vel penuria: (rarum na-
carum, & carū charum): sèpè tamen mo-
nopolæ in culpa sunt, qui omnia præmer-
cando, & postea pro lubitu taxādo, comu-
nitatem vexant; cui nunquam bene con-
sulitur, si monopolia permittantur.

800. Ubi res delibrata superpondio
adaugetur, appendix est; si quid adjici-
tur, mantissam vocant: sed expendere li-
bera-

beraliūs, facit dispēndia, quæ depaupe-
rant; parciūs, compendia, quæ opulentāt.

LXXXVI.

Medici: cum Pharma- copolis & Chirurgis.

801. Intemperantia morbis accersi, ve-
rum est: sed & hoc, vix quenquam in hac
jam rerum corruptione tam accuratè vi-
vere posse, quin ægritudines obveniant.

802. Medicus ergo præscribit sanis Dia-
tam, ægris Pharmacas.

803. Diatam (quæ optima est medici-
na, quippe securissima, & sine violentia) præscribit; dum moderati docet Cibum &
potum, Somnum & vigilias, Repletionem &
exinanitionem, Corporis & animi commotio-
nes; ne quicquam istorum ante naturale
desiderium admittatur, nec extendatur
ultrà satietatem, nec aliter adhibeatur;
quam expediat.

804. Ægrum invisens, non aggreditur
medicationem temerè [ut circumforanei
medicastri, & Mulomedici. tolent]: led in-
dagat prius Morbi speciem, sedem, causas,
non

non tantum ex decubentis relatione [quâ parte quid doleat, &c]; sed aliis signis: nempe [1] functionum lessone, (quæ facultatis animalis statum demonstrat): & [2] ex arteriarum pulsu (qui, quomodo se vitalis facultas habeat, prodit): & [3] ex inspectione lotij (quod facultatis naturalis constitutionem detegit.)

805. Facultatum deprehensio statu, instituit Prognosin, letalisne sit morbus, salutaris, vel anceps: eðq; præcognito, irremediabilem (immedicabilem) relinquit intactum; salutarem aggreditur medelis cōfidenter; ancipitem, non nisi dubios præfando eventus: prælestim die critico, vel anno climaðterico.

806. Dum suscipit curam, ante omnia mitigat dolores, mitigatorijs certis: & conservat naturalia, quæ in ægrotante superesse vider [ut natura sic corroborata, propellere sibi inimica juvet: demumq; præternaturalia illa oppugnare infit; jam dieteticis (sæpè n. solâ abstinentiâ & quiete magni morbi curantur), jam pharmaceuticis, jam Chirurgicis].

807. Diætâ reficit & augmentat dimi-

nu-

nutras vires : non tantum alimenti & quietis moderatione, sed & fomentationibus ac frictionibus externis, & suffitu.

808. *Pharmacis* profligat ea, quae molesta sunt ; tum illa alterando, tum evacuando, tandem membra confortando.

809. *Alterantia* (remedia) sunt, quae calefaciunt, aut frigefaciunt, humectant aut siccant : tum vero, ut materia peccans faciliter educi possit, preparatoriis eam attenuat vel incrassat, relaxat vel adstringit, emollit vel indurat, prout res postulat.

810. *Evacuantia* sunt, cum *Vomitoria* & *Purgantia* (per dejectionem), & *Diuretica* (per urinam) : tum *Sudorifera*, & *Sternutatoria*, & *Gargarismi*, &c. quibus eliminantur humores exitiosi ; & *Antidota* item (*Alexiteria*, seu *Alexipharmacis*) quibus peremptoria venena ; & *Amuleta*, quibus fascina, pelluntur.

811. *Roborantia* sunt, quibus membrum aliquod peculiariter confortatur : ut peritus *Thoracicis*, cor *Cordiacis*, ventriculus *Stomachicus*, jecur *Hepaticis*, lien *Spleneticus*, renes *Nephreticus*, articuli *Arthriticis*, &c.

812. Profligata invaletudine, recuper-

rataq; sanitate, Medicus cum revalescente Soteria celebrat, & ab illo Sotriū remuneratur: sed restitutio semiperfecta (dum quis non integrè convalescit, etiam si relevatum se sentiat) facit aut Valetudinarium, infirmitatibus obnoxium; aut quod pejus, Clinicum; aut quod pessimum, illidit in recidivam, penissime est ligentem.

813. In Præscriptionib⁹ suis (Receptas vulgo vocant) utuntur notis, ne nescias, talibus: & Recipe; ℥ Librā; ℥ Semis; ℥ Unciam; ℥ Drachmam; ℥ Scrupulū; gr. granū; g. guttulā; p. pugillū; m. manipulum; ana, de singulis tantundē &c. Vocant a. id, quod inter ingredientia primarium est, basis; reliqua adjuvantia & corrigentia.

814. Juxta cujusmodi formulas minister Medici, Pharmacopœia, medicamenta in Laboratorio præparat, includitq; liquida vitreis guttis, & ampullis; arida ligneis capsellis, & pyxidibus; reliqua fistilibus seriiis ac fideliis, vel stanneis lagenis: & adscripta cuvis nomenclatione luā, circumponit per Repositoria.

815. Materiam medicamentariam componat undecunq;, ut nec ipsa rerum ex-

crements, imò toxicā, avergetur (quippe nihil est, quin aliquid medicamentosi continet) ; potissimam tamen partem desumit ex herbis, ideoq; Botanicū esse cōvenit.

816. Gregales horum Chymici , non quasvis promiseū medicinas, sed solummodo spirituosas, parant, extrahendo rerum intimas essentias : quia profundiores rerum renacionū vires non patiuntur tunnendo , aut macerando, separari , vi ignis exurgendæ sunt : cōvertendæq; aut in Spiritum & Oleum, destillando ; aut in Flores, sublimando ; aut in Sal , calcinando.

817. Quibus operationibus eliciuntur primò, Decocēta & Succē, medicinæ fluidæ: secundò, Balsamae, Extracta, Tincturae, molles : tertio, Pulveres & Croci, Magisteria & Crystalli, siccæ : ex quorum porro mixta paraneur medicinæ compositæ quam plures, intus vel extra usurpandæ.

818. Intus sumuntur, melle vel saccharo conditi Julebi; & his paulò concretiores Syrupi & Linctus, fluxa ; tum electuaria, Conseruae, Theriaca (Mithridatum) & varia Condita mollicula : deinde Confēcta, Pilulae, Pastilli (Rotuli) & Trochisci orbiculati,

lati, *Morsulae* conquadratae, &c. solida.

819. A toris corpori applicantur *Limenta* & *Unguenta*, mollicella; *Cerota* & *Emplastrum*, spissiora; *Oculis*, *Collyria*; dentibus, *Dentifricia*; ventri, *Fomenta*; ano, *Clysteres* & *Turundi* (*Suppositoria*) &c.

820. *Chirurgus* Medico manum commodat suam, ubi ferrō aut igne medendum est: *Venas* nempe phlebotomo se-
cans; verrucas, aliasq; excrescentias, ex-
secans; abicellus aperiens; ossa scabra ra-
dens, prominentia limans, emortua ferrās,
aut (ob subtus latens pus) perforans; car-
nes putridas cauteriis perurens, causticisq;
medicamentis fonticulos luscitans, ad pra-
vos humores erivandos.

821. Idem membra luxata, aut prolapsa,
reponit suis locis: intorta v. curva, gibbo-
sa, ad nativam figuram reducit: è *Vulne-
ribus* festucas, tela, & alia forinsecūs illa-
pla, eximit, vulnerumq; labra suturā co-
dunat; fracta ossa calli inductione conso-
lidat; adhibens ubi opus deligationem,
quæ sit spleniorum falciatione, interdumq;
asserterorum circumligatione.

LXXXVII.

Judices: cum Judiciario processu, criminalique Executione.

822. Incolmitas Reipublicæ conservatur Judiciorum administratione: quâ solâ securitas cuiq; sua constat, dum violentiæ sistuntur, & in violatores animadvertisit: ad minimum adversus omnem alieni usurpatorem protestari, & ad jus provocare, licet.

823. Forma Judicij triplex est, (1) per amicabilem Transactionem; (2) per Juridicalem Processum; (3) per Exsequutionem rigidam.

824. Amicabiliter componuntur controversiæ inter partes ipsas, rariùs immediatè, sèpiùs interveniente tertio: sive ultrò seipsum interponente, sive deleto, in quem & compromittunt utrinque, acquieturos arbitrio ejus: Arbitrum vocant, judiciumq; arbitrarium.

825. Si pacifica non allubescunt media, & jure experiri colliber, legitantur Forum: ubi Judex publicâ autoritate armatus,

rus, ministerijsq; Apparitorum, Accenso-
rum, Præconum, instructus, præsideret; die
falso judicia exercens, nefasto abstipens.

826. *Actor Reum notorie improbum*
aut in ius rapit, causamq; summario pro-
cessu (de simplici & plano) decidi petit;
aut processu juridico acturus, (sunt n. ad
omnia constitutæ formulæ) per *Causidi-
cos*, eidem reo dicam scribit, eum in ius
accessi postulans.

827. Citatur ergò Reus, vel ad *tribu-
nal Prætoris*, vel ad inferiorum *Judicium*,
Scabinorum, subiellia: qui aut prætendit
causulas, ut legali exceptione forum decli-
net; aut indistâ die se sistit; seu per se, seu u
per *Procuratorem* (*Mandatarium*) suum.

828. *Percepitur accusatio & excusatio:*
Accusatusq; obiectam culpam aut fateretur
& excusat, aut diffiteretur: atque cum pro-
ducuntur probationes, per *Testes* juratos,
si corundem authoritas, & nuda assertio,
non sufficiat: sed iusjurandum præscribi-
tur verbis conceptis, ne jurator per æqui-
vocationem eludatur.

829. Si non illico definiri potest causa,
vadantur [vadimoniō obstringuntur] Li-

tigatores, ut ad præfinitum diem compareant: *Vadibusq; datis, vadere utrique parti licet, & suum instruere Advocatum, ut quisq; clientis sui causam tueri sciat.*

830. *Judicis incorrupti est, clancularias delationes non admittere, sed delatores ut aperte agant compellere: causas non prolatare, sed insistere: perplexationes & iycophantias non sustinere, sed inclamare: vitareq; præjudicia, nec favore aut odio hūc vel illūc propendere, aut largitionibus corrupti; sed simpliciter, secundum probatorum evidentiam, causarumq; merita, decernere; absolvendo Insontem, damnando Sontem (Ceteram ad refusionem expensarum litis) ne protervia maneat impunita, sed luat qui peccavit.*

831. Antequam definitiva sententia fertur, *Præses requirit Assessorum vota: communis consensu decretata habet, non retractat, aut rescindit.*

832. *Promulgata causa decisione, oculus sit Exsequutio; nisi alicuj; intercessione dilatio impetretur; aut pars condemnata causæ recognitionem petat, & duplicitate, quadruplicite,] se defendat; aut de-*
niq;

niq; ad judiciū superius appelleat: quō casu justitiæ, comperendinationi, vel etiam sequestrationi, locus est: at quod superior iudex decreverit, controversia imponit finē, nec Vicitilitigatores relinquntur impunes,

833. Manifestariis prævaricatoribus infliguntur poenæ atroces, ut à scelerib; deterrantur alij; ubi sceleratos nebulones Lictor rapit, loris ligat, vineulisq; vincit; injiciens manib; manicas, pédibus compedes, collo manellas; & detrudens aliquos in Ergastula, ubi compediti servilia opera exequantur; alios rutilum spectaculo exponens, Cippis in proptatulo ereatis; alios tradens Carcerario, in carcere custodiédos, & fame, lqualore, pedore, enervandos.

834. Enormes malefici traduntur Carnifici, subiciendi tormentis: h. e. impoñendi Equuleo, & prægravandi ponderibus; aut fidiculis distringendi, distorquendi, adurendi, & sic cruciandi, si citatores toruram confiteri nolint, que prope modum notoria sunt: ut in confessos demum constituatur supplicium, juxta promeritum.

835. Scorta & Scortatores, cœduntur vixis, aut flagris: Prostitutis impudicis inurunt.

uruntur stigmata; ut & Proditorib^d ac Fal-
sariis: Saccularij, Abigei, Peculatores, fustib^s,
aut multâ, multantur; vel strangulantur
suspedio, in patibulo suspensi: alicubi &
illorum complices, qui res surreptas clan-
culum recepiant, compilatoribus ipsis æqui-
parantur, æqualiq; noxâ afficiuntur.

836. *Mæchi, Raptore*s (Effractores)
Plagiarij, Homicide & laſe Majestatis rei,
decollantur: *Latrones, Sicarij, Piratae, Sa-*
cerilogi, crucifragio plectuntur, olim astige-
bantur Crucis [seu Furcæ]: Parricidae, Fra-
tricidae, Infanticidae, insuebantur cum ser-
pente culeo, aquisq; mersi suffocabantur:
principum interfectores quadrigis in diver-
sum actis discepuntur, bona vero illorum
confiscantur, aut publicantur: Incendia-
*rij, Sagae, & Veneficae, super rogum creman-*tur: Blasphemi elingvantur.**

837. *Calumniatores, Obtrectatoresq; ma-*
ligni, & qui libellis famosis, anonyme scri-
ptis, immerentes ignominiosè traducunt,
*itemq; convicti perjurij, mutilantur mem-*bro aliquo: aut condemnantur ad metal-**

libodinas, vel tritremes; aut exterminantur,
h. c. proscriptiuntur & relegantur cum iofa-
mia;

mia, seu in locum certum, *Exules* dicendi;
seu ad vagandum, *Extorres*: ut sic etiam
Republica purgamentis suis liberetur.

LXXXIX.

Recreationū Ritus.

838. Ne fragiles vires labescant, aut
elangescant, cessatur quandoq; à serijs,
temporisq; aliquid datur *Iudicriū*: quæ de-
fatigatōs spectaculo oblectent, aut cōmoti-
one vegetent, aut cōcertatione refocillent:
quæ tria lusoriarum vacationum genera,
quidni etiam cursim prospiculemur.

839. Spectacula non injucunda vulgo
faciunt *Prestigiatores*: qui gesticulationum
mirâ volubilitate aciem oculorum perstrin-
gunt, ut miracula putentur, cum tamen
pernicitate res peragatur: nec non *Fan-
ambuli*, (papæ quam audaces!) super fu-
ne in sublimi extenso non ambulantes so-
lūm, sed & strictis cum ensibus subfultan-
tes, dum haltere manibus gestato se le-
brant: itemq; larvati *Ludiones*, bacchana-
lia agitantes: similesq; *Circulatores*.

840. Plausibilius spectaculum prebent

Ludi scenici: ubi in *Theatro* ab *Histrionibus*, vel perlonatis *Mimis*, è *Sipario* in proscenium prodeuntibus, historicè repræsentantur memoranda quædam antiquiorum gesta: si argutè, applauditur illis; si inscri-
tè, exploduntur & exhibitantur.

841. *Atores* sunt, vel *Comædi*, dum agitur *Comœdia*, variè turbatas res, sed cum læta catastrophe, exhibens; vel *Tragœdi*a, dum *Tragœdia*, cū læto principio, sed tristi exitu: utrobiusque est *Prologus*, & *Actus* qua-
tuor aut quinque; divisi quilibet in *Scenas* personarū colloquentium aliquot: *Spectatoresq*; primarij cōsident in *Orchestra*, pro-
miscuæ plebeculæ *Caves* relinquuntur: lucar-
tamen ab omnibus inspectaribus pollicitur.

842. *Commovendo* se redintegrare vires
querunt, qui *Cursu*, *Saltu*, *Factatu*, *Luttatu*,
Pugilatu, *Equitatione*, *Vectitatone*, *Pila*,
similibusq; comotiunculis, se se exercent.

843. *Cursu*: qui pedibus supervehuntur
in glacie; aut sibi designando lineam, simul
ac eam attigerunt, protinus consistunt; &
qui ultra eam procurrerit, aut citra eam
substituerit, ludum perdit: in primis a. *Cur-*
sores illi, qui cursu contendunt in *Stadio*:

cursuram incipientes à Carceribus, & inter cancellos decurrentes ad metam: ubi quilibet prævertere cæteros laborat, primus tamen solus brabeum reportat, ab assidente Brabeta.

844. Saltatores, ad Choraulæ modulos, Choragiq[ue] [Præsul]toris ductu, varia gyratione choreas ducunt, & tripudiant.

845. Faculatores Discos, & alia missilia, ante se in potrectum jacunt (projiciunt), vel in auras evibrant, vel ad præfixum scopum collimando (collineando), eum tangere [ferire] contendunt.

846. Luctator in agone colluctatorem medio prehensum prosternere nititur; sed ille reluctando ipsu[m] et affigere renititur: ubi supplantare artis est; recellere, risus.

847. Pugiles in palestra cæstibus, Gladiatores gladiis, sub Laniste directione, congregantur duello, dimicazione q[ue] gladiatoriæ decertant: ubi alter ictum infert, alter inhibet & propulsat; vincit a. qui infligit: Andabata pugnis pugnaturi, perridiculo certamine committebantur, prevelatis oculis.

848. Equestre ludicrum est, cum Equis equum

eqvum injecto lupato frenat, poppysmis
mulcet, ex arte gradiri, salire, converti, les-
soremq; molliter gestare, docet; aut cum
desultor de equo in eqvum mira celeritu-
dine transluntat, &c.

849. *Pile* ludus datatim sit, sive in sphri-
sterio, sive alibi: cum eam alter mituit,
alter excipit, & remittit: sive sit *pila pag-
nica*, pilis farta, & percutienda ferulâ; si-
ve *palmaria* (*Harpastum*), repellenda pal-
mo, aut reticulo; sive *pugillatoria* aëre di-
stenta [*Follis*], reverberanda pugno.

850. Addamus lusionib; motorijs pue-
riles istas: *Diffugium*, quô le fugitant & ca-
ptitant: *Myndam* [*vaccæ latebram*], quâ
se abscondunt & queritant: *Oscillationem*,
quâ le petrauro [à trabe suspenso tune] agit-
tant: *Incessum grallatorium*, gressum diva-
ticando super grallas: *Ejaculationem Glar-
borum* in kerobiculos; *Factationem G. lobis*,
ad dejiciendum conos: *Versationem Tur-
binis flagello: & Elisionem*, glandis stupe-
re sclopo lambuceo, &c.

851. *Concertamen* sit ludendo *Par im-*
par; & micando digitis; & certando far-
cetijs, propositisq; ad divinandum *enig-*

matibus & captatoriis quæstiunculis: tunc
fortilegiis ut in *Alea*, ubi *Tali* [Tesseræ] per
scitillum immittuntur (sed hoc fere
aleatorium est); aut ubi sorte & arte cer-
tatur, ut in *Calculatorum ludo*, & *Charis* lu-
soriis: vel denique sola arte, ut in omni-
um ingeniosissimo *Latrunculorum ludo*.

852. Ludendum a. est, ut delectabile
sit, cum coætaneis, & comparibus, idque
cum sponsione: at non in res magnas, ut
sit citra inquietudinem & solicitudinem
(qualiter est, cum pro sustinendo talitro, vel
alapa, seu *colapho*, vel pro evacuando *scy-*
pho, luditur): & cum collusoribus bellis,
qui te non deludant, aut jurgiis, devoti-
onibꝫ oblicenitatibus v , festivitatem cōtur-
bent: verum tam  diludiis quoque dand 
est locus, ut cum congerronibus garrias.

LXXXIX.

Convivales Ritus.

853. Non prætereundi sunt congressus
oppidanorum convivales, quatenus vicinalis
amicitiae caula iustitountur: sive magis
privat , ad compotationem vel conc natio-
nem,

nem, ubi de collatis symbolis estur; sive magis publicè, ubi opulentior quis convivationem instituit, occasione diel luctici, vel alias: sive cum singulariter de republica meriti, publico sumtu quandoq; lauto Convivio excipiuntur, in Prytaneo.

854. Qvando convivandum est, Archimagirus esculenta, per Obsonatorem coemta, aut à Promocondo subministrata, tradit apparanda coquis: Architriclino interim Triclinium curæ est, ut per triclinarios mensæ tapetibus inserviantur, mappisque decenter extensis, supersternantur: tūm circumponuntur Disci [sive sint Orbes, sive Quadra], & apponuntur Cochlearia & Salinum, panisq; è canistro de promti collyræ, aut bucceæ scissæ.

855. Demùm inferuntur Fercula, in patinis & lanchibus; Embammata verò in patellis (scutellis) destitutum est: habetq; Convivium, quō magis opiparum est, eō lautiores epulas, variaq; pulmenta, imo & diversos missus. Enrgang

856. Convivator invitatos Convivis [quos temporius venire, quam serius, cilius est] amicâ obviatio excipit, & introdu-

git ad finit. ref. ad suerunt multa cura: Vrbi nō neq; Pontiq; agines exgratiā exgratiā in januariis Patriachis compatib; ex Latrone ut illi vnsobrii fratres et ambratus b; y latris.

cit: cumq; super *molluvium* è *Gutturio*,
aut super *pelvum* (*pollubrum*) ex *Aquali*.
Curceolo manus abluerunt, *Mantiliq;*
mundo (*inquit* *inquinatum* præbere incivile *to-*
ret) tercerunt, per disposita sedilia juxtim
assidunt: [olim accumbere mos erat.]

857. Structor dapes appositas scite de-
attuat ac dispertitur: *Prægustator* v. po-
tiones prægustat, aut propinat promulgat-
dem, quam discubentes prælibant: ad-
stante qui mulcas, ne epulantibus infestæ
sint, aut epulis illabantur, mulcariō abigit.

858. Eduliorum prima sunt *Obsonia*:
(*juscula*, *pulmenta*, *ova sorbilia*, &c.) non
lambenda exsertâ lingvâ, sed lorbenda co-
chleari: cætera eximuntur furculis, & con-
scinduntur cultris, manubrio prehēsis.

859. Benè morati bolos ori moderatim in-
gerunt, non injectant; comedunt mansi-
tādo, non tuburcinando glutiant, ne posse
ructent aut singultiant; neque lingunt la-
bia, si perungantur, sed detergūt mappulâ.

860. Interim depromuntur è *Reposito-*
rio potoria vasa, prolataq; reponuntur in
Abaco: dumque *Cellarius* metum *hirneā*,
zythum obbâ picatâ, promit, *Pincerna* id
è can-

è cantharo fusum, poculisque, calicibus,
vitis & pateris, infusum, porrigit *Pocilla-*
tori, hic a. convivantibus.

861. Tum sunt propinaciones, & pro sa-
lute hujus & illius circuipotationes, præbi-
buntq; sibi ad ebibendum uno haustu cra-
teres ; præsertim postquam adhiberunt.

862. Sub extremū colluntur patinæ, cum
buccellis, crustis, nūcivé lemesis, & aliis
analectis, apportanturq; *bellaria*, & *salga-*
ma? Verum enim verò festiva colloquia le-
pidæq; cofbulationes, sunt laetæ tracta-
tionis, laetæq; epulationis, primaria pars ;
quia intercedente unius rei mentione,
multissima edissertari possunt hilariter.

863. Convivali epulo peracto, surgitur
à mensa, ei qui liberaliter tractavit agun-
tur grates, domumq; itur ; si noctu, faci-
bus prælucentibus : quanquam Heliones
quidam, & antecœnio sumto, & abunde
comessati, pocœnia superingerunt, ut se
contumulent citius.

XC.

Ritus Sepulchrales.

864. Ultimum, quod sibi invicem mortales debent, est ex hac vita deductio; cuius non una observatur ratio, hodieque.

865. Quondam cadavera comburebant, cineresq; (odoratis liquoribus conspersi) condebantur propè *Busta* in urnis: & ne *Manes* oberrarent, faciebant illis justa (parentalia) feralibus epulis: conductæ vero Præfice lessibus & næniis lugubribus defiebant, enumerando laudes defuncti.

866. Nos de mortuos nostros humamus: qui à nobis complorati, & mox emortuali die lugubriter induti, vel etiam à pollinatore pollinati, includuntur capulo (Loculo), adornaturque *Funus* ritibus funestis: *Funus* nempe impositum *sandapilæ* (feretro) à sandapilariis effertur, exequæque fiunt pompa funebri [viri incendunt pullatis, fœminæ riciatæ] Cœmitem-rium verlùs: ubi sepelitur à Vespillone, qui & ossa interdum effossa refodit, aut in *Ossuario* recondit.

867. Benè meritis eriguntur ad sepulchra (tumulos) honoraria monumenta, Sta-*tuae*, Epitaphia &c, cantanturq; Epicedia; & recitantur solenniter *Encomia*: ita vi-

vi (honorifico luctu) parentamus mortuis.

XCI.

Regnum: ubi Lustramen Regionis.

868. Multarum Civitatum, aut etiam Terrarum, sub uno capite conciliatio, REGNUM dicitur; eō fine inita, ut virtus unita sit fortior, ad obserendum illis, quæ dissipationem adferre possent.

869. Necesaria ibi sunt, (1) Regio ampla, multorum inhabitatorum capax. (2) Digeries Statuum ordinata. (3) Legum sanctio firmata.

870. Regionem, sub unum regimen redactam, bonum est esse ab aliis disclusam; seu nativis, mariis, paludum, desertorum, montium vel fluminum, limitibus; seu arte factis, puta concordibus silvarum, limitaneis arcibus &c. [Uni Chinēses, quod sciamus, discluserunt se à Tartaria, muro quadringentarum leucarum, &c.]

871. Intra se Regnum dividitur in certos Principatus, Comitatus, Dynastias; ubi, si quis absolute dominatur Dominium est;

ubi

ubi duntaxat jurisdictionem habet. *Di-*
strictus [bello devicta, & imperio nostro
adjecta dicio, *Provincia* dicitur]: quales-
cunque a. sunt isti *tractus*, suis limitibus
circumscribuntur regionata: truunturq;
minora *Territoria* minoribus immunitati-
bus, majora majoribus.

XCI.

Regni administratio.

872. *Regnum* est, ubi sunt liberi *Status*,
statutorum vinculo inter se colligati; ha-
bentes infra se *Populum*, cui imperant; su-
prae a. *Regem*, vel *Reginam*, cui parent.

873. Inter *Status* primarij sunt *Proceres*,
Comites, *Marchiones*, *Duces*, & *Archiduces*,
regulorum instar in suis *Comitatib*⁹, *Mar-*
chionatibus, *Ducatibus*, dominantes: sub
sequebentes *Dynastas*, *Barones*, *Equites*,
Dynastiarum quoque, *Baronatum*, *præ-*
diorum qvæ, possessores; sive *mancipi*, sive
ut *Vassallos*, jure feudi.

874. *Populus* superioribus suis per om-
nia obedit, cēsusq; *tributa*, *vestigalia*, quan-

doque & capitatem, pendit; ipsorum
nempe Quæstoribus, Tabularijs, Publicanis:
sed imperantibus imperare sic libeat, ut &
subditis citra querelas & coactionem obe-
dire collubeat: angarijs attenuandi, exas-
tionibꝫ exhauriendi, non sunt: delini-
endi potius congiarijs, & donativis: excar-
nificare suos, tyrannis est.

875. Rex, aut hereditario capessit Scep-
trum, (ubi regij stemmatis illud jus est, ut
primogenitus succedat), aut vacante sede
liberis Ordinum votis eligitur, accipitq;
cum homagio coronam: posteaquam tem-
pore Interregni, per interregem gubernia-
tio administrata fuit.

876. Hic in Regia sua residens, (ple-
runque in Metropoli), delegat quaquaver-
sum Vicarios, Praefectos, (Satrapas), Fisca-
les, Administratoresq; alios: quin & Lega-
tos ad exterios legat, qui diplomate authē-
tico instructi, res sibi commissas gerunt.

877. Circa le habet Consiliarios intimos;
Aulae magistrum, Mareschallum, Cancella-
rium (devolutarum ad Regem causarum
cognitorem, Sigilliique, & Archivi, Tabu-
larumq; publicarum, custodem; cui Secre-
tarij

tarij & Amanuenses additi): Ministros item superiores, *Dapiferum*, *Pocillatorem*, *Theſaurariū*, *Stabuli magistrum*; & inferiores, *Cubicularios*, *Atrienses*, *Celeres*, *Stipatores*, & *Spiculatores*: [led reverā Principem non tam ructantur *Satellites*, nec tam locupletant *Fisci reditus*, aut repositæ *Gaza*, quam provincialium amor.]

878. *Eunuchorum in Gynæcēis usus apud nos obsolevit: utinam & Merionū, Gnathonum, Nugigerulorum, & Sycophantarum!*

879. Cūm Rex pro majestate ſua ſe exhibet, Cpræſertim exterorum Legatis, ad audiētiam admittendis, aut cum hono- rario dimittendis) Iedet in ſolio eburneo, trabeā magnificè vētitus, diadēmate orna- tus *Aulicorum frequentiā stipatus.*

880. In negotiis totum Regnum con- cernentibus, aguntur Comitia, ad quæ con- cierit Nobilitas, Civitatumq; primates: ubi ſufragij prærogativam habent, alijs præ ali- is; ſufragari s. vel refragari, nemo debet invitus: ſive lex quædam nova ſancienda eft, ſive abroganda vetus, aut novanda mo- neta, aut ineundum foedus, bellumve de- cernendum, &c.

881. Reges regum appellant se Monarchs, & Imperatores, regnantiq; ferè ioli, absolute: quanquam Romani Cesares Collegas quoque sibi legere soliti sunt; sed nunc (in Imperio Romano-Germanico) eliguntur à Septem Electoribus.

XCIII.

Regnum turbæ, &

Bella.

882. Pacatus status est optatissimus, sed sit nonnunquam, ut obtrineri nisi vi armori rum nequeat: sive quod finitimæ gentes de confisiis lites movendo, nostra invadant, sive quod potentes de eminencia inter se contendendo, populos bellis involvant, sive quod domi etiam motus, non aliter quam vi compescendi, suboriantur.

883. Puta, quum superiores inferioribus jugum servitutis tyranice intentant, pl hi a pro libertate sibi dimicandum, vel adi alium dominum deficiendum, censent: aut cum factiosi quidam turbatores propter simultaneas privatas, clandestinas con spirationes (quocunq; praetextu) dissemi-

nant, & conjurations, tumultus, seditiones, rebelliones, atque sic bella intestina, concitare moluntur.

884. *Bellum* tamen ut anteveniatur, nihil non teneandum est, domitorisq; : nepe cum confinibus depacilendum, compactaq; subinde renovanda : domestici al subjurium & qualitate continendi, nec permittendae in quenquam injurie : obliterandi apprimè inquieti, ad rerum novationē proclives, & quidvis causari callidi, ne quid molitionibus suis obtendere queant.

885. Coortā nihilominus conturbatio, ne requiri solet reconciliatio per interlocutios ; aut interpositio Vicinorum, quā tumultuosī à pravis consiliis dimoveantur ; aut miratur ad ipsum hostem *Caduceator*, qui aquis conditionibus pacem petat ; presentim si quis imparatum se , aut hosti imparem, arbitretur : quandoquidem imbellem se bellicoso, inexercitarumq; exercitato, objicere, temerarium foret.

886. Si tamen hostis minax pacificator res retinuit, milloq; *Faciali* elanigat, h. e. hostilitatem denunciat, quām primum cogitatur de intercludendo illi adiu, & de

apparatu bellico : qui multa depositit, Mi-
litem (tum indigenam, tum extrarium,
sicunde haberi potest) Federatorum auxi-
lia Commeatum Sumitusq; dapfiles.

887. Itaque slips cogitur, Conquisitoresq;
oppidatim emituntur, qui militarios col-
ligant, auctoramentoq; dato conducant :
quos, jam conscriptos, & in diribitorium
ad armilustrium deductos, Diribitor viri-
tim lustrat, delectuque habito, & traditis
armis sacramento obstringit, & sic autho-
rat : alios levi, alios gravi armaturâ instru-
ens, ut & defendere se se, & animosè im-
petere hostem, valeant.

888. Capiti turando offert *Galeam*
(scudone subductam); pectori adoperien-
do *Thoracem ferreum* (*Cataphracti* tamen
circumquaque loricantur); sinistro bra-
chio *Clypeum*, vel *Scutum*, ad excipiendos
ictus, dextrâ vero ad inferendos. *Hastam*:
lateri *Gladium* accingit, vel *ballesto* appen-
dit, ut è *vagina* stringatur promittis, evagi-
natusq; recondatur facilis, capulotenuis.

889. Dehinc concentrat *Exercitum*
per *Legiones* & *Vexillationes*; dum equi-
tarum in *Turmas chlamydatas*, peditatum
in *Ca-*

in Cohortes sagatas, utrosq; a. in contubernia, seu decurias redigit: præficitq; decuris *Decuriones*, Centuriis *Centuriones* [equestrib⁹ nempe, *Magistros equitum*; pedestribus, *Magistros peditum*] millenis, *Chiliarchos* (ive *Tribunos*); omnibus tandem, paludarum *Imperatorem*.

890. Horum adjuncti sunt, *Locum tenentes*, *Vexilliferi*, & *Campiductor*: quorum quisque sibi, ad res suas privatas curandum adscilicit *Opionem*, si vult.

891. *Dimacha* & *Volones* aggregantur tām Equitatui, quām Peditatui; *Tirones*, prælusionibus aliquantulim præexcitati, intermiscentur *Veteranis*: *Lixa* & *Calones* (*Caculæ*) addicuntur serviis.

892. Rebus sic dispositis, fulcipientur quantoq; *Expeditio*: *Metatorq;* castra metatur tali loco, qui frumentationi, pabulationi, aquationi, lignationi, commodus sit; hic *Tentoria* ponuntur, figuntur paxillis: utq; stativa tuta sint ab incursiōnibus, circumvallantur aggeribus;

893. Instituantur tamen excubix, per stationes certas, necunde inopinatō supervenientis hostile agmen, incertos pes-

sundet: daturq; à Vigilum p̄fectoro [Tesserario] tessera, quā sui se recognoscant.
 -894. Emituntur interea Speculatorē & Exploratores, qui hosticas machinatio-
 nes claram obseruant, reducesq; visa & audita referant: insimulq; catervarim execu-
 siones fiunt, obviaturæ deppulantibus,
 ubi cunque occurribus.

-895. Qum tandem ad p̄elium educuntur copiæ, ordinantur in aciem (cunei-
 atam vel quadratam) sic, ut Pedites occu-
 pent medium, Equites alarij sint: Signi-
 ficeria, inter medias catervas signa ferunt,
 quos Antesignani cum rhombatis præce-
 dent: Tympanistæ v. tympanorum strepi-
 tu, Aeneatores tubarum & litworum clan-
 gore, classicum canentes; Duxes verò cir-
 cumequitantes, hortatibus & obsecratio-
 nibus ad strenuitatem inflammant.

-896. Velites usitatè hostem incessunt,
 & faciunt pugnæ initium, velitando: mox
 Primipilarum Legiones concurrunt, tru-
 culenterq; cominus & eminus, pugnant:
 Hęc pugna sive stataria, sive gradaria.

-897. In longius dissipatos olim Funditores
 & fundis, & Ballistarū & catapultis, ejacu-
 laban-

labantur lapides: postea Sagittarij è phar-
retis sagittas promentes, imponebant Ar-
cub⁹, hosq; nervo tendentes & dimicati-
tes, hostem ingruentē cimicūs arcebant, ac
protelabāt: hodie Scopetarij pulvere nitra-
to, globisq; plumbeis, Scopeta onerant,
post dilapidunt, & obvios transverberant.

898. Propius distantes irruere prohibi-
bentur pilis & sarissis; irruentes nihil omi-
nus trahuntur lanceis & bipennibus ma-
gno nīsu vibratis.

899. Proximi protrahantur calis & clav-
is, vel ceduntur ensibus & semi spatis, vel
obtruncantur acinacibus; quin & pungun-
tur framea & pugionibus: siq; strages mi-
seranda, dum hinc & illinc promiscue ca-
dunt, & conculcantur, atque proteruntur,
ejulatu horrendo.

900. Novissime producuntur Triarij,
& Praeporioni, confitatisq; redintegratur
dumq; succenturiati ex insidiis hostem in-
vadunt, disturbant ipsius actionem, fugantur,
sestantur, contrucidant.

901. Qui terrore perculsi, excedere,
erumpere, evadere, elabi & effugere, que-
runt; si diffugij spes non est, dedunt leu-
capi-

capiantur: sed qui cedem & captivitatem evaserunt, dispersim palantur, donec à suis aggregentur, aut inveniant confugium.

902. Quando nox pugnam dirimit, recepiui canitur, vicit orq; miles praedam, & devictorum manabias, diribet: si hostis, recollectis dissipatis suis, dimicationem redispiceretur.

903. Urbs rebellis, vel arx, quō sese reperunt profligati, copiis cingitur, obsidetur, obvallatur, oppugnatur, donec expugnetur; h.e. occupetur, aut recuperetur.

904. Multifarij hic adhibentur machinatus: aliquando imperu furiali muri scanduntur, admotis lealis, vel ad volutis turribus ambulatibus, e quibus demissā existrā [ponte arrectario] opugnatotes insiliunt muros.

905. Alias diruuntur muri adactis Arietibus, vel libratis e Ballista laxis: hodie ē Tormentū fulmineis, post gerrās cratitias, Cterā oppletas, locatis, demoluntur firmamenta quæcunque.

906. Inventum quoque est Portas violenter dirumpendi instrumentum. Imperanda, excogitanturq; in dies alia uafra-

menta (stratagemata): imprimis suffosio-
nes, sive occultæ, per cuniculos subterrane-
os; sive apertæ, sub pluteis.

907. At Obsessi, ut se defendant, relin-
quunt nihil intentatum: extruunt ante-
muralia propugnacula; & hæc prælepiunt
sudetis, ad excludendum accessu hostem;
aut spargunt per submœniana mureos fer-
reos, & superfundunt irrumpentibus ar-
dentem picē intus item opponunt muro-
rū diruptioni abscissiones, per fossas novas,
ubi introrumpentes præcipitia inveniant.

908. Solent etiam præsidarij, Castrum
propugnates, facere eruptionem, & an ob-
sessores suos abarcere queant, tentare; sed
repelluntur, & majore vi debellantur, do-
nec angustati, aut deficienie commeatu, &
cum suppetiarum spes nulla est, inducas
petant [quæ, datis utrinq; secūs obsidibus
ad horas aliquot panguntur, aut etiam pro-
rogantur] deditiōnē tractare incipiunt.

909. Qui se partitiā de ditione submit-
tunt, nanciscuntur coditiones honestas:
sed vi expugnatā Civitas diripitur, aliquan-
do ad interhecionem deletur, & sic fun-
ditus desolatur.,

910. Obrientâ victoriâ, Victores spoliis
onusti, trophæis erectis, jubilantesq; &
ovantes, aut etiam triumphantes (*Trium-
phus enim sollemnissimâ pompa agitur.*) a mi-
litia reveniunt.

911. Ubi Strenui, quorum virtus prin-
cipaliter enituit, ob heroica facinora Insig-
nidus condecorati nobilitantur; Saucij la-
niantur, Captivi redimuntur, aut permutsa-
tione liberantur, atque ita postliminiò
ad suâ redeunt: contrà turbarum autho-
res, defœtores, perfidi, proditores, per-
duelles, plectuntur, commilitonumq; de-
sertores & transfugæ puniuntur.

912. Ultimò miles in hiberna distribui-
tur: aut si bello finis est, stipendijs exsolu-
tis (*quantum quisque meruit*), exarma-
tur, & exauthoratur; emeriti rude donan-
tur: qui pro Patria occubueré, panegyricis
& adorâ afficiuntur.

913. Navale prælium terribilius est:
cùm se Classes infestæ tormentis quassant,
Classariig; ipsas militares naves (*malum!*)
pertorant, incendunt, profundo absor-
bent; aut injectis harpagonibus, & uncis,
captivaor, &c.

914. Pratoria hic *nauis* dicitur, quæ vehitur *Archithalassus*; præsidaria, quæ excubat; speculatoria, quæ ad explorandum excurrit; frumentaria, quæ commatum advestat, &c.

915. Utinam a. obsolecent opprobria hæc generis nostri, disperditio mundi, Bellum nihil n. uspiam est tam sacrum & inviolabile, tamq; celsum, munitum, impenitum, aut immensum, invictum aut inexpugnabile, quod vis belli non violet, infriteret, infringat, subruat, atterat, vaster, excindat, aboleat: ut infinitæ Urbes, & Regna, & Regnatores ipsi, cum innumeris Exercitiis suis, modernaq; vastitudo & probræ ruinæ in Europa, documento sunt.

XCIV.

Religio.

916. Quandoquidem hucusque, quos modo homines tractent Res & Seipso, spectator fuisti: restabit videre actiones eorundem, reflexas in DEV' M.

917. Animus namq; hominis persistit, quemadmodum ipse regit corpus suum,

ita

ita esse Mentem quandam æviternam, quæ
hoc UNIVERSUM moderatur: cui ut
placeamus, esse de illa sanctè cogitandum,
& illi grata facienda, & sic ab illa exspe-
ctandum retributionem.

918. In tria igitur occulte se resolvit
omnis Religio: Fidem in DEum, Rever-
entiam in eum, & Spem misericordiae: quæ
quisquis curat, religiosus habetur; qui
non curat, irreligious; qui præpostere cu-
rat, supersticiosus.

919. Numen non credere, Atheismus
est; pro Numinе ventrem colere, Epicure-
ismus est; ab immortali non exspectare im-
mortalitatem, Sadduceismus est.

920. Ast quia de DEO sciri nequit, ni-
si quod de se revelaverit ipsemet, hinc est,
quod omnes de Revelatione aliqua glori-
antur, sive comprehensâ Libris, sive ac-
ceptâ à majoribus per Traditionem, sive fa-
ctâ sibi ipsis: in eoq; rursùm tacitè con-
gruunt omnes, quod Credere quæ DEus
revelavit, & Facere quæ mandavit, & Spe-
rare quæ promisit. optima sit Religio.

921. Tandem, tametsi DEUS spiritu
sit colendus, Ritus tamen externos, qui-
bus

bus ad internum fervorem excitemur, necessarios esse assentiuntur, coquæ religiosos quosdam ritus observant, Omnes.

922. Attamen diversitas Religionum magna est; quæ partim ab ignoratione Revelationum, partim à discrepante earundem interpretatione, partim à quaerundam confictione, & sic admissis commentis ac imposturis, venit.

923. Quatuor sunt principales: sed harum quælibet in minores dilecta Sectas; *Gentilis, Judaica, Christiana, Mahomedana;* suum quæq; Authorum, suos Revelationum libros, quosq; Ritus, habens: eujus scopulosis quadrivij historiam delineatiunculam en accipe!

XCV.

Gentilismus.

924. Qui nos condidit, revelavit se primum Protoplasm, dato illis (de abstinentia arbore quædam, ut se obsequium conditoris suo debere meminissent) mandato, cum intermissione: sed invidiosus spiritus insurrexerat eis, si vellent esse tanquam dij, ut

R

de fru-

de fructu uerito vel ceteretur : quod illi parilitate divinitatis affectantes, eheu, fecerunt.

925. Sed lapsi, agnovere reatum, cruduere nuditatem, condemnati ad poenas, ejectedi ex *Paradiso*: adversus tamen desperationem, acceperunt promissum, de venturo *Semine mulieris*, ad conterendum caput *Deceptoris*: quanquam & ipsum esset attendendum, ad redimendam culpam.

926. Cujus promissi ut commemorasse possent, (quomodo mors morte delenda foret) magabantur mox Agni, & confessi nuditati contingendae indumenta: quæ prima *Sacrificiorum origo*, & scopus fuit.

927. At hominum inconsiderantia Ritum retinuit sine significatione, offerendo *Hostias* sine fide in *Redemptorem*, & querendo placare DEUM merè opere operato, ut in *Caino* paruit: quæ hic prima fuit exitiabilis erratio.

928. Subiit alia: quod invisibilis *Numinis* praesentiā representare attentarunt visibilius signis: sive animatis (ut *Egypti*, qui quod *animal* prodeentes mane primum colpiciati fuerant, illud loco *DEI*, eâ die, venerabile habuerunt), sive inanimis (ut qui

qui le Soli, Lunæ, Stellis, Arboribus, &c, incurvabant); sive deniq; effigias à se Idolis.

929. Unde deum animos invasit stupidas, Pluralitatem Deorum contemnandi: quorum tot confinxerunt, ut singulæ gentes peculiaria numina haberent: Babylonij Baal, Sidonij Astaroth, Ammonitæ Chamos, Philistri Dagon, Accarones Beelzebub, alij alia.

930. Græci innumerabiles DEOS Deasq; conimenti sunt, superos, inferos, & medioxummos: non tantum Mundi munia inter illos partiti; sed & jugales thalamos, carnalemq; genituram, imo & bella, &c. non minus impie quam inlucce, imaginati.

931. Romani, quos usquam gentium colli audierant, colendos sibi rati, exstruxerunt templum Pantheon dictum: dividebantq; ih DEOS majorum gentium, Jovem, Apollinem, Mercurium, Neptunum; Vulcanum, Martem; deasq; Junonem, Minervam, Venerem, Dianam, Vestam, Cererem; & deos minorum gentium, Plutonem, Castorem, Pollucem, &c.

932. Demortuos quoq; heroas [& helenas] accenlebant Divis, quasi meritis

suis in coelum evectos, quos Indigetes & semideos, vocabant: ut Herculem, monstrorum domitorem; Liberum (Bacchum), vini inventorem; Aesculapium, medicinae repertorem; Musas, artium liberalium inventrices, &c.

933. Exculabant sensatores hanc Deorum multitudinem: dicitantes unum esse Deum Deorum JOVEM, reliquos ejus progeniem; alij divinas Virtutes sic varie appellari censuerunt.

934. Habebant & Oracula sua, ab illusore spiritu, Nejove, [ex Idolis voces emittente] edita: alij fingeabant cum aliquo Deo, vel Dea, colloquium, ut statutis suis conciliarent autoritatem (sicut Numa Pompilius): tandem libros quoddam Sybillinos, vaticinationem continentes, jactitabant.

935. Ad sacrificandum deastris suis congregabant se in Lucis, locisq; excelsis, ubi exstrebant Aras, & Delubra: Sacrificuli eorum dicti fuerunt Flamines, summusq; illorum præsul, Pontifex: [Cùm consecrabant Fana, dicebantur inaugurate; cùm ad profanos usus redirent, exaugurare.]

936. Ut expiarent piacula, aspergebant se aquâ

se aquâ lustrali, flagellabant flagellis, quin
& incidebant lanceolis, ad sanguinem us-
que: crudelissimus Satan, Moloch, infantes
etiam vivos sibi concremari polcebat.

937. Festos dies agebant dissolutissimè:
præsertim Bacchanalia, genio indulgendo;
& Lupercalia, nudè discurlâdos; & Compita-
talia, circa viarū compita tripudiâdo, &c.

938. Superlunt etiamnum Idololatre
vecordes, qui pro Deo vivo quidvis com-
mentitium colunt: Indi quidam Cacodæ-
monem ipsum, furorem ejus placandi stu-
dio, (Litamus ei, inquit, non ut proficit,
sed ut ne noceat): hem-dementiam.

XCVI.

Judaismus.

939. Invatescente idolomania, evoca-
vit DEUS è medio Idololatrârum Abra-
ham, eiq; intimavit, solum se esse DEnim
Schaddas (Omnilufficientem) sibi ut ser-
viat cum posteritate sua, è quâ proditurus es-
set MESSIAS, in quo benedicerentur omnes
gentes terra: à quibus eum tanti per dis-
crevit signo Circumcisioñis præputij.

940. Postea illis Legem, per manum
Mosis, dedit tripartitam, moralēm, cere-
monialem, forensem.

941. *Moralis*, est interni cultūs immu-
tabilis norma: cuius summarium est *De-
calogus*, quem D E U S ipse cœlicūs deto-
nuerat (duabusq; Tabulis lapideis digitō
suo inscripsérat), edicendo: *Aliud numen,
prater se, non esse collendum; simulacrum se
non effigiandum; Nomen suum sacrosanctè
venerandum; Sabbathum religiosè feriandum;
Progenitores ac nutrīcios honorandos; Nu-
llius hominis temerandam Vitam, aut Pudi-
citiam, aut Facultates, aut Famam, ne Con-
cupiscendo quidem illioitè quidquam.*

942. *Ceremonialis* fuit, quā extēni cul-
tūs ratio præscribēbatur, per Ceremonias
varias, futurām Veritatē p̄nūbrantes: ut,
quòd ad præcidēndam polytheiae occasio-
nem, uniciq; pro peccatis mundi sacrificij
adumbrationem, unicum esse voluit *San-
ctuariū*, & in illo unicum Altare cum uni-
co jugiter continuato Igne, unicōq; *Sacer-
dote summo*, unicā itē in Fœderis arcā &c.

943. Congregationem tamen populi
generalem frequentari voluit ter annō:

festo

festo Paschatis, Pentecostes, & Scenopœjas;
in memoriam Agni Paschalis Cuius lan-
gvine ab Angelo percusso fuerunt libe-
rati); & data Legis; & conservationis qua-
dragenariae in eremo: & ut insvecerit ag-
nolere DEUM, tanquam suum Conservato-
rem, Redemptorem, Sanctificatorem; additusq;
fuit Sabbatismus annorum, & annum Jubila-
tum, futuræ universalis restitutionis typus.

944. Sacrificia offerri jussit, vel (1) Ex-
piatoria, pro expiandis peccatis; [quorum
quod pro omnibus peccatis generatione of-
ferebatur, toti? victimæ combustione, di-
lata fuit Holocaustum; pro delicto igno-
rante admissio, Piaulum; pro reatu sci-
enter, licet ex infirmitate commissio, Sup-
plicamentum]; vel (2) Eucharistia, quæ
constabant ultroneis (ad testificandā gra-
titudinem) oblationibus; sive eculento-
rum & porulenterum, dicebarurq; Libatio;
sive animalium macrandorum, Hostia paci-
fica: sed &c. (3) adoleri Thuna voluit, &c.

945. Jussit in luper proventum primi-
tias & decimas, sacratis personis (Sacerdo-
tibus, eorumq; cooperatoribus Levitis)
in eorum sustentationem deferre, à Ci-
bis

bis immundis, omniq; sanguine, (ad expiandum animas relictas, Lev. XVII.ii.12.) abstinere, &c &c.

946. Lex Forensis spectabat coercitionem refractarii populi: hinc apostatis, & blasphemis, & pseudoprophetis, capitalis pena constituta: rursumq; asyle illis, qui nolentes eadem admisiissent.

947. Quoties deviabant, submittebat Vates, inspiratione suâ afflatos, per quos pœnitentiae commone faciebat, obstinatos variè concavigabat: donec & (secundum comminationes) abjecit, ac disjecit, ut destituantur jam, & Templo & Sacerdotio: Religionis tamen avitæ (per Samaritanos, Phariseos, Saduceos, Essaos, pridem depravatae) retinent umbram, sacraq; sua ip. Synagogus peragunt.

948. Divisi nunc sunt in duas seetas: Nostrares hic vocantur Judei, quia ex tribu Juda (post ultimam Hierosolymæ à Romanis vastationem) in captivitatem abduci, & per Europâ dispersi: Aliani sunt reliquiæ decem tribuum Israëliticarū, in Assyriam longè antè transportatarum: inter quos, & hos nostros, implacabile est odium.

949. Nam nostri sunt Pharisaorum pro-
pago, Traditionesq; majorum (compre-
hensas libro *Talmud à Rabbinis conscrip-*
pto) seqvuntur: alteri illi sola Propheetarum
Scripta tenent; ideoq; Coræi, hoc est
Scripturarij, dicti: utriq; Messiam adhuc
exspectant, (cicèt signa adventus ejus pri-
dem præterlapsa sunt), utq; ne extingat
diutius, agunt jejunia lèpè cum planctu in
cilio & cinere se humiliantes, commi-
serationemq; DEI Abrahami, Isaci, &
Jacobii, implorantes.

XCVII.

Christianismus.

950. Christiani sunt, qui promissum
Salvatorem jam venisse, cumq; IESUM
Nazarenum [à Judæis ob minùs pompa-
ticam conditionem rejectum] esse, cre-
dunt: quia omnes divinitus factas præ-
dictiones in illo adimpletas vident.

951. Puta, quod natus sit tempore præ-
nuntiatio, post ablatum Scopulum à Iuda;
& in loco, quem nominaverat os DEI,
Bethleem: & ē domo Davidis; & ex ma-

ere virgine, Maria; & quod potens fuit
verbo & opere, ediditq; signa verè divinas;
& vixit vitam sanctissimam, prolius im-
maculatam; & adjudicatus morti iano-
cens, solâ invidiâ, sustinuit eam (propter
peccata mundi), sicut prædixerant Pro-
phetæ, & præfiguraverant omnes Victi-
mæ, & ipse moriturus dixit, te tradere ani-
mam suam in lytrum, Matth. XX. 35. &
se pro hominibus sacrificare, ut sanctifi-
cetur ipsi, Joh. XVI. 19.) patientissime,
orans pro se crucifigentibus, & succinctens
tentationes omnes, novus Adam.

952. Quod item tertiâ die resurrexit à
mortuis, reversusq; ad suos rediivis, inspe-
ctantibus illis, ascendit in Cœlum, ac inde
(juxta factam promissionem) demisit Spir-
itum paracletum super suos; quos dono
lingvarum instructos, emisit ad Gentes, ut
nunciarent Verbum, per quod Mundus
erat factus, incarnatum fuisse, & habuisse in
nobis; peractoq; Redemtionis opere, re-
diisse ad Patrem, in idemq; reversum
ad judicandum vivos & mortuos; ut qui-
cunque resipiceret, & crederet, baptizare-
turq; in nomine Patris, & Filii, & Spiritus
Sancti, salvaretur.

953. Et quod inermi huic prædicatio-
ni cooperata fuit virtus ex alto : quia, ut
Apostoli (oculari illi omnium testes) cru-
delissimè interneabantur, unâ cum alle-
clis suis ; devicerunt tamen martyres, &
Mundus succubuit, convertunq; vir-
tute Crucifixi porrò etiam gentes ad DE-
UM Abrahami, accepturæ illam omnibus
promissam benedictionem.

954. Hæc professio facit Christianos ;
habentes Religionis lux canonem, Biblia,
h. c. omnes divino afflatis inscriptos libros
(in Testamento Veteri, Mosis &c. Prophetarum ; in Nauo, Evangelistarum & apostolorum) : ex qua, revelationum plenitudine pro-
manare potest Fidei sublimitas. Vita sanctitudo,
Spesq; excellētia, præ omnib; ante habitisi.

955. O igitur felices Christianos, bona si
sua nō sint, & se ad exemplar præcessoris sui
compoluerint ! Habent n. ante se luculent-
ter, quid credendum sit ? nempe quæ docu-
it Dominus : & quid faciendum ? nempe
quæ fecit Dominus (exinaniendo se ipsum,
& resignando Voluntatem propriam, &
subdendo se Dño, ad faciendū & patien-
dum omnem voluntatem ejus) ; & quid
esperan-

operandū deniq; ne mpe quæ post exinan-
tionem suam cōlecturus est Dominus, Re-
surrectionē gloriolam & Vitam æternam.

956. Hæc est brevissima Christianismi
summa, & perfecta, simulq; compendiosa
cœli via, quæ in ipsa Catechesi summatis
doceatur: quia Fides format Symbolum
Apostolicum; Charitatem normat Decalo-
gus; Spem provocat Oratio Dominica, obse-
gillantq; Sacra menta: quæ omnia omnes
habent, tametsi dispariliter.

957. Cœlestis quidem Magister com-
munitans Mosaicas umbras (ne inanes essent)
veritati, & explanans salebrosam Legis vi-
am in sanctam Sionis viam (per quam ne-
stulti quidem errarent, Jes. XXXV. 8.)
Legem Moralem totam revocavit ad uni-
cum Dilectionis præceptum: & totam Ce-
remonialem, ad ritum Baptismi & Euchari-
stiæ (illum Sacramentum regenerationis no-
stræ, hanc nutritionis ex illo): totam de-
niq; Forensem ad institutum Ecclesiastice
Discipline, consistentis in admonitione,
correptione, excommunicationeque, vi Cla-
vium regni cœlestis, quas reliquit Ecclesiæ:
homines tamen in disceptationes super his
prolapsi sunt.

958. Vis circa ista quoq; videre *dissen-*
sum? multus Ianè est, proh dolor! etiam
 in *adiaphora*: comemorabo quædam, in
 quibus consensio vel dissensio est.

959. *Diem Dominicum*, (in quo resurre-
 xit Dominus) festum agunt omnes; cœte-
 ras anni vertalias festivitates dividunt in *sta-*
tivas (statas), quæ iisdem mensium dieb⁹
 recurrunt quotannis, [ut *Natalitia Christi*,
 & reliqua *immobilia festa*]: & *conceptivas*,
 quæ diem mutat, [ut *Pascha*, & dehinc *Pent-*
ecoste, aliaq; *mobilia festa*]: *imperativas*
 quoque admittunt ferias, iuniiis & suppli-
 cationib⁹ publicis interdum indicias, &c.

960. Cūm feriatus dies illuxit, pientio-
 res domi suæ priùs se, & suos, sacrissimi exer-
 citiis præparant: dumq; campanarum pul-
 su cœtus convocatur, & *Æditus ædis fa-*
crae januas pandit, conveniunt: ubi Can-
 torum chorus decantat ad pluteum *Psal-*
mos, *Hymnos*, & *Cantica spiritualia*; acci-
 nente simul populo, & assonante concen-
 tu *Organorum* (*Musicorum*) ubi habentur.

961. Mox Concionator ex adyto (*Sacra-*
rio) prodit, & de cathedra (gratiam Spi-
 ritus Sancti priùs devocans) *Biblia* præ-
 legit, & paraphrasi dilucidat: jam rudes

catechizans; jam peccatores ad resipi-
scientiam exhortas, refractariosq; inferna-
libus poenitentia terrefaciens & sic Legem præ-
dicans; jam contrita corda per merita &
fatiſtationem Christi conſolans, & ſic
Evangelium annuncians.

962. Concione finitâ, precibusq; ac
Litaniâ peractis, Concionem fauſtâ ap-
preratione, ac benedictionis denunciatio-
ne, dimittit Eccleſiaſtes: Ixpe tamen poe-
nitentes abſolvendo Sacra menta ad mini-
ſtrar; impenitentes a. excommunicando,
participatione excludit.

963. Incorporandi Christo & Eccleſie
baptizantur, etiam infantes: ſed quos my-
fteria Fidei edocum iri, fidejubent ad a-
etum hunc exorati pij: quos habitizati po-
ſtea vocant ſuos ſuceptores: parentes a.
iþorum ſuos Compatres & Commatres.

964. Reperiuntur tamen, qui paedoba-
ptismum ab iniſciis luſceptum, intructuo-
rum opinari, tales rebaptizant, exinde Ana-
baptista dicti: ſuis verò Baptifum non-
niſi adultioribus, fidem & obedientiam
ore ſuo professis, teque ſcientes volentes
Christo devoutib, conſerunt: Abi-
zant mei: abſolub. namque v. ſini-

sini contrà , Baptisma qvotannis iterant ,
 eiq; Circumcisionem superaddunt : Coph-
 thite & Suriani addunt baptismum galos ;
 Crucis charactere inusto : alijs Exorcismum
 & Chriſma : alijs deniq; baptizandos im-
 mergunt flumini , alijs aquâ lolum conſper-
 gunt , ad Baptisterium .

965. Et quia Christus , morti se pro nobis
 daturus , sanxit [loco Agni Paschalis]
Cænam novam , in qua fideles suos carne
 suâ in mortem traditâ cibari , & sanguine
 suo in remissionem peccatorum effulgo po-
 titionari , mandavit : recolunt hujus ſacrifi-
 ci & celebrationem omnes , quanquam non
 sine diſcrepanciæ (ſententiarum & ritu-
 um) exprobratione .

966. Hierarchiam Ecclesiasticam si spe-
 cies , Apostolorum tempore Pastores pa-
 ſebant Ecclesiæ ; Doctores invigilabant
 puritati doctrinæ ; Seniores attendebant
 exercitio disciplinæ , Diaconi curabant col-
 lectitias eleemosynas , erogabantq; inter
 egenos : sed postea gradus fuerunt aucti ,
 ut apparatissima Hierarchia Ecclesiæ Græ-
 ca & Latinæ facta sit : ubi ad Clerum ne-
 mo admittitur , niſi ordinatum alcedens

967. Primum namque initiantur Officij, dehinc Exorcista, tum Lectores, mox Acoluthi, posterz Diaconi, tandem Presbyteri: quibus potestas datur Missam faciendi, auriculares Confessiones audiendi, Aquâ lustrali Calpergillo ex aquiminali haustâ) perspergendi moribundos ungenderi, novos nuptos copulandi, &c.

968. Sacellani præficiuntur sacellis minoribus; Parochi, parœcizæ uni; quarum plures constituunt Diæcesin (seu Episcopatum): Episcopatui verò præest Episcopus, cum Iuis Canonicus & Suffraganeus: Episcopis aliquot, Archiepiscopus: quibz rursum superior est Patriarcha; sumus autem inter hos Papa, cum Cardinalibus Iuis.

969. Monasteria inhabitant Monachi, spontaneam paupertatem, & castimoniæ, & obedientiam [secundum certam Regulam] professi; quibus prælunt Antistites (abbates scilicet, vel Præpositi); Monialibus verò Antistita (Abbatissa); Eremite vitam degunt in eremo.

970. Invenientes dissidia, & discidia, Schismatici vocantur; deficientes à fide, Apostatae; erronea dogmata pertinaciter defen-

defensitantes, Hæretici; ipsi a. heresium authores, Hærestarchæ.

971. Cujusmodi scandalis quoties obviandum est, convocatur (pristino more) Synodus, provincialis, vel nationalis, vel etiam Concilium Oecumenicum: ubi congregati Orthodoxi lummates, Catholicæ fidei assertores, controversias determinant, schismata componunt, blasphemantibus anathema dicunt: quæ tamen supra captum sunt, indecisa relinquent; & quæ emendare non posunt, DEO committunt.

XCVIII.

Mahomedismus.

972. *Mahomedani* sunt, qui tertium magnum Prophetam (post Mosen & Christum) recipiunt, *Mahomedem*: qui cum eslet homo bellator, regnorumque affectator, ut Mundus religionem haberet faciliorem, quam est Judaismus, ceremonialis onerolus; & Christianismus, sensuum sublimitate scrupulosus; introduxit novam, ex utraq; miscellanciam.

Mahomet inquit quod
in extremo die. nihil
iudicabit ex libro suo
alioyan objecto omnis vero
erit testis! . p.

973. Diem feriacicum suis letatoribus
 (qui se Musulmannos, vel Muslimos, nun-
 cupant) jussit esse diem Veneris, (quod ea
 die creatus esset homo), & piecari atque
 ablui quinquies de die: interdixit vero
 iisdem suillâ & vino; indulxit contra poly-
 gamiâ, & promisit corporeas post obitum
 (in paradiſo) voluptates &c.

974. Doctrinam ejus, descriptam Ara-
 bicè Alcorano [diviso in Azoaras 114, &
 continente, praeter Legis & Evangelij fra-
 gmenta, fictiones quasdam] interpretan-
 tur illorum Mystagogi, *Talismans* dicti,
 & *Dervissi*; quorum supremus *Muffti* est.

975. Dissident ipsi quoque: dum alij
 solum e *Ali* authenticum Alcorani inter-
 pretem volunt; allij huic *Ebubecar Aomar
 Osman*, locant: & hoc est, quapropter *Tur-
 cicum Persis* adeò in se bellis s̄eviunt:
 utriq; alioq; cognitionis rerum expertes,
 resq; tuas tantū severitate adminiculātes.

976. Deplorandum vero, adeò nos dis-
 convenire hic, ubi conveniebat esse con-
 venientiam maximam: in advenerando
 uno illo omnium Conditore: nec minus
 tamen inconveniens, quod *Libertini* fa-
 ciunt,

eiunt, omnes Religiones approbare, & quamcunq; sectari velle: deceptio enim subest, Zelotesq; DEUS nos esse in suo cultu ferventes, reponem abesse, vult.

XCIX.

Providentia DEI,

Rerumque finis.

977. Aspectasti visibilia: superest, ut tibi ostendam ea, quæ nōn si mentis oculo spectari possunt. Ain? Ecquæ illa? Perre conditum Illum, qui essentialiter incomprehensibilis, permeat omnia, operaturque in omnibus omnia: cum occultis consiliorum suorum ex leqvutoribus, Angelis.

978. Tametsieniam indigus opis non sit, Opitulator omnium, placitum tamen Illi fuit, constituere sibi Providentiae lux ad ministros præveloces, mole corporali non præpeditos: qui amandati obirent mandata, legationeq; functi referrent se ocyssime, & circumstarent gloriæ thronum.

979. Sed pars illorum per arrogantiā desciverunt ab obtemperatiōne, turbatiq; sunt Cælo empyreo ad Orcum:

qui autem perstiterunt, confirmati sunt, ne labi amplius possint.

980. Nominibus eos distingvi, novimus: sed quæ nobis incompta sunt præter *Gabrielis*, *Raphaelis*, *Urielis*, &c. malignorum spirituum caput *Beelzebub* nominatur, & *Lucifer*.

981. Boni associant se insensibliter pīs, jam inde à nativitate, ad averruncandum mala, & protegendum eos ab iufultibus *Vastatoris*, tandemque animas inferendum æternitati: apparent interdum, disparentque rursum; non præstringendo oculos, sed reaple.

982. Maligenij, cùm in persona alicujus malè mortui apparent, dicuntur *Larvæ*; cùm homines aliâs proterrent, *Spectra*; cùm infantibus infesti sunt, *Lamiae*; cùm per noctem intempestam tumultuātur, *Lemures*; cùm veteratoriè alicui famulantur, *Lares*, & *Penates*: utitur tamen illis quoque ad salutarem piorum probationem, impiorum autem promeritam divexationem, justus dispensator omnium.

983. Stulti ergò sunt *Epicurei*, otiosum facientes perbeatum illum, quem rerum cumul-

multū non fatigāndū censem: quem tamen interesse rebus inseparabiliter arguant *Vaticinia*, & *Portenta ac Prodigia* (ingētes mutationes præsignificantia ac portententia) toties eventis comprobata; ut scias ab omniscio nos præmoneri.

984. *Insani*. & *Stoici*, qui ex connexione causarum naturalium *Fatum* catenant, cui ipsum quoque omnium motorem, & rectorem innectunt: sic enim res non procedere coarguit, quod non semper ab iisdem causis eadem venient effecta, quemadmodum experintur Astrologi.

985. *Velani* [excordes] denique *Macchiavellistæ*, qui mundum humanis consilis regi autumant: cum tamen negotia, callidissimorum quoque, non quomodo inchoant, sic finiunt: quin hos maximè tandem infelicitari, videmus.

986. Tu firmiter statue, utcunque res nostræ subjaceant vicissitudinibus, eas tamen nec temerariis casibus volutati, nec fatali necessitate constringi, nec astutiis humanis versari: sed providentissimo consilio Ejus, qui ab æterno prævidet omnia, & disponit secundum beneplacitum suum.

987. *Fors*, & *Fortuna*, nihil sunt; etiam se
Casus fortuiti dentur: hi enim dicuntur re-
spectu nostri, non *Providentia*; quæ tam
prædictum quid cras, perendie, & dejneps
futurum est, atque scit quid heri, pridie,
& abhinc tot annis, factum est: quippe
prædestinavit omnia bonis in bonum.

988. Insunt ergo *omnia* rebus: at cap-
tare *presagia* usquequaque, supersticio est:
sibi manifestare quid dignabitur, qui pro-
videt omnia, non tibi latebit: Tu ecce
anticipare fata tua velis:

989. Lætemur potius, curæ nos esse
Hui, qui melius novit, quid nobis expedi-
at, quam ipsi nos, beneficiendiique am-
plam habet facultatem: quippe in cujus
manu sunt omnia, & cujus imperio ipsa
quæque Inferorum potestas coërcetur.

990. Interea tamen consultò faciamus
sub metu ejus, quicquid possumus, ne no-
bis fortuitò eveniat quidquam: Rationa-
biliter agere, & competenter in rerum *Mo-*
deratore fiduciam collocare, si quis nescit,
irrequietus est, & infortunio expositus:
contrà, qui rectè agens fidissimo *Hui* non
diffidit, seu illi contingunt bona, seu ac-
cidunt

cidunt mala, sedatus erit, æternantis bonitatis prælumenis lætitiam.

991. Adveniet autem novissima dies, quā Mundus deflagrabit & conuert, nos autem resuscitabimur & judicabimur: ubi manifesta & occulta patefient omnia, ratioque reprobetur ab omnib⁹ omnium antea&o-rum, cogitatorum, dictorum, factorum.

992. O ter beatos, qui tunc habebunt propitium! Pascentur non ambrosiā & ne-
cārē (ut fabulati erant ludiones Poëtæ) sed fravitudinibus absconditis, & ineffabilibus in sempiternum.

993. At uae infelicibus illis, qui abominanda patrarunt! detruedentur cum rerum perditore in gehennam, excrucianti tormentis incenarrabilibus: Vindex enim gloriæ lux erit universorum judex.

994. Ita finis omnium erit, Salus aut Extitum, nunquam desitura: hūc exeunt omnia, etiam Mundi lustramen nostrum.

995. Faxit miserator noster, ut quoad hic (inter fluxa & evanida illa) sumus sancte vivēdo, & quotidianis suspiriis penetralia Cœli penetrādo, jam nunc Cœlitibus annumeremur, propter misericordiam suam.

C. Clausula.

996. Cedd, sodes, si quid supersit! nam ex-
senus tradita cōsecutus sum, absit jaētia dictio.

997. Siccine? Macte esto virtute! Euge
subegisti ingenio succinctam Synopsin Rerum
omnium, totiusque Latinæ Lingvæ: nihil
tantopere omissum reor.

998. Propera sis, Januā petrā transitā, ingredi
ATR I U M ! ut post simplicem Rerum Nomen-
claturam, lustres sermonis elegantias, scien-
tiaq; tua fiat tūm locupletior, tūm politior,
variis complementis & scitamentis.

999. Admoneo tamen te, auētarij loco, ut po-
tiora potius agas, meliorque esse, quām videri
doctior, allabores, ne scientiola tua tecum di-
spereat: quæ quotusquisq; advertit? Tu Me-
morio, & Vale, Deoque vota vota!

1000. JEHOVÆ Zebaeth, à quo, per quem, &
in quem, sunt omnia, eternum individua adoran-
dagj TRIUNITATI, honor sit in secula secul-
lorum, Amen, Hallelujah!

— FINIS. —

Sphalmata Typographica.

31. Qualequid 115. Amygdalum 252. grunniant 300. hypo-
ghondriacum 334. anniculum 340. circumvehunt 364. prius
383. cilicinus 400. tessellis 441. Rhedariis, 461. Sublicas
880. suffragij 897. eminūs delectur.

Ad Pædagogos & Cōmpactores librorum.

L Exico Januale sequi hic proximè deberet: qvia tamen
per seipsum iustum volumen compleat, adaptari hic poterit

GRAMMATICA JANUALIS, ut cum Januæ Texta

— uno compingatur volumine. —

Stillicidium, Iai scriptio.

Strictura, falciformis flag.

Hypocrisium. Superiorum de obliterab.

8313

Im

Op

6084

*Sacra
Scriptura*